

Пераклад Кодэкса адобраны
экспертным саветам
па пытаннях перакладу
заканадаўчых актаў
на беларускую мову
(праатакол ад 27.12.2022 № 4)

КРЫМІНАЛЬНА-ВЫКАНАЎЧЫ КОДЭКС РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
11 студзеня 2000 г. № 365-3

*Прыняты Палатай прадстаўнікоў 14 снежня 1999 года
Адобраны Саветам Рэспублікі 22 снежня 1999 года*

Змяненні і дапаўненні:

Закон Рэспублікі Беларусь ад 4 студзеня 2003 г. № 173-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2003 г., № 8, 2/922);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 4 студзеня 2003 г. № 183-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2003 г., № 8, 2/932);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 29 красавіка 2004 г. № 273-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2004 г., № 72, 2/1022);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 19 ліпеня 2005 г. № 40-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2005 г., № 121, 2/1137);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 9 чэрвеня 2006 г. № 122-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 92, 2/1219);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 24 снежня 2007 г. № 299-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2008 г., № 3, 2/1396);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 5 студзеня 2008 г. № 315-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2008 г., № 14, 2/1412);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 8 ліпеня 2008 г. № 377-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2008 г., № 172, 2/1474);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 15 ліпеня 2008 г. № 411-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2008 г., № 184, 2/1508) - Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 5 верасня 2008 г.;

Закон Рэспублікі Беларусь ад 21 ліпеня 2008 г. № 417-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2008 г., № 184, 2/1514);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 6 ліпеня 2009 г. № 37-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2009 г., № 171, 2/1589) - **Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 1 жніўня 2009 г.;**

Закон Рэспублікі Беларусь ад 15 ліпеня 2009 г. № 43-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2009 г., № 173, 2/1595);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 5 мая 2010 г. № 123-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2010 г., № 120, 2/1675);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 25 лістапада 2011 г. № 318-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2011 г., № 134, 2/1870);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 25 лістапада 2011 г. № 322-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2011 г., № 134, 2/1874) - **Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 6 чэрвеня 2012 г.;**

Закон Рэспублікі Беларусь ад 13 снежня 2011 г. № 325-3 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2011 г., № 140, 2/1877);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 12 ліпеня 2013 г. № 55-3 (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 23.07.2013, 2/2053);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 5 студзеня 2015 г. № 241-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 17.01.2015, 2/2239);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 15 ліпеня 2015 г. № 307-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 24.07.2015, 2/2305);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 24 снежня 2015 г. № 331-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 29.12.2015, 2/2329);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 19 ліпеня 2016 г. № 405-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 22.07.2016, 2/2404) – **Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 23 студзеня 2017 г.;**

Закон Рэспублікі Беларусь ад 24 кастрычніка 2016 г. № 439-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 15.11.2016, 2/2437) - **Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 16 мая 2017 г.;**

Закон Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2017 г. № 14-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 12.01.2017, 2/2452);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 17 ліпеня 2018 г. № 131-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 28.07.2018, 2/2569);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2019 г. № 171-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 18.01.2019, 2/2609);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 17 ліпеня 2020 г. № 51-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 23.07.2020, 2/2770);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 10 снежня 2020 г. № 69-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 17.12.2020, 2/2788);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 6 студзеня 2021 г. № 90-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 14.01.2021, 2/2810) - **Закон Рэспублікі Беларусь уступае ў сілу 15 ліпеня 2021 г.;**

Закон Рэспублікі Беларусь ад 26 мая 2021 г. № 112-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 08.06.2021, 2/2832) - унесены змяненні і дапаўненні, якія ўступілі ў сілу 19 чэрвеня 2021 г., за выключэннем змяненняў і дапаўненняў, якія ўступяць у сілу 9 верасня 2021 г.;

Закон Рэспублікі Беларусь ад 26 мая 2021 г. № 112-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 08.06.2021, 2/2832) - унесены змяненні і дапаўненні, якія ўступілі ў сілу 19 чэрвеня 2021 г. і 9 верасня 2021 г.;

Закон Рэспублікі Беларусь ад 30 чэрвеня 2022 г. № 183-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 05.07.2022, 2/2903) - унесены змяненні і дапаўненні, якія ўступілі ў сілу 6 ліпеня 2022 г., за выключэннем змяненняў і дапаўненняў, якія ўступяць у сілу 6 студзеня 2023 г.;

Закон Рэспублікі Беларусь ад 30 чэрвеня 2022 г. № 183-З (Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал Рэспублікі Беларусь, 05.07.2022, 2/2903) - унесены змяненні і дапаўненні, якія ўступілі ў сілу 6 ліпеня 2022 г. і 6 студзеня 2023 г.

ЗМЕСТ

АГУЛЬНАЯ ЧАСТКА

РАЗДЗЕЛ I. АСНОЎНЫЯ ПАЛАЖЭННІ КРЫМІНАЛЬНА-ВЫКАНАЎЧАГА ЗАКАНАДАЎСТВА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ГЛАВА 1. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь

Артыкул 2. Задачы і змест крымінальна-выканаўчага заканадаўства Рэспублікі Беларусь

Артыкул 3. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства і міжнародна-прававыя акты

Артыкул 4. Дзеянне крымінальна-выканаўчага заканадаўства ў прасторы і часе

Артыкул 5. Падставы выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці

Артыкул 6. Прынцыпы крымінальна-выканаўчага заканадаўства Рэспублікі Беларусь

Артыкул 7. Выпраўленне асуджаных і яго асноўныя сродкі

ГЛАВА 2. ПРАВАВОЕ СТАНОВІШЧА АСУДЖАНЫХ

Артыкул 8. Асновы прававога становішча асуджаных

Артыкул 9. Асноўныя абавязкі асуджаных

Артыкул 10. Асноўныя правы асуджаных

Артыкул 11. Права асуджаных на асабістую бяспеку

Артыкул 12. Забеспячэнне свабоды веравызнання асуджаных

Артыкул 13. Звароты асуджаных і парадак іх разгляду

ГЛАВА 3. ОРГАНЫ І ЎСТАНОВЫ, ЯКІЯ ВЫКОНВАЮЦЬ ПАКАРАННЕ І ІНШЫЯ МЕРЫ КРЫМІНАЛЬНАЙ АДКАЗНАСЦІ. КАНТРОЛЬ ЗА ІХ ДЗЕЙНАСЦЮ

Артыкул 14. Органы і ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці

Артыкул 15. Паведамленне аб месцы адбывання пакарання

Артыкул 16. Прымяненне да асуджаных прымусовых мер бяспекі і лячэння

Артыкул 17. Кантроль дзяржаўных органаў

Артыкул 18. Судовы кантроль

Артыкул 19. Ведамасны кантроль вышэйстаячых органаў

Артыкул 20. Пракурорскі нагляд за выкананнем заканадаўства

Артыкул 21. Кантроль і ўдзел грамадскіх аб'яднанняў у працы органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці

Артыкул 22. Наведванне ўстаноў, якія выконваюць пакаранне

АСАБЛІВАЯ ЧАСТКА

РАЗДЗЕЛ II. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯЎ, НЕ ЗВЯЗАНЫХ З ІЗАЛЯЦЫЯЙ АСУДЖАНАГА АД ГРАМАДСТВА

ГЛАВА 4. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ГРАМАДСКІХ РАБОТ

Артыкул 23. Парадак выканання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

Артыкул 24. Умовы выканання і адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

Артыкул 25. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

Артыкул 26. Абавязкі адміністрацыі арганізацыі па месцы адбывання асуджанымі пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

Артыкул 27. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ і за злоснае ўхіленне ад іх адбывання

Артыкул 28. Злоснае ўхіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

ГЛАВА 5. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ШТРАФУ

Артыкул 29. Парадак выканання пакарання ў выглядзе штрафу

Артыкул 30. Наступствы нявыплаты штрафу

ГЛАВА 6. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ПРАВА ЗАЙМАЦЬ ПЭЎНЫЯ ПАСАДЫ АБО ЗАЙМАЦЦА ПЭЎНАЙ ДЗЕЙНАСЦЮ

Артыкул 31. Парадак выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

Артыкул 32. Абавязкі адміністрацыі арганізацыі па выкананні прыгавору

Артыкул 33. Абавязкі органаў, правамоцных ануляваць дазвол займацца пэўнай дзейнасцю

Артыкул 34. Вылічэнне тэрміну выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

Артыкул 35. Абавязкі асуджаных на пазбаўленне права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

Артыкул 36. Адказнасць за невыкананне прыгавору суда аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

ГЛАВА 7. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАПРАЎЧЫХ РАБОТ

Артыкул 37. Парадак выканання пакарання ў выглядзе папраўчых работ

Артыкул 38. Умовы адбывання пакарання ў выглядзе папраўчых работ

Артыкул 39. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе папраўчых работ

Артыкул 40. Абавязкі адміністрацыі арганізацыі па месцы адбывання асуджанымі папраўчых работ

Артыкул 41. Парадак правядзення ўтрымання з заробку асуджаных на папраўчыя работы

Артыкул 42. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на папраўчыя работы

Артыкул 43. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання папраўчых работ і за злоснае ўхіленне ад іх адбывання

ГЛАВА 8. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ СВАБОДЫ

Артыкул 44. Месца адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды

Артыкул 45. Накіраванне асуджаных на абмежаванне свабоды да месца адбывання пакарання і прыцягненне да адбывання пакарання

Артыкул 46. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды

Артыкул 47. Парадак выканання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

Артыкул 48. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

Артыкул 48¹. Парадак выканання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

Артыкул 49. Медыка-санітарнае забеспячэнне асуджаных на абмежаванне свабоды

Артыкул 50. Умовы працы асуджаных на абмежаванне свабоды

Артыкул 51. Абавязкі органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды

Артыкул 52. Абавязкі адміністрацыі арганізацыі, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды, і індывідуальных прадпрымальнікаў, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды

Артыкул 53. Выхаваўчая работа з асуджанымі на абмежаванне свабоды

Артыкул 54. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на абмежаванне свабоды

Артыкул 55. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды і за ўхіленне ад адбывання гэтага пакарання

Артыкул 56. Прымяненне мер заахвочвання і спагнання да асуджаных на абмежаванне свабоды

Артыкул 57. Нагляд за асуджанымі на абмежаванне свабоды і меры папярэджання парушэнняў устаноўленага парадку адбывання гэтага пакарання

РАЗДЗЕЛ III. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ

ГЛАВА 9. ПАРАДАК І ўМОВЫ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ

Артыкул 58. Месца адбывання арышту

Артыкул 59. Парадак і ўмовы выканання пакарання ў выглядзе арышту

Артыкул 60. Прыцягненне да працы асуджаных на арышт

Артыкул 61. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на арышт, і парадак іх прымянення

Артыкул 61¹. Службовыя асобы, якія прымяняюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных на арышт

Артыкул 62. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне і медыка-санітарнае абслугоўванне асуджаных, якія адбываюць арышт

РАЗДЗЕЛ IV. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ

ГЛАВА 10. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ

Артыкул 63. Месца адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі

Артыкул 64. Віды папраўчых устаноў

Артыкул 65. Накіраванне асуджаных на пазбаўленне волі для адбывання пакарання

Артыкул 66. Перамяшчэнне асуджаных на пазбаўленне волі

Артыкул 67. Пакіданне асуджаных на пазбаўленне волі ў следчым ізалятары або турме

Артыкул 68. Змяненне ўмоў утрымання асуджаных на пазбаўленне волі ў межах адной папраўчай установы

Артыкул 69. Змяненне віду папраўчай установы і ўмоў рэжыму

Артыкул 70. Прыём асуджаных на пазбаўленне волі ў папраўчыя ўстановы

Артыкул 71. Раздзельнае ўтрыманне асуджаных на пазбаўленне волі ў папраўчых установах

Артыкул 72. Адбыванне асуджанымі на пазбаўленне волі ўсяго тэрміну пакарання ў адной папраўчай установе

ГЛАВА 11. РЭЖЫМ У ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ І СРОДКІ ЯГО ЗАБЕСПЯЧЭННЯ

Артыкул 73. Рэжым у папраўчых установах і яго асноўныя патрабаванні

Артыкул 74. Тэхнічныя сродкі нагляду і кантролю ў папраўчых установах

Артыкул 75. Аператыўна-вышуковая дзейнасць у папраўчых установах

- Артыкул 76. Рэжым асаблівага становішча ў папраўчых установах
- Артыкул 77. Агульныя палажэнні аб прымяненні фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў і зброі ў папраўчых установах
- Артыкул 78. Прымяненне фізічнай сілы ў папраўчых установах
- Артыкул 79. Прымяненне спецыяльных сродкаў у папраўчых установах
- Артыкул 80. Прымяненне агнястрэльнай зброі ў папраўчых установах
- ГЛАВА 12. УМОВЫ АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ**
- Артыкул 81. Умовы адбывання пакарання асуджанымі на пазбаўленне волі
- Артыкул 82. Набыццё асуджанымі на пазбаўленне волі прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці
- Артыкул 83. Прадастаўленне спатканняў асуджаным на пазбаўленне волі
- Артыкул 84. Атрыманне і адпраўленне асуджанымі на пазбаўленне волі пасылак, бандэролей і дробных пакетаў, атрыманне перадач
- Артыкул 85. Перапіска асуджаных на пазбаўленне волі, адпраўленне і атрыманне імі грашовых пераводаў
- Артыкул 86. Тэлефонныя размовы асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 87. Прагулкі асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 88. Прагляд асуджанымі на пазбаўленне волі кінафільмаў і тэлеперадач, праслухоўванне радыёперадач
- Артыкул 89. Набыццё і захоўванне асуджанымі на пазбаўленне волі літаратуры і пісьмовых прылад
- Артыкул 90. Умовы і парадак перамяшчэння асуджаных на пазбаўленне волі без канвою або суправаджэння
- Артыкул 91. Пражыванне асуджаных жанчын па-за папраўчай калоніяй
- Артыкул 92. Выезды асуджаных на пазбаўленне волі за межы папраўчых устаноў
- Артыкул 93. Абавязковае дзяржаўнае сацыяльнае страхаванне і пенсійнае забеспячэнне асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 94. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 95. Асабліваасці матэрыяльна-бытавога забеспячэння асуджаных цяжарных жанчын, кормячых маці і жанчын, якія маюць дзяцей
- Артыкул 96. Медыка-санітарнае забеспячэнне асуджаных
- Артыкул 97. Матэрыяльная адказнасць асуджаных на пазбаўленне волі
- ГЛАВА 13. ПРАЦА, ПРАФЕСІЙНА-ТЭХНІЧНАЯ АДУКАЦЫЯ І ПРАФЕСІЙНАЯ ПАДРЫХТОЎКА АСУДЖАННЫХ НА ПАЗБАЎЛЕННЕ ВОЛІ**
- Артыкул 98. Прыцягненне да працы асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 99. Умовы працы асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 100. Аплата працы асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 101. Прыцягненне асуджаных на пазбаўленне волі да работ без аплаты працы
- Артыкул 102. Вылічэнні з заробтнай платы і іншых даходаў асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 103. Выключаны
- ГЛАВА 14. ВЫХАВАЎЧАЕ ЎЗДЗЕЯННЕ НА АСУДЖАННЫХ НА ПАЗБАЎЛЕННЕ ВОЛІ**
- Артыкул 104. Выхаваўчая работа з асуджанымі на пазбаўленне волі
- Артыкул 105. Апекавальніцкія саветы
- Артыкул 106. Грамадскія выхавальнікі асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 107. Псіхалагічная дапамога асуджаным
- Артыкул 108. Самадзейныя арганізацыі асуджаных
- Артыкул 109. Атрыманне адукацыі асуджанымі на пазбаўленне волі
- Артыкул 110. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 111. Парадак прымянення мер заахвочвання да асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 112. Меры спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 113. Парадак прымянення мер спагнання да асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 114. Умовы ўтрымання асуджаных на пазбаўленне волі ў штрафных ізалятарах, памяшканнях камернага тыпу і адзіночных камерах
- Артыкул 115. Службовыя асобы папраўчых устаноў, якія выкарыстоўваюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных на пазбаўленне волі
- Артыкул 116. Крытэрыі і ступень выпраўлення асуджаных на пазбаўленне волі

- Артыкул 117. Злоснае парушэнне асуджанымі на пазбаўленне волі ўстаноўленага парадку адбывання пакарання
- ГЛАВА 15. АСАБЛІВАСЦІ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ Ў ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ РОЗНЫХ ВІДАЎ І ВА ЎМОВАХ РОЗНЫХ РЭЖЫМАЎ
- Артыкул 118. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму
- Артыкул 119. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах узмоцненага рэжыму
- Артыкул 120. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах строгага рэжыму
- Артыкул 121. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах асаблівага рэжыму
- Артыкул 122. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення
- Артыкул 123. Парадак размяшчэння і ўмовы ўтрымання асуджаных у бальніцах і лячэбных папраўчых установах
- Артыкул 124. Турмы
- Артыкул 125. Умовы адбывання пакарання ў турме
- ГЛАВА 16. АСАБЛІВАСЦІ АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫХАВАЎЧЫХ КАЛОНІЯХ
- Артыкул 126. Умовы адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў выхаваўчых калоніях
- Артыкул 127. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных у выхаваўчых калоніях
- Артыкул 128. Асабліваасці прымянення мер заахвочвання да асуджаных у выхаваўчых калоніях
- Артыкул 129. Меры спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных у выхаваўчых калоніях
- Артыкул 130. Парадак прымянення мер спагнання да асуджаных у выхаваўчых калоніях
- Артыкул 131. Службовыя асобы выхаваўчай калоніі, якія прымяняюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных
- Артыкул 132. Пакіданне ў выхаваўчых калоніях асуджаных, якія дасягнулі паўналецця
- Артыкул 133. Перавод асуджаных з выхаваўчых калоній у папраўчыя ўстановы
- Артыкул 134. Арганізацыя адукацыйнага працэсу і выхаваўчай работы ў выхаваўчай калоніі
- Артыкул 135. Дзейнасць камісіі па справах непаўналетніх
- РАЗДЗЕЛ V. ВЫКАНАННЕ Ў ДАЧЫНЕННІ ДА АСУДЖАНЫХ ВАЕННАСЛУЖАЧЫХ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ ПА ВАЕННАЙ СЛУЖБЕ І АРЫШТУ
- ГЛАВА 17. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ ПА ВАЕННАЙ СЛУЖБЕ
- Артыкул 136. Абавязкі камандзіра (начальніка) воінскай часці па выкананні пакарання ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе
- Артыкул 137. Вылічэнні з грашовага ўтрымання асуджанага ваеннаслужачага
- Артыкул 138. Перамяшчэнне па службе асуджанага ваеннаслужачага
- Артыкул 139. Выхаваўчая работа з асуджанымі ваеннаслужачымі
- Артыкул 140. Спыненне выканання пакарання ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе
- Артыкул 141. Вызваленне ад пакарання або замена пакарання асуджанаму на абмежаванне па ваеннай службе
- ГЛАВА 18. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ Ў ДАЧЫНЕННІ ДА АСУДЖАНЫХ ВАЕННАСЛУЖАЧЫХ
- Артыкул 142. Месцы адбывання арышту асуджанымі ваеннаслужачымі
- Артыкул 143. Раздзельнае ўтрыманне асуджаных ваеннаслужачых
- Артыкул 144. Накіраванне асуджаных ваеннаслужачых на гаўптвахту ваеннай камендатуры
- Артыкул 145. Парадак і ўмовы адбывання арышту асуджанымі ваеннаслужачымі
- Артыкул 146. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на арышт ваеннаслужачых
- Артыкул 147. Асабліваасці прававога становішча асуджаных на арышт ваеннаслужачых
- ГЛАВА 19. ВЫКЛЮЧАНА
- Артыкул 148. Выключаны
- Артыкул 149. Выключаны
- Артыкул 150. Выключаны

Артыкул 151. Выключаны
Артыкул 152. Выключаны
Артыкул 153. Выключаны
Артыкул 154. Выключаны
Артыкул 155. Выключаны
Артыкул 156. Выключаны
Артыкул 157. Выключаны
Артыкул 158. Выключаны
Артыкул 159. Выключаны
Артыкул 160. Выключаны
Артыкул 161. Выключаны
Артыкул 162. Выключаны
Артыкул 163. Выключаны
Артыкул 164. Выключаны

РАЗДЗЕЛ VI. ВЫКАНАННЕ ДАДАТКОВЫХ ПАКАРАННЯЎ

ГЛАВА 20. ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ ДАДАТКОВЫХ ПАКАРАННЯЎ

Артыкул 165. Парадак выканання прыгавору аб пазбаўленні асуджанага воінскага або спецыяльнага звання

Артыкул 166. Выключаны
Артыкул 167. Выключаны
Артыкул 168. Выключаны
Артыкул 169. Выключаны
Артыкул 170. Выключаны
Артыкул 171. Выключаны

РАЗДЗЕЛ VII. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЖЫЦЦЁВАГА ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ

ГЛАВА 21. ПАРАДАК І ўмовы выканання пакарання

ў выглядзе пажыццёвага пазбаўлення волі

Артыкул 172. Месца адбывання пажыццёвага пазбаўлення волі
Артыкул 173. Парадак і ўмовы выканання пакарання ў выглядзе пажыццёвага пазбаўлення волі

РАЗДЗЕЛ VIII. ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ СМЯРОТНАЙ КАРЫ

ГЛАВА 22. ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ СМЯРОТНАЙ КАРЫ

Артыкул 174. Прававое становішча асуджаных на смяротную кару
Артыкул 175. Парадак выканання смяротнай кары
Артыкул 176. Прыпыненне выканання смяротнай кары

РАЗДЗЕЛ IX. ВЫКАНАННЕ МЕР КРЫМІНАЛЬнай АДКАЗНАСЦІ, НЕ ЗВЯЗАНЫХ З ПРЫМЯНЕННЕМ ПАКАРАННЯ

ГЛАВА 23. ПАРАДАК ПРЫМЯНЕННЯ МЕР ВЫПРАБАВАЛЬнага і ПРАФІЛАКТЫчнага ўздзеяння пры адтэрміноўцы выканання пакарання, умоўным непрымяненні пакарання, а таксама пры асуджэнні без прызначэння пакарання

Артыкул 177. Органы, якія ажыццяўляюць выпрабавальны і прафілактычны кантроль, а таксама прафілактычнае назіранне за паводзінамі асуджаных

Артыкул 178. Абавязкі асуджаных пры ажыццяўленні мер крымінальнай адказнасці, не звязаных з прымяненнем пакарання

Артыкул 179. Парадак ажыццяўлення кантролю і прафілактычнага назірання за асуджанымі

Артыкул 180. Вылічэнне тэрміну судзімасці, выпрабавальнага тэрміну і адтэрміноўкі

Артыкул 181. Правыя наступствы невыканання асуджаным ускладзеных на яго абавязкаў і невыканання ўмоў выпрабавання

ГЛАВА 23¹. ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ СПЕЦЫЯЛЬнай КАНФІСКАЦЫІ

Артыкул 181¹. Парадак выканання спецыяльнай канфіскацыі

Артыкул 181². Абавязкі трэціх асоб у дачыненні да маёмасці, якая падлягае спецыяльнай канфіскацыі

ГЛАВА 24. ПРЫМЯНЕННЕ ПРЫМУСОВЫХ МЕР Выхаваўчага характару і ПРАФІЛАКТЫчнага назірання ў дачыненні да непаўналетніх асуджаных

- Артыкул 182. Органы, якія ажыццяўляюць кантроль за прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару і прафілактычнага назірання за асуджанымі
- Артыкул 183. Парадак выканання прымусовых мер выхаваўчага характару
- Артыкул 184. Вылічэнне тэрмінаў прымянення прымусовых мер выхаваўчага характару
- Артыкул 185. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да непаўналетніх, асуджаных з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару
- РАЗДЗЕЛ X. ВЫЗВАЛЕННЕ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ. ДАПАМОГА АСОБАМ, ВЫЗВАЛЕННЫМ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ, І КАНТРОЛЬ ЗА ІМІ**
- ГЛАВА 25. ВЫЗВАЛЕННЕ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ**
- Артыкул 186. Падставы вызвалення ад адбывання пакарання
- Артыкул 187. Парадак прадстаўлення да датэрміновага вызвалення ад адбывання пакарання
- Артыкул 187¹. Крытэрыі і ступень выпраўлення асуджаных на пакаранні, не звязаныя з ізаляцыяй ад грамадства
- Артыкул 188. Прадстаўленне асоб, якія адбываюць пажыццёвае пазбаўленне волі, да замены гэтага пакарання пазбаўленнем волі
- Артыкул 189. Адтэрміноўка адбывання пакарання ў дачыненні да асуджаных цяжарных жанчын і жанчын, якія маюць дзяцей ва ўзросце да трох гадоў
- Артыкул 190. Наступствы невыканання ўмоў адтэрміноўкі адбывання пакарання асуджанай жанчынай да дасягнення дзіцем трохгадовага ўзросту
- Артыкул 191. Спыненне адбывання пакарання і парадак вызвалення асуджаных
- ГЛАВА 26. ДАПАМОГА ВЫЗВАЛЕННЫМ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ**
- Артыкул 192. Аказанне дапамогі вызваленым у іх працоўным і бытавым уладкаванні
- Артыкул 193. Аказанне дапамогі вызваленым з папраўчых устаноў, папраўчых устаноў адкрытага тыпу, арыштных дамоў
- Артыкул 194. Права вызваленых ад пакарання на працоўнае і бытавое ўладкаванне і іншыя віды сацыяльнай дапамогі
- ГЛАВА 27. НАЗІРАННЕ І НАГЛЯД ЗА ВЫЗВАЛЕННЫМІ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ**
- Артыкул 195. Прававое становішча асоб, якія адбылі пакаранне
- Артыкул 196. Прафілактычнае назіранне за асобамі, якія адбылі пакаранне, і ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання
- Артыкул 197. Кантроль за ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання на працягу неадбытай часткі пакарання
- Артыкул 198. Парадак устанаўлення прэвентыўнага нагляду
- Артыкул 199. Выключаны
- Артыкул 200. Парадак ажыццяўлення прэвентыўнага нагляду
- Артыкул 201. Абавязкі асобы, за якой устаноўлены прэвентыўныгляд
- Артыкул 202. Парадак спынення прэвентыўнага нагляду
- Артыкул 203. Адказнасць за невыкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду
- Артыкул 204. Скаргі і заявы, звязаныя з ажыццяўленнем прэвентыўнага нагляду
- РАЗДЗЕЛ XI. ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ**
- Артыкул 205. Увядзенне ў дзеянне гэтага Кодэкса

АГУЛЬНАЯ ЧАСТКА
РАЗДЗЕЛ I
АСНОЎНЫЯ ПАЛАЖЭННІ
КРЫМІНАЛЬНА-ВЫКАНАЎЧАГА ЗАКАНАДАЎСТВА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь

Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь складаецца з гэтага Кодэкса* і іншых актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь, якія вызначаюць парадак і ўмовы выканання і адбывання пакарання, а таксама прымянення іншых мер крымінальнай адказнасці.

*Часткі артыкулаў (за выключэннем тых, якія маюць адну частку) у гэтым Кодэксе нумаруюцца арабскімі лічбамі з кропкай, пункты частак артыкулаў – арабскімі лічбамі з дужкай.

Артыкул 2. Задачы і змест крымінальна-выканаўчага заканадаўства Рэспублікі Беларусь

1. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з мэтамі крымінальнай адказнасці мае сваімі задачамі рэгуляванне выканання і адбывання асуджанымі пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, вызначэнне сродкаў дасягнення мэт крымінальнай адказнасці і сацыяльнай адаптацыі асуджаных у працэсе яе рэалізацыі, абарону правоў і законных інтарэсаў асуджаных.

2. У адпаведнасці з пастаўленымі задачамі гэты Кодэкс устанаўлівае агульныя палажэнні і прынцыпы выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, прадугледжаных Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь; парадак і ўмовы выканання і адбывання ўказаных мер крымінальна-прававога ўздзеяння, а таксама прымянення ў дачыненні да асуджаных сродкаў папраўчага і прафілактычнага ўздзеяння; прававое становішча асуджаных і сістэму гарантый абароны іх правоў і законных інтарэсаў; парадак дзейнасці органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, а таксама ўдзелу дзяржаўных органаў, іншых арганізацый, грамадскіх аб'яднанняў і грамадзян у выпраўленні асуджаных; парадак вызвалення ад пакарання і аказання дапамогі вызваленым у сацыяльнай адаптацыі.

3. Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь, рэспубліканскія органы дзяржаўнага кіравання ў межах сваёй кампетэнцыі маюць права прымаць заснаваныя на законе нарматыўныя прававыя акты па пытаннях выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці. Гэтымі нарматыўнымі прававымі актамі не могуць устанаўлівацца абмежаванні для асуджаных, калі такія не прадугледжаны законам.

Артыкул 3. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства і міжнародна-прававыя акты

1. Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь грунтуецца на Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, агульнапрызнаных прынцыпах і нормах міжнароднага права, міжнародных дагаворах Рэспублікі Беларусь, якія адносяцца да выканання пакарання і абыходжання з асуджанымі.

2. Калі міжнародным дагаворам Рэспублікі Беларусь устаноўлены іншыя правілы выканання пакарання і абыходжання з асуджанымі, чым тыя, якія прадугледжаны крымінальна-выканаўчым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, то прымяняюцца непасрэдна правілы міжнароднага дагавора, акрамя выпадкаў, калі з міжнароднага дагавора вынікае, што для прымянення такіх норм патрабуецца выданне ўнутрыдзяржаўнага акта.

3. У адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, прынцыпамі і нормаў міжнароднага права крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь і практыка яго прымянення грунтуецца на строгім выкананні гарантый абароны ад катаванняў, гвалту і іншага жорсткага або зневажальнага чалавечую годнасць абыходжання з асуджанымі.

Артыкул 4. Дзеянне крымінальна-выканаўчага заканадаўства ў прасторы і часе

1. Выкананне пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

2. Парадак і ўмовы выканання і адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці вызначаюцца крымінальна-выканаўчым заканадаўствам, дзеючым у час іх прымянення.

Артыкул 5. Падставы выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці

1. Падставамі выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці з'яўляюцца абвінаваўчы прыгавор або вызначэнне ці пастанова суда, якія змяняюць яго, што ўступілі ў законную сілу, а таксама акт амністыі або акт памілавання.

2. Органы і ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, не пазней за дзесяць сутак пасля атрымання распараджэння суда з копіяй або выпіскай з прыгавору (вызначэння, пастановы) паведамляюць суду аб прыняцці яго да выканання.

Артыкул 6. Прынцыпы крымінальна-выканаўчага заканадаўства Рэспублікі Беларусь

Крымінальна-выканаўчае заканадаўства Рэспублікі Беларусь грунтуецца на прынцыпах законнасці, гуманізму, дэмакратызму, роўнасці асуджаных перад законам, дыферэнцыяцыі і індывідуалізацыі выканання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, рацыянальнага прымянення мер прымусу і сродкаў выпраўлення асуджаных, стымулявання іх правапаслухмяных паводзін, спалучэння прымусовых мер з выхаваўчым уздзеяннем.

Артыкул 7. Выпраўленне асуджаных і яго асноўныя сродкі

1. Прымяненне пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці мае на мэце выпраўленне асуджаных і папярэджанне ўчынення злачынстваў як асуджанымі, так і іншымі асобамі.

2. Выпраўленне асуджаных – гэта фарміраванне ў іх гатоўнасці весці правапаслухмяны лад жыцця.

3. Асноўнымі сродкамі дасягнення мэт крымінальнай адказнасці ў працэсе яе прымянення з'яўляюцца ўстаноўлены парадак выканання і адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, выхаваўчая работа, грамадска карысная праца, атрыманне асуджанымі адукацыі, грамадскае ўздзеянне.

4. Сродкі выпраўлення асуджаных прымяняюцца з улікам форм рэалізацыі крымінальнай адказнасці, віду пакарання, характару і ступені грамадскай небяспекі ўчыненага злачынства, асабістых якасцей асуджанага і яго паводзін.

ГЛАВА 2 ПРАВОВОЕ СТАНОВІШЧА АСУДЖАНЫХ

Артыкул 8. Асновы прававога становішча асуджаных

1. Дзяржава гарантуе абарону правоў, свабод і законных інтарэсаў асуджаных, забяспечвае ўстаноўленыя законам умовы прымянення пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці ў дачыненні да асуджаных, гарантыі сацыяльнай справядлівасці, іх сацыяльную, прававую і іншую абароненасць.

2. Пры выкананні пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці асуджаным гарантуюцца правы і свабоды грамадзян Рэспублікі Беларусь з абмежаваннямі, устаноўленымі крымінальным, крымінальна-выканаўчым і іншым заканадаўствам

Рэспублікі Беларусь. Асуджаныя не могуць быць вызвалены ад выканання сваіх грамадзянскіх абавязкаў, за выключэннем устаноўленых законам выпадкаў.

3. Асуджаныя замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства карыстаюцца правамі і выконваюць абавязкі, якія ўстаноўлены заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, у тым ліку міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь аб прававым становішчы замежных грамадзян і асоб без грамадзянства, з абмежаваннямі, прадугледжанымі крымінальным, крымінальна-выканаўчым і іншым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

4. Правы і абавязкі асуджаных, а таксама іх абмежаванне вызначаюцца зыходзячы з парадку і ўмоў выканання і адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці.

Артыкул 9. Асноўныя абавязкі асуджаных

1. Асуджаныя на пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці павінны выконваць абавязкі, устаноўленыя крымінальна-выканаўчым заканадаўствам у дачыненні да парадку і ўмоў адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, законныя патрабаванні органаў і ўстаноў, якія выконваюць гэтыя меры крымінальна-прававога ўздзеяння, з'яўляцца па іх выкліку і даваць тлумачэнні па пытаннях выканання прыговору. У выпадку няўкі па выкліку асуджаны можа быць падвергнуты прымусоваму прыводу.

2. Асуджаныя абавязаны ветліва адносіцца да работнікаў органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, як у час знаходжання асуджаных ва ўказаных органах і ўстановах, так і ў час наведвання іх работнікамі гэтых органаў па месцы жыхарства, працы або вучобы.

3. Асуджаныя, за якімі на працягу тэрміну судзімасці ажыццяўляецца прафілактычнае назіранне, абавязаны загадзя паведамляць органу, які ажыццяўляе прафілактычнае назіранне, аб змяненні месца жыхарства, аб выездзе па асабістых справах у іншую мясцовасць на тэрмін большы за адзін месяц, з'яўляцца ва ўказаны орган па яго выкліку і пры неабходнасці даваць паясненні адносна сваіх паводзін і ладу жыцця.

4. Асуджанаму, які не выконвае ўскладзеныя на яго абавязкі, можа быць аб'яўлена афіцыйнае папярэджанне.

Артыкул 10. Асноўныя правы асуджаных

1. Асуджаныя маюць права на атрыманне інфармацыі аб сваіх правах і абавязках, парадку і ўмовах адбывання прызначаных судом пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці. Адміністрацыя органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, абавязана прадаставіць асуджаным указаную інфармацыю, а таксама знаёміць іх з усімі яе змяненнямі.

2. Асуджаныя маюць права на ветлівае абыходжанне з боку работнікаў органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці. Асуджаныя не павінны падвяргацца жорсткаму, бесчалавечнаму або зневажальнаму іх годнасць абыходжанню. Меры прымусу да іх могуць быць прыменены не інакш як на падставе закона.

3. Асуджаныя не могуць быць падвергнуты медыцынскім або іншым доследам незалежна ад іх згоды.

4. Выключана.

5. Асуджаныя, у тым ліку замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, маюць права даваць тлумачэнні, весці перапіску, звяртацца ў адміністрацыю органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, суд, пракуратуру з прапановамі, заявамі і скаргамі на беларускай, рускай або іншай мовах, якімі яны валодаюць, а ў неабходных выпадках карыстацца паслугамі перакладчыка. Адказы асуджаным даюцца на мове звароту. Пры адсутнасці магчымасці даць адказ на мове звароту ён даецца на адной з дзяржаўных моў Рэспублікі Беларусь з перакладам на мову звароту.

5¹. Асуджаныя, у тым ліку замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, маюць права звяртацца ў дзяржаўныя органы і іншыя арганізацыі, не ўказаныя ў частцы 5 гэтага артыкула, да індыўідуальных прадпрымальнікаў у парадку, прадугледжаным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб зваротах грамадзян і юрыдычных асоб.

6. Асуджаныя маюць права на ахову здароўя. Медыцынская дапамога асуджаным можа аказвацца ў амбулаторных, стацыянарных умовах, ва ўмовах аддзялення дзённага знаходжання, а таксама па-за арганізацыяй аховы здароўя ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

6¹. Асуджаныя маюць права займацца фізічнай культурай і спортам.

7. Асуджаныя маюць права на сацыяльнае забеспячэнне, у тым ліку і на атрыманне пенсій у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

8. Для атрымання юрыдычнай дапамогі асуджаныя маюць права карыстацца паслугамі адвакатаў або іншых асоб, якія маюць права на аказанне юрыдычнай дапамогі.

9. Асуджаныя замежныя грамадзяне маюць права ва ўстаноўленым парадку падтрымліваць сувязь з дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі і консульскімі ўстановамі сваіх дзяржаў у Рэспубліцы Беларусь, а грамадзяне дзяржаў, што не маюць дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў у Рэспубліцы Беларусь, – з дыпламатычнымі прадстаўніцтвамі дзяржаў, якія ўзялі на сябе абарону іх інтарэсаў, або з міждзяржаўнымі органамі і міжнароднымі арганізацыямі, якія займаюцца абаронай указаных асуджаных.

10. Парадак ажыццяўлення правоў асуджаных устанаўліваецца гэтым Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

11. Пры ажыццяўленні правоў асуджаных не павінны парушацца парадак і ўмовы адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці, а таксама ўшчамляцца правы і законныя інтарэсы іншых асоб.

Артыкул 11. Права асуджаных на асабістую бяспеку

1. Асуджаныя маюць права на асабістую бяспеку.

2. Пры ўзнікненні пагрозы асабістай бяспекі асуджанага, які адбывае пакаранне ў выглядзе арышту, абмежавання свабоды, пазбаўлення волі на пэўны тэрмін (далей – пазбаўленне волі) або пажыццёвага пазбаўлення волі, ён мае права звярнуцца з заявай аб забеспячэнні асабістай бяспекі да любой службовай асобы ўстанова, якая выконвае пакаранне. У гэтым выпадку службовая асоба абавязана неадкладна прыняць меры па забеспячэнні асабістай бяспекі асуджанага.

3. Начальнік установы, якая выконвае ўказаныя ў частцы 2 гэтага артыкула пакаранні, па заяве асуджанага або па ўласнай ініцыятыве прымае рашэнне аб пераводзе асуджанага ў бяспечнае месца або іншыя меры, якія ліквідуюць пагрозу асабістай бяспекі асуджанага.

Артыкул 12. Забеспячэнне свабоды веравызнання асуджаных

1. Асуджаным гарантуецца свабода веравызнання.

2. Ва ўстановах, якія выконваюць пакаранне, асуджаным дазваляецца асабіста або сумесна з іншымі асуджанымі вызнаваць любую рэлігію або не вызнаваць ніякай, выяўляць і распаўсюджваць перакананні, звязаныя з адносінамі да рэлігіі, удзельнічаць у ажыццяўленні рэлігійных культаў, рытуалаў і абрадаў, не забароненых законам. З гэтай мэтай асуджаныя могуць набываць прадметы культу і рэлігійную літаратуру і карыстацца імі. Для ажыццяўлення рэлігійных культаў, рытуалаў і абрадаў адміністрацыя ўказаных устаноў выдзяляе адпаведнае памяшканне (будынак). Пры ажыццяўленні рэлігійных культаў, рытуалаў і абрадаў не павінны парушацца Правілы ўнутранага распарадку папраўчых устаноў, а таксама правы іншых асуджаных.

3. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды, па іх просьбе можа быць дадзены дазвол на наведванне месцаў богаслужэнняў. Па просьбе

асуджаных, якія адбываюць арышт, пазбаўленне волі, пажыццёвае пазбаўленне волі, а таксама асуджаных на смяротную кару да іх запрашаюцца свяшчэннаслужыцелі.

4. Да асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў адзіночных камерах, штрафных і дысцыплінарных ізалятарах папраўчых устаноў, а таксама ў памяшканнях камернага тыпу калоній, свяшчэннаслужыцелі дапускаюцца паводле дазволу і ў парадку, вызначаным адміністрацыяй устаноў.

Артыкул 13. Звароты асуджаных і парадак іх разгляду

1. Прапановы, заявы і скаргі асуджаных могуць быць выкладзены ў вуснай або пісьмовай форме. Яны разглядаюцца адміністрацыяй органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

2. Прапановы, заявы і скаргі асуджаных на пакаранні ў выглядзе арышту, пазбаўлення волі, пажыццёвага пазбаўлення волі і смяротнай кары, адрасаваныя ў органы і арганізацыі, індывідуальным прадпрымальнікам, указаныя ў частках 5 і 5¹ артыкула 10 гэтага Кодэкса, накіроўваюцца праз адміністрацыю ўстаноў, якія выконваюць пакаранне.

3. Асуджаныя на іншыя віды пакарання і меры крымінальнай адказнасці накіроўваюць прапановы, заявы і скаргі самастойна.

4. Прапановы, заявы і скаргі асуджаных, указаныя у частцы 2 гэтага артыкула, адрасаваныя ў органы, што ажыццяўляюць дзяржаўны кантроль і нагляд за дзейнасцю ўстаноў, якія выконваюць гэтыя пакаранні, цэнзуры не падлягаюць і не пазней за суткі (за выключэннем выхадных, дзяржаўных свят і святочных дзён, устаноўленых і аб'яўленых у парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі) накіроўваюцца па прызначэнні.

5. Органы і службовыя асобы, якім накіраваны прапановы, заявы і скаргі асуджаных, павінны разгледзець іх ва ўстаноўленыя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь тэрміны і прынятыя рашэнні давесці да ведама асуджаных праз адміністрацыю ўстаноў, якія выконваюць пакаранне.

6. Прапановы, заявы і скаргі асуджаных у сувязі з рашэннямі і дзеяннямі органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, не прыпыняюць іх выкананне.

ГЛАВА 3 ОРГАНЫ І ЎСТАНОВЫ, ЯКІЯ ВЫКОНВАЮЦЬ ПАКАРАННЕ І ІНШЫЯ МЕРЫ КРЫМІНАЛЬНАЙ АДКАЗНАСЦІ. КАНТРОЛЬ ЗА ІХ ДЗЕЙНАСЦЮ

Артыкул 14. Органы і ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці

1. Пакаранне ў выглядзе грамадскіх работ і абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу выконваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй па месцы жыхарства асуджанага.

2. Пакаранне ў выглядзе штрафу, а таксама спецыяльная канфіскацыя маёмасці выконваюцца органамі прымусовага выканання, калі іншае не прадугледжана заканадаўчымі актамі.

3. Пакаранне ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю выконваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй па месцы жыхарства або працы асуджанага, папраўчай установай адкрытага тыпу або папраўчай установай. Патрабаванні прыгавору аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю выконваюцца адміністрацыяй па месцы працы асуджанага, а таксама органамі, правамоцнымі ў адпаведнасці з законам ануляваць дазвол займацца адпаведнымі відамі дзейнасці.

4. Пакаранне ў выглядзе папраўчых работ выконваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй па месцы працы асуджанага.

5. Пакаранні ў выглядзе арышту, абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, пазбаўлення волі, пажыццёвага пазбаўлення волі і смяротнай кары выконваюцца ўстановамі крымінальна-выканаўчай сістэмы.

6. Пакаранне ў выглядзе пазбаўлення воінскага або спецыяльнага звання выконваецца адпаведнымі органамі або службовымі асобамі, якія прысвоілі гэтыя званні.

7. Пакаранне, прызначанае ваеннаслужачым, выконваецца: абмежаванне па ваеннай службе – камандаваннем воінскіх часцей, устаноў, органаў і воінскіх фарміраванняў, у якіх праходзяць службу ўказаныя ваеннаслужачыя; арышт – камандаваннем гарнізонаў на гаўптвахтах ваенных камендатур для ваеннаслужачых.

8. Кантроль за паводзінамі асуджаных з адтэрміноўкай выканання пакарання, умоўным непрымяненнем пакарання і без прызначэння пакарання ажыццяўляюць крымінальна-выканаўчыя інспекцыі па месцы жыхарства ўказаных асоб.

8¹. Кантроль за паводзінамі ваеннаслужачых, асуджаных з адтэрміноўкай выканання пакарання, умоўным непрымяненнем пакарання і без прызначэння пакарання, ажыццяўляецца камандаваннем воінскіх часцей.

8². Прафілактычнае назіранне і прэвентыўны нагляд ажыццяўляюць тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў па месцы жыхарства асоб, за якімі ажыццяўляецца прафілактычнае назіранне або ўстаноўлены прэвентыўны нагляд.

9. Кантроль і прафілактычнае назіранне за выкананнем мер крымінальнай адказнасці, не звязаных з прымяненнем пакарання, у дачыненні да непаўналетніх асуджаных ускладаюцца на інспекцыі па справах непаўналетніх па месцы жыхарства асуджаных.

10. Парадак дзейнасці тэрытарыяльных органаў унутраных спраў па выкананні пакаранняў і іншых мер крымінальнай адказнасці ў частцы, не ўрэгуляванай гэтым Кодэксам, а таксама формы дакументаў, якія выкарыстоўваюцца пры выкананні пакаранняў і іншых мер крымінальнай адказнасці, вызначаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

11. Работнікі органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, праходзяць падрыхтоўку з мэтай забеспячэння захавання правоў, свабод і законных інтарэсаў асуджаных, якія з'яўляюцца інвалідамі.

Артыкул 15. Паведамленне аб месцы адбывання пакарання

Аб прыбыцці асуджанага да месца адбывання пакарання адміністрацыя ўстановы, якая выконвае пакаранне, абавязана не пазней за тры сутак з дня яго прыбыцця накіраваць паведамленне аднаму з родзічаў асуджанага на падставе яго пісьмовай заявы.

Артыкул 16. Прымяненне да асуджаных прымусовых мер бяспекі і лячэння

1. У дачыненні да асоб, асуджаных на арышт, пазбаўленне волі, пажыццёвае пазбаўленне волі і пакутуюць на хранічны алкагалізм, наркаманію, таксікаманію, асоб, якія пакутуюць на псіхічныя расстройствы (захворванні), або асуджаных, прызнаных асобамі ў стане зменшанай свядомасці, установы, якія выконваюць пакаранне, прымяняюць прымусовыя меры бяспекі і лячэння, прызначаныя судом.

2. Выключана.

3. У дачыненні да асуджаных на іншыя пакаранні і меры крымінальнай адказнасці прызначаныя судом прымусовыя меры бяспекі і лячэння прымяняюцца па месцы іх жыхарства шляхам прымусовага амбулаторнага назірання і лячэння.

4. Калі ў час адбывання пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці будзе ўстаноўлена, што асуджаны пакутуе на хранічны алкагалізм, наркаманію, таксікаманію, з'яўляецца асобай, якая пакутуе на псіхічнае расстройствы (захворванне), або прызнаны

асобай у стане зменшанай свядомасці, орган або ўстанова, якія выконваюць указанія меры крымінальна-прававога ўздзеяння, накіроўваюць у суд прадстаўленне аб прызначэнні такому асуджанаму прымусовых мер бяспекі і лячэння.

5. У дачыненні да асуджаных на пакаранні, указанія ў частцы 1 гэтага артыкула, хворых на актыўную форму туберкулёзу, ВІЧ-інфіцыраваных, хворых на СНІД або якія не прайшлі поўны курс лячэння венерычнага захворвання, установай, якая выконвае пакаранне, ва ўстаноўленым парадку прымяняецца абавязковае лячэнне.

Артыкул 17. Кантроль дзяржаўных органаў

1. Дзяржаўныя органы ў межах сваёй кампетэнцыі ажыццяўляюць кантроль за дзейнасцю органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

2. Парадак ажыццяўлення кантролю рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. Судовы кантроль

1. Установы, якія выконваюць пакаранне, паведамляюць суду, што пастанавіў прыгавор, аб пачатку і месцы адбывання асуджаным пакарання ў выглядзе арышту, абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, пазбаўлення волі, пажыццёвага пазбаўлення волі.

2. Органы і ўстановы абавязаны паведамляць суду, які пастанавіў прыгавор, аб выкананні пакарання ў выглядзе грамадскіх работ, штрафу, пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, папраўчых работ, абмежавання па ваеннай службе, абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, смяротнай кары, а таксама аб спецыяльнай канфіскацыі маёмасці.

3. Органы, якія ў адпаведнасці з прыгаворам аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю абавязаны ануляваць дазвол займацца адпаведнымі відамі дзейнасці, а таксама выканаць прыгавор у частцы пазбаўлення асуджанага воінскага або спецыяльнага звання, паведамляюць суду аб выкананні прыгавору.

4. У парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, суд кантралюе выкананне пакарання і іншых мер крымінальнай адказнасці пры вырашэнні пытанняў:

1) умоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем;

2) змянення віду папраўчай установы асуджанаму, які адбывае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі;

2¹) пераводу асуджанага на пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу;

3) замены непаўналетняму асуджанаму прымусовай меры выхаваўчага характару на больш строгую;

4) устанаўлення дадатковых забарон для непаўналетняга асуджанага, якому прызначана прымусовая мера выхаваўчага характару ў выглядзе абмежавання свабоды вольнага часу;

5) датэрміновага спынення знаходжання непаўналетняга ў спецыяльнай навучальна-выхаваўчай установе, спецыяльнай лячэбна-выхаваўчай установе;

6) устанаўлення, прадаўжэння, спынення прэвентыўнага нагляду, а таксама змянення патрабаванняў прэвентыўнага нагляду, прадугледжаных часткай 8 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь;

7) адмены адтэрміноўкі выканання пакарання або ўмоўнага непрымянення пакарання;

8) прымянення тэрмінаў даўнасці выканання абвінаваўчага прыгавору.

5. У парадку, устаноўленым заканадаўствам, суд разглядае скаргі на дзеянні адміністрацыі органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

Артыкул 19. Ведамасны кантроль вышэйшастаячых органаў

Ведамасны кантроль вышэйшастаячых органаў за дзейнасцю органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, ажыццяўляецца ў парадку, што вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 20. Пракурорскі нагляд за выкананнем заканадаўства

Пракурорскі нагляд за захаваннем заканадаўства organami і ўстановамі, што выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, ажыццяўляецца Генеральным пракурорам Рэспублікі Беларусь і падначаленымі яму пракурорамі ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 21. Кантроль і ўдзел грамадскіх аб'яднанняў у працы органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці

1. На падставе і ў парадку, прадугледжаных заканадаўствам, грамадскія аб'яднанні могуць ажыццяўляць кантроль за дзейнасцю органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

2. Грамадскія аб'яднанні прымаюць удзел у выпраўленні асуджаных, а таксама аказваюць садзейнічанне ў працы органам і ўстановам, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

3. У выпраўленні асуджаных, а таксама ў ажыццяўленні грамадскага кантролю за дзейнасцю органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, удзельнічаюць наглядальныя камісіі пры мясцовых выканаўчых і распарадчых органах, а ў дачыненні да непаўналетніх асуджаных – і камісіі па справах непаўналетніх. Парадак дзейнасці наглядальных камісій і камісій па справах непаўналетніх вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 22. Наведванне ўстаноў, якія выконваюць пакаранне

1. Пры выкананні службовых абавязкаў наведваць установы, якія выконваюць пакаранне, без спецыяльнага дазволу маюць права:

1) Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь, Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь, Дзяржаўны сакратар Савета Бяспекі Рэспублікі Беларусь, дэпутаты Палаты прадстаўнікоў, члены Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь;

2) Генеральны пракурор Рэспублікі Беларусь і яго намеснікі, а таксама ўпаўнаважаныя імі пракуроры і пракуроры, якія непасрэдна ажыццяўляюць нагляд за выкананнем пакарання на адпаведнай тэрыторыі;

3) службовыя асобы органаў кіравання ўстановамі, якія выконваюць пакаранне;

4) старшыні, намеснікі старшын і суддзі Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Беларусь і Вярхоўнага Суда Рэспублікі Беларусь, суддзі судаў, што ажыццяўляюць судаводства на тэрыторыях, дзе размешчаны ўстановы, якія выконваюць пакаранне;

5) дэпутаты мясцовых Саветаў дэпутатаў і члены камісій мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, што ажыццяўляюць кантроль за дзейнасцю ўстаноў, якія выконваюць пакаранне, у межах адпаведных тэрыторый.

2. Прадстаўнікі сродкаў масавай інфармацыі і іншыя асобы маюць права наведваць установы, якія выконваюць пакаранне, паводле дазволу адміністрацыі гэтых устаноў або адпаведных вышэйстаячых органаў кіравання ўстановамі, што выконваюць пакаранне.

3. Кіна-, фота- і відэаздымка асуджаных, іх інтэрв'юіраванне, у тым ліку з выкарыстаннем сродкаў аўдыя-, відэатэхнікі, дазваляюцца адміністрацыяй устаноў або вышэйстаячымі органамі кіравання ўстановамі, што выконваюць пакаранне, з пісьмовай згоды саміх асуджаных.

4. Кіна-, фота- і відэаздымка аб'ектаў, што забяспечваюць ахову асуджаных, ажыццяўляецца з дазволу адміністрацыі ўстаноў або вышэйстаячых органаў кіравання ўстановамі, якія выконваюць пакаранне.

АСАБЛІВАЯ ЧАСТКА

РАЗДЗЕЛ II

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯЎ, НЕ ЗВЯЗАНЫХ

З ІЗАЛЯЦЫЯЙ АСУДЖАНАГА АД ГРАМАДСТВА

ГЛАВА 4

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ГРАМАДСКІХ РАБОТ

Артыкул 23. Парадак выканання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

1. Пакаранне ў выглядзе грамадскіх работ выконваюць крымінальна-выканаўчыя інспекцыі па месцы жыхарства асуджаных на аб'ектах, якія вызначаюцца мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі па ўзгадненні з крымінальна-выканаўчымі інспекцыямі.

2. Асуджаныя на грамадскія работы прыцягваюцца да адбывання пакарання не пазней за пятнаццаць дзён з дня паступлення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю адпаведнага распараджэння суда з копіяй або выпіскай з прыговору (вызначэння, пастановы).

3. Крымінальна-выканаўчыя інспекцыі вядуць улік асуджаных, растлумачваюць ім парадак і ўмовы адбывання пакарання, вызначаюць від грамадскіх работ, узгадняюць з мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі пералік аб'ектаў, на якіх асуджаныя адбываюць грамадскія работы, кантралююць паводзіны асуджаных, арганізуюць і праводзяць выхаваўчую работу з асуджанымі, вядуць сумарны ўлік адпрацаванага асуджанымі часу, прымаюць рашэнне аб прыводзе асуджаных, якія не з'яўляюцца па іх выкліку, праводзяць першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку асуджаных. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі на грамадскія работы вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 24. Умовы выканання і адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

1. Асуджаныя на грамадскія работы абавязаны працаваць на аб'ектах, якія вызначаюцца для іх, і адпрацаваць устаноўлены судом тэрмін грамадскіх работ, выконваць правілы ўнутранага працоўнага распарадку арганізацый, у якіх яны адбываюць грамадскія работы, добрасумленна адносіцца да працы, з'яўляюцца па выкліку ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю і іншыя службы тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў ва ўказаны тэрмін для правядзення гутарак, наведвання выхаваўчых мерапрыемстваў, а таксама дачы пісьмовых тлумачэнняў па пытаннях, звязаных з адбываннем пакарання, даводзіць да ведама крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб змяненні месца жыхарства.

2. Прадастаўленне асуджанаму працоўных водпусकाў па асноўным месцы працы, канікул на працягу навучальнага года не прыпыняе выканання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ.

3. У выпадку прадастаўлення асуджанаму ў перыяд адбывання грамадскіх работ сацыяльных водпускаў у сувязі з атрыманнем адукацыі ці ў сувязі з катастрофай на Чарнобыльскай АЭС або па ўважлівых прычынах асабістага і сямейнага характару выкананне гэтага пакарання прыпыняецца на перыяд указаных водпускаў. Асуджаны ў гэтых выпадках абавязаны паведаміць крымінальна-выканаўчай інспекцыі па месцы адбывання пакарання аб атрыманні ім адпаведнага водпуску і прадставіць неабходнае пацвярджэнне гэтага.

4. У выпадку ўзнікнення ў перыяд адбывання асуджаным грамадскіх работ акалічнасцей, прадугледжаных часткай 4 артыкула 49 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, крымінальна-выканаўчая інспекцыя накіроўвае ў суд прадстаўленне аб вызваленні асуджанага ад далейшага адбывання пакарання.

Артыкул 25. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

1. Тэрмін пакарання ў выглядзе грамадскіх работ вылічваецца гадзінамі, на працягу якіх асуджаны адбываў грамадскія работы.

2. Час грамадскіх работ не можа перавышаць чатыры гадзіны ў выхадныя дні і ў дні, калі асуджаны не вучыцца або не заняты на асноўнай працы, а па просьбе асуджанага – восем гадзін; у працоўныя дні, дні правядзення вучэбных заняткаў (заняткаў) – дзве гадзіны да або пасля заканчэння працы або вучобы, а па просьбе асуджанага – чатыры гадзіны. Асуджанымі, якія не атрымліваюць адукацыі і не маюць пастаяннага месца працы, грамадскія работы з іх згоды могуць адбывацца больш за чатыры, але не больш за восем гадзін на дзень. Час грамадскіх работ на працягу тыдня, як правіла, не можа быць меншы за дванаццаць гадзін.

3. Час грамадскіх работ, якія адбываюцца непаўналетнім асуджаным, не можа перавышаць тры гадзіны ў дні, калі асуджаны не вучыцца або не заняты на асноўнай працы, а ў працоўныя дні, дні правядзення вучэбных заняткаў (заняткаў) – дзве гадзіны, але не больш за тры дні на тыдзень.

4. Пры наяўнасці ўважлівых прычын крымінальна-выканаўчая інспекцыя мае права дазволіць асуджанаму адпрацаваць на працягу тыдня меншую колькасць гадзін.

Артыкул 26. Абавязкі адміністрацыі арганізацый па месцы адбывання асуджанымі пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

1. Адміністрацыя арганізацый па месцы адбывання асуджаным пакарання ў выглядзе грамадскіх работ абавязана ажыццяўляць кантроль за выкананнем асуджаным вызначаных для яго работ, штомесяц прадстаўляць у крымінальна-выканаўчую інспекцыю звесткі аб колькасці гадзін, на працягу якіх асуджаны адбываў пакаранне ў выглядзе грамадскіх работ, паведамляць крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб парушэнні асуджаным парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ.

2. Выключана.

3. У выпадку прычынення асуджанаму калецтва, звязанага з адбываннем пакарання ў выглядзе грамадскіх работ, пакрыццё яму шкоды праводзіцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 27. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ і за злоснае ўхіленне ад іх адбывання

1. Парушэннем парадку і ўмоў адбывання асуджаным пакарання ў выглядзе грамадскіх работ з'яўляюцца:

1) невыкананне грамадскіх работ без уважлівых прычын;

2) адмова ад выканання вызначанага для асуджанага віду грамадскіх работ або няяўка ва ўстаноўлены тэрмін для выканання грамадскіх работ па накіраванні крымінальна-выканаўчай інспекцыі без уважлівых прычын;

3) іншае парушэнне працоўнай дысцыпліны ў час выканання грамадскіх работ;

4) няяўка ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю без уважлівых прычын.

2. За парушэнне асуджаным на пакаранне ў выглядзе грамадскіх работ парадку і ўмоў адбывання пакарання крымінальна-выканаўчая інспекцыя выносіць яму афіцыйнае папярэджанне аб замене грамадскіх работ больш строгім пакараннем.

3. У выпадку злоснага ўхілення асуджанага ад адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ пасля вынясення афіцыйнага папярэджання крымінальна-выканаўчая інспекцыя накіроўвае ў суд прадстаўленне для вырашэння пытання аб замене грамадскіх работ больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 49 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 28. Злоснае ўхіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ

1. Асуджаным, які злосна ўхіляецца ад адбывання пакарання ў выглядзе грамадскіх работ, прызнаецца асуджаны:

1) які не выйшаў на грамадскія работы без уважлівых прычын больш за два разы пасля афіцыйнага папярэджання на працягу адбывання гэтага пакарання;

2) які ўчыніў больш за два разы пасля афіцыйнага папярэджання на працягу адбывання гэтага пакарання іншыя парушэнні працоўнай дысцыпліны ў час выканання грамадскіх работ;

3) які знік з мэтай ухілення ад адбывання пакарання.

2. Асуджаны, які знік з месца жыхарства, і месцазнаходжанне якога невядомае, аб'яўляецца ў вышук і можа быць затрыманы з санкцыі пракурора на тэрмін да трыццаці сутак. Затрыманы асуджаны змяшчаецца ў ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў. Спагнанне з асуджанага грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яго вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанага, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 5 ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ШТРАФУ

Артыкул 29. Парадак выканання пакарання ў выглядзе штрафу

1. Асуджаны на штраф абавязаны заплаціць штраф на працягу двух месяцаў з дня ўступлення прыговору суда ў законную сілу.

2. У выпадку, калі асуджаны не мае магчымасці адначасна заплаціць штраф, суд паводле хадайніцтва асуджанага і заключэння судовага выканаўцы можа адтэрмінаваць выплату штрафу на тэрмін да аднаго года або растэрмінаваць яго выплату на тэрмін да пяці гадоў.

3. У выпадку нявыплаты асуджаным штрафу спагнанне праводзіцца судовым выканаўцам прымусова ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб выканаўчым вядзенні.

4. Спагнанне штрафу не можа быць накіравана на маёмасць, на якую не можа быць накіравана спагнанне па выканаўчых дакументах.

Артыкул 30. Наступствы нявыплаты штрафу

1. Пры нявыплаце асуджаным штрафу і немагчымасці яго прымусовага спагнання ў сувязі з адсутнасцю ў асуджанага неабходных сродкаў і маёмасці судовы выканаўца ўносіць у суд прадстаўленне аб замене штрафу грамадскімі работамі ў адпаведнасці з часткай 3 артыкула 50 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь. У выпадку замены штрафу грамадскімі работамі яны выконваюцца ў парадку, прадугледжаным гэтым Кодэксам.

2. Пры нявыплаце асуджаным штрафу ва ўстаноўлены тэрмін без уважлівых прычын і ўхіленні ад яго выплаты пры наяўнасці рэальнай магчымасці выканання гэтага пакарання судовы выканаўца афіцыйна папярэджвае асуджанага аб замене штрафу больш строгім пакараннем, аб чым робіцца адзнака ў выканаўчых дакументах.

3. У выпадку злоснага ўхілення асуджанага ад выплаты штрафу пасля вынясення афіцыйнага папярэджання судовы выканаўца накіроўвае ў суд прадстаўленне для вырашэння пытання аб замене штрафу больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 50 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 6

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ПРАВА ЗАЙМАЦЬ ПЭЎНЫЯ ПАСАДЫ АБО ЗАЙМАЦА ПЭЎНАЙ ДЗЕЙНАСЦЮ

Артыкул 31. Парадак выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

1. Пакаранне ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, прызначанае ў якасці асноўнага, а таксама пры адтэрміноўцы выканання пакарання і ўмоўным непрымяненні пакарання выконваюць крымінальна-выканаўчыя інспекцыі па месцы жыхарства асуджанага.

1¹. Выкананне гэтага пакарання, прызначанага ў якасці дадатковага да пакарання ў выглядзе папраўчых работ, ажыццяўляецца крымінальна-выканаўчымі інспекцыямі па месцы працы асуджанага.

2. Выкананне гэтага пакарання, прызначанага ў якасці дадатковага да пакарання ў выглядзе арышту, абмежавання свабоды, пазбаўлення волі, ажыццяўляецца органамі і ўстановамі, што выконваюць асноўнае пакаранне, а пасля адбыцця асноўнага пакарання – крымінальна-выканаўчай інспекцыяй па месцы жыхарства асуджанага.

3. Орган або ўстанова, што выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, вядуць улік асуджаных, кантралююць выкананне асуджанымі прадугледжанай прыгаворам суда забароны займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, правяраюць выкананне падпісанняў прыгавору адміністрацыяй арганізацыі па месцы працы асуджаных, а таксама органамі, правамоцнымі ануляваць дазвол займацца адпаведным відам дзейнасці, забароненай для асуджанага, арганізуюць і праводзяць выхаваўчую работу з асуджанымі. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі на пазбаўленне права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

4. Адміністрацыя ўстановы, у якой адбывае асноўнае пакаранне асоба, асуджаная таксама да дадатковага пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, не можа прыцягваць асуджанага да работ, выкананне якіх яму забаронена.

Артыкул 32. Абавязкі адміністрацыі арганізацыі па выкананні прыгавору

1. Падпісанні прыгавору аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю абавязковыя для адміністрацыі арганізацыі па месцы працы асуджанага.

2. Адміністрацыя арганізацыі па месцы працы асуджанага абавязана:

1) не пазней за тры дні пасля атрымання копіі або выпіскі з прыгавору суда і паведамлення органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры

крымінальнай адказнасці, вызваліць асуджанага ад пасады або ад занятку тым відам дзейнасці, права займацца якой ён пазбаўлены; унесці ў працоўную кніжку асуджанага запіс аб тым, на якой падставе, на які тэрмін і якія пасады ён пазбаўлены права займаць або якога роду дзейнасцю пазбаўлены права займацца; накіраваць у орган або ўстанову, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, паведамленне аб выкананні прадпісанняў прыгавору;

2) прадстаўляць па патрабаванні органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, дакументы, звязаныя з выкананнем пакарання;

3) у выпадках змянення або спынення працоўнага дагавора з асуджаным у трохдзённы тэрмін паведаміць аб гэтым у орган або ўстанову, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці;

4) выдаць асобе, якая адбыла пакаранне або вызвалена ад яго ва ўстаноўленым законам парадку, па яе просьбе ўзамен працоўнай кніжкі яе дублікат без унясення ў яго запісу аб пакаранні.

Артыкул 33. Абавязкі органаў, правамоцных ануляваць дазвол займацца пэўнай дзейнасцю

1. Прадпісанні прыгавору суда аб пазбаўленні права займацца пэўнай дзейнасцю абавязковыя для органаў, правамоцных ануляваць дазвол займацца адпаведным відам дзейнасці.

2. Правамоцныя органы не пазней за тры дні пасля атрымання копіі або выпіскі з прыгавору і паведамлення органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, абавязаны ануляваць дазвол займацца той дзейнасцю, якая забаронена асуджанаму, забраць адпаведны дакумент, які дае гэтай асобе права займацца ўказанай дзейнасцю, і накіраваць паведамленне аб гэтым у орган або ўстанову, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці.

Артыкул 34. Вылічэнне тэрміну выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

1. Тэрмін выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, прызначанага ў якасці асноўнага пакарання або ў якасці дадатковага да пакарання ў выглядзе папраўчых работ, абмежавання па ваеннай службе, абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, а таксама пры адтэрміноўцы выканання пакарання і ўмоўным непрымяненні пакарання, калі выкананне дадатковага пакарання не адтэрмінавана, вылічваецца з моманту ўступлення прыгавору суда ў законную сілу. У тэрмін выканання пакарання не залічваецца час, на працягу якога асуджаны займаў забароненыя для яго пасады або займаўся забароненай для яго дзейнасцю.

2. Пры прызначэнні пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю ў якасці дадатковага пакарання да арышту, абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, пазбаўлення волі тэрмін выканання гэтага пакарання вылічваецца адпаведна з дня вызвалення асуджанага ад адбывання ўказаных відаў пакарання.

3. У выпадках, указаных у частцы 2 гэтага артыкула, прадпісанні прыгавору аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю распаўсюджваюцца таксама на час адбывання асуджаным арышту, абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, пазбаўлення волі.

Артыкул 35. Абавязкі асуджаных на пазбаўленне права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

Асуджаныя на пазбаўленне права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю абавязаны выконваць прадпісанні прыговору, прадстаўляць па патрабаванні крымінальна-выканаўчай інспекцыі дакументы, звязаныя з адбываннем указанага пакарання, паведамляць у крымінальна-выканаўчую інспекцыю аб месцы працы, яго змяненні або аб звальненні з працы, аб змяненні месца жыхарства.

Артыкул 36. Адказнасць за невыкананне прыговору суда аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю

1. Службовыя асобы, якія не выконваюць прыговор суда аб пазбаўленні права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, што ўступіў у законную сілу, нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўчымі актамі.

2. За парушэнне асуджаным на пакаранне ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю парадку і ўмоў адбывання пакарання крымінальна-выканаўчай інспекцыя выносіць яму афіцыйнае папярэджанне аб замене пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю больш строгім пакараннем.

3. У выпадку злоснага ўхілення асуджанага ад адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю пасля вынясення афіцыйнага папярэджання крымінальна-выканаўчай інспекцыя накіроўвае ў суд прадстаўленне для вырашэння пытання аб замене ўказанага пакарання больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 51 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 7

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАПРАЎЧЫХ РАБОТ

Артыкул 37. Парадак выканання пакарання ў выглядзе папраўчых работ

1. Пакаранне ў выглядзе папраўчых работ адбываецца па месцы працы асуджаных.

2. Асуджаныя на папраўчыя работы прыцягваюцца да адбывання пакарання не пазней за пятнаццацідзённы тэрмін з дня паступлення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю адпаведнага распараджэння суда з копіяй або выпіскай з прыговору.

3. Крымінальна-выканаўчыя інспекцыі вядуць улік асуджаных, растлумачваюць парадак і ўмовы адбывання пакарання, кантралююць выкананне ўмоў адбывання пакарання асуджанымі і выкананне прадпісанняў прыговору адміністрацыяй арганізацый, у якіх працуюць асуджаныя, кантралююць правільнасць і своечасовасць выплічэнняў з зароботнай платы асуджаных і пералічэнне ўтрыманых сум у адпаведны бюджэт, арганізуюць і праводзяць з асуджанымі выхаваўчую работу, кантралююць паводзіны асуджаных, пры неабходнасці накіроўваюць іх у камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (адзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта для працаўладкавання, прымаюць рашэнне аб прыводзе асуджаных, якія не з'яўляюцца па іх выкліку, праводзяць першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку асуджаных, рыхтуюць і перадаюць у адпаведную службу матэрыялы аб асуджаных, месцазнаходжанне якіх невядомае, прымяняюць меры заахвочвання і спагнання, выдаюць пісьмовыя дазволы на спыненне працоўнага дагавора па пагадненні бакоў або скасаванне яго па жаданні асуджанага ў перыяд адбывання пакарання. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі на папраўчыя работы вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

4. Калі асуджаны на папраўчыя работы да моманту ўступлення прыговору ў законную сілу не працуе, яму прапануецца ўладкавацца на працу на працягу пятнаццаці дзён па ўласным жаданні. Калі асуджаны не ўладкаваўся на працу па сканчэнні ўказанага тэрміну, ён накіроўваецца ў камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага

гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (аддзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта і працаўладкоўваецца імі ў прыярытэтным парадку. У гэтым выпадку асуджаны на папраўчыя работы не мае права адмаўляцца ад прапанаванай яму працы па месцы жыхарства.

5. У выпадку ўзнікнення ў перыяд адбывання асуджаным папраўчых работ акалічнасцей, прадугледжаных часткай 3 артыкула 52 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, крымінальна-выканаўчай інспекцыя ўносіць у суд прадстаўленне аб вызваленні асуджанага ад далейшага адбывання пакарання або замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем. Асуджаная цяжарная жанчына вызваляецца ад папраўчых работ з дня прадстаўлення ёй водпуску па цяжарнасці і родах.

6. Кантроль за паводзінамі асуджаных на папраўчыя работы, якія не дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту, ажыццяўляецца таксама інспекцыямі па справах непаўналетніх.

Артыкул 38. Умовы адбывання пакарання ў выглядзе папраўчых работ

1. Асуджаныя на папраўчыя работы знаходзяцца на ўліку ў крымінальна-выканаўчай інспекцыі, а непаўналетнія асуджаныя – і ў інспекцыі па справах непаўналетніх і абавязаны захоўваць устаноўлены парадак і ўмовы адбывання гэтага пакарання.

2. З заробку асуджаных праводзяцца вылічэнні ў даход дзяржавы ў памеры, устаноўленым прыговарам суда.

3. У перыяд адбывання папраўчых работ асуджаным забараняецца спыняць працоўны дагавор па пагадненні бакоў або касаваць яго па жаданні асуджанага без пісьмовага дазволу крымінальна-выканаўчай інспекцыі. Дазвол можа быць выдадзены пасля праверкі падстаў спынення працоўнага дагавора. Адмова ў выдачы дазволу павінна быць матывавана. Рашэнне аб адмове можа быць абскарджана ва ўстаноўленым законам парадку.

4. Асуджаны, які не мае працы, абавязаны працаўладкавацца самастойна або стаць на ўлік у камітэце па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленні (аддзеле) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта на працягу пятнаццаці дзён з дня пакідання ранейшага месца працы. Асуджаны не мае права адмаўляцца ад працы, прапанаванай камітэтам па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленнем (аддзелам) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта.

5. Асуджаны абавязаны на працягу пяці дзён паведаміць у крымінальна-выканаўчую інспекцыю аб змяненні месца працы і месца жыхарства.

6. Выключана.

7. Працоўныя і сацыяльныя водпускі, прадугледжаныя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы, прадстаўляюцца асуджаным на агульных падставах. У выпадку іх прадстаўлення асуджанаму адміністрацыя арганізацыі абавязана не пазней за тры дні пасля іх прадстаўлення паведаміць аб гэтым крымінальна-выканаўчай інспекцыі па месцы адбывання асуджаным пакарання.

Артыкул 39. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе папраўчых работ

1. Тэрмін папраўчых работ вылічваецца гадамі, месяцамі і днямі, на працягу якіх асуджаны працаваў і з яго заробку праводзіліся вылічэнні. Колькасць дзён, адпрацаваных асуджаным, павінна быць не меншай за колькасць працоўных дзён, якія прыпадаюць на кожны месяц устаноўленага судом тэрміну пакарання. Калі асуджаны не адпрацаваў указанай колькасці дзён і адсутнічаюць падставы, устаноўленыя гэтым Кодэксам для залічэння неадпрацаваных дзён у тэрмін пакарання, адбыванне папраўчых работ працягваецца да поўнай адпрацоўкі асуджаным вызначанай колькасці працоўных дзён.

2. Пачаткам тэрміну адбывання пакарання з'яўляецца дзень атрымання адміністрацыйнай арганізацыі, дзе працуе асуджаны, копіі або выпіскі з прыговору (вызначэння, пастанова) суда і іншых дакументаў з крымінальна-выканаўчай інспекцыі.

3. У тэрмін пакарання не залічваецца час, на працягу якога асуджаны афіцыйна быў прызнаны беспрацоўным.

4. У выпадку захворвання асуджанага больш за чатыры месяцы запар крымінальна-выканаўчая інспекцыя накіроўвае ў суд прадстаўленне аб адтэрміноўцы выканання пакарання ў адпаведнасці з Крымінальна-працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

5. Тэрмін адбывання пакарання асуджаным, які працуе ў арганізацыі, дзе прымяняецца падсумаваны ўлік працоўнага часу, вылічваецца зыходзячы з працягласці працоўнага часу за ўліковы перыяд, які не перавышае ўстаноўленай колькасці працоўных гадзін.

6. У тэрмін адбывання пакарання не залічваюцца:

1) час, на працягу якога асуджаны не працаваў па няўважлівых прычынах;

2) час захворвання, выкліканага алкагольным ап'яненнем або спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў або дзеяннямі, звязанымі з алкагольным ап'яненнем або спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў;

3) час адбывання адміністрацыйнага спагнання ў выглядзе арышту або папраўчых работ, а таксама ўтрымання пад вартай у якасці меры стрымання па іншай справе ў перыяд адбывання пакарання;

4) час знаходжання ў водпуску без захавання заробтнай платы.

Артыкул 40. Абавязкі адміністрацыі арганізацый па месцы адбывання асуджанымі папраўчых работ

1. На адміністрацыю арганізацый па месцы адбывання асуджанымі папраўчых работ ускладаюцца правільнае і своєчасовае ўтрыманне з заробку асуджаных і пералічэнне ва ўстаноўленым парадку ўтрыманых сум у адпаведны бюджэт і штотысячнае прадстаўленне ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю разліковых звестак, кантроль за паводзінамі асуджаных па месцы працы і садзейнічанне крымінальна-выканаўчай інспекцыі ў правядзенні выхаваўчай работы з асуджанымі, выкананне ўмоў адбывання пакарання, прадугледжаных гэтым Кодэксам, паведамленне крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб прымененых да асуджаных мерах заахвочвання і спагнання, аб ухіленні іх ад адбывання пакарання, а таксама папярэдняе паведамленне аб пераводзе іх на іншую працу і аб звальненні.

2. Невыкананне пералічаных абавязкаў цягне адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 41. Парадак правядзення ўтрымання ў заробку асуджаных на папраўчыя работы

1. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя ажыццяўляе кантроль за правільнасцю і своєчасовасцю вылічэнняў з заробку асуджаных на папраўчыя работы і пералічэннем утрыманых сум у адпаведны бюджэт. Для ажыццяўлення такога кантролю крымінальна-выканаўчыя інспекцыі маюць права прыцягваць дзяржаўныя фінансавыя і падатковыя органы.

2. Утрыманні праводзяцца з заробтнай платы па асноўным месцы працы асуджанага за кожны адпрацаваны месяц незалежна ад наяўнасці да яго прэтэнзій па выканаўчых дакументах. Утрыманні праводзяцца з усёй сумы заробку без выключэння з гэтай сумы падаткаў і іншых выплат.

3. Пры правядзенні ўтрыманняў улічваюцца грашовая і натуральная часткі заробку асуджанага.

4. Вылічэнні не праводзяцца з дапамог, якія атрымліваюцца асуджаным у парадку сацыяльнага страхавання і сацыяльнага забеспячэння, з выплат аднаразовага характару, не прадугледжаных сістэмай зароботнай платы.

5. Дапамогі па часовай непрацаздольнасці асуджанага вылічваюцца з яго заробку за вылікам утрыманняў у памеры, устаноўленым прыгаворам суда.

6. У выпадку адмены прыгавору суда са спыненнем вядзення па крымінальнай справе асуджанаму вяртаюцца сумы, утрыманыя з яго зароботнай платы.

7. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя, асуджаны або адміністрацыя арганізацыі па месцы яго працы маюць права звяртацца ў суд з хадайніцтвам аб зніжэнні памеру ўтрыманняў з зароботнай платы асуджанага ў выпадку пагаршэння яго матэрыяльнага становішча.

Артыкул 42. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на папраўчыя работы

1. За добрыя паводзіны і добрасумленныя адносіны да працы да асуджаных на папраўчыя работы крымінальна-выканаўчыя інспекцыі могуць прымяняць наступныя меры заахвочвання:

- 1) аб'яўленне падзякі;
- 2) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання.

2. Асуджаныя, да якіх ва ўстаноўленых законам выпадках і парадку могуць быць прыменены замена неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем або ўмоўна-датэрміновае вызваленне ад пакарання, якія цвёрда сталі на шлях выпраўлення або даказалі сваё выпраўленне, могуць быць адпаведна прадстаўлены крымінальна-выканаўчай інспекцыяй да замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем або да ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання.

Артыкул 43. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання папраўчых работ і за злоснае ўхіленне ад іх адбывання

1. Парушэннем парадку і ўмоў адбывання асуджаным папраўчых работ з'яўляюцца:

1) непаступленне без уважлівых прычын на працу на працягу пятнаццаці дзён з дня звальнення з ранейшага месца працы або ўхіленне ад пастаноўкі на ўлік у камітэце па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленні (аддзеле) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта на працягу пятнаццаці дзён, а таксама адмова ад прапанаванай яму працы без уважлівых прычын;

2) няяўка ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю без уважлівых прычын;

3) прагул (у тым ліку адсутнасць на працы больш за тры гадзіны на працягу працоўнага дня) без уважлівых прычын;

4) з'яўленне на працы ў стане алкагольнага ап'янення або ў стане, выкліканым спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў, а таксама распіванне алкагольных, слабаалкагольных напіткаў, піва, спажыванне наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў на працоўным месцы або ў працоўны час;

5) спыненне працоўнага дагавора па пагадненні бакоў або скасаванне яго па жаданні асуджанага без пісьмовага дазволу крымінальна-выканаўчай інспекцыі;

б) невыкананне забароны займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю.

2. За парушэнне асуджаным на папраўчыя работы парадку і ўмоў адбывання пакарання крымінальна-выканаўчая інспекцыя можа прымяніць да яго наступныя меры спагнання:

1) вымова;
2) устанаўленне на тэрмін да трох месяцаў абавязковай яўкі на рэгістрацыю ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю не менш за два разы на месяц.

3. Адначасова з накладаннем спагнання крымінальна-выканаўчая інспекцыя выносіць асуджанаму афіцыйнае папярэджанне аб замене папраўчых работ больш строгім пакараннем. У выпадку злоснага ўхілення асуджанага ад адбывання пакарання ў выглядзе папраўчых работ пасля вынясення афіцыйнага папярэджання крымінальна-выканаўчая інспекцыя накіроўвае ў суд прадстаўленне для вырашэння пытання аб замене папраўчых работ больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 52 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

3¹. Асуджаны лічыцца асуджаным, які не мае спагнанняў, калі на працягу аднаго года з дня накладання апошняга спагнання ён не быў падвергнуты новаму спагнанню.

3². Асуджаны мае права абскардзіць рашэнне крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб накладанні спагнання вышэйстаячай службовай асобе, пракурору або ў суд. У выпадку абскарджання асуджаным рашэння аб накладанні спагнання яго выкананне не прыпыняецца. Пры наяўнасці падстаў спагнанне можа быць адменена або заменена крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, якая прымяніла яго, вышэйстаячай службовай асобай, якая мае на гэта права, ці адменена пракурорам або судом. Рашэнне крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб накладанні спагнання можа быць абскарджана вышэйстаячай службовай асобе або пракурору не пазней за адзін год з дня накладання спагнання. Абскарджанне ў суд рашэння крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб накладанні спагнання праводзіцца ў парадку, устаноўленым Грамадзянскім працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

4. Асуджаным, які злосна ўхіляецца ад адбывання пакарання ў выглядзе папраўчых работ, прызнаецца асуджаны, які працягваў парушаць парадак і ўмовы адбывання пакарання пасля аб'яўлення яму афіцыйнага папярэджання, а таксама асуджаны, які знік з месца жыхарства з мэтай ухілення ад адбывання пакарання.

5. Асуджаны, які знік з месца жыхарства і месцазнаходжанне якога невядомае, аб'яўляецца ў вышук і можа быць затрыманы з санкцыі пракурора на тэрмін да трыццаці сутак. Затрыманы асуджаны змяшчаецца ў ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў. Час затрымання залічваецца судом пры замене пакарання паводле правіл залічэння тэрмінаў утрымання пад вартай, устаноўленых Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь. Спагнанне з асуджанага грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яго вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанага, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 8

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ СВАБОДЫ

Артыкул 44. Месца адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды

1. Асуджаныя на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу адбываюць пакаранне ў папраўчых установах адкрытага тыпу з улікам умоў, неабходных для іх выпраўлення, забеспячэння бяспекі і папярэджання ўчынення імі злачынстваў. Парадак арганізацыі працы папраўчых устаноў адкрытага тыпу вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. Выключана.

2¹. Асуджаныя на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу адбываюць пакаранне па месцы пастаяннага жыхарства.

3. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы абавязаны садзейнічаць папраўчым установам адкрытага тыпу ў працоўным і бытавым уладкаванні асуджаных, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды.

4. Асуджаныя на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу адбываюць увесь тэрмін пакарання, як правіла, у адной папраўчай установе адкрытага тыпу.

5. Перавод асуджанага для далейшага адбывання пакарання з адной папраўчай установы адкрытага тыпу ў іншую таго ж віду дапускаецца пры рэарганізацыі або ліквідацыі папраўчай установы адкрытага тыпу, для атрымання асуджаным сярэдняй спецыяльнай або вышэйшай адукацыі пры ўмове паспяховай здачы ўступных экзаменаў, у сувязі з сямейнымі акалічнасцямі па заяве асуджанага, пры пагрозе асабістай бяспецы асуджанага, а таксама пры іншых выключных акалічнасцях, якія перашкаджаюць далейшаму знаходжанню асуджанага ў гэтай папраўчай установе адкрытага тыпу. Парадак пераводу асуджаных вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 45. Накіраванне асуджаных на абмежаванне свабоды да месца адбывання пакарання і прыцягненне да адбывання пакарання

1. Асуджаныя на абмежаванне свабоды з накіраваннем або без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, асуджаныя, пераведзеныя з папраўчых устаноў адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, а таксама асуджаныя, якім неадбытая частка пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі заменена пакараннем у выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем або без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, накіроўваюцца да месца адбывання пакарання самастойна за кошт дзяржавы. З улікам асабістых якасцей асуджанага на абмежаванне свабоды з адбываннем пакарання ў папраўчай установе адкрытага тыпу, месца размяшчэння папраўчай установы адкрытага тыпу асуджаны можа быць дастаўлены ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу пад канвоем або ў суправаджэнні. Асуджаныя, якім неадбытая частка пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі заменена пакараннем у выглядзе абмежавання свабоды, вызваляюцца з папраўчых устаноў у дзень паступлення з суда адпаведных дакументаў, а пры дастаўленні пад канвоем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу вызваляюцца з-пад варты з моманту прыбыцця ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

2. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя на падставе прыговору суда ўручае прадпісанне аб выездзе да месца адбывання пакарання асуджаным на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Адміністрацыя папраўчай установы на падставе вызначэння (пастановы) суда ўручае прадпісанне аб выездзе да месца адбывання пакарання асуджаным, якім абмежаванне свабоды з накіраваннем або без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу прызначана ў парадку замены неадбытай часткі пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі больш мяккім пакараннем. Адміністрацыя папраўчай установы адкрытага тыпу на падставе вызначэння (пастановы) суда ўручае прадпісанне аб выездзе да месца адбывання пакарання асуджаным, пераведзеным з папраўчых устаноў адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Асуджаны абавязаны выехаць да месца адбывання пакарання згодна з устаноўленым прадпісаннем маршруту ў дзень атрымання прадпісання папраўчай установы і не пазней за тры сутак з дня атрымання прадпісання крымінальна-выканаўчай інспекцыі. Асуджаны абавязаны прыбыць да месца адбывання пакарання на працягу тэрміну, указанага ў прадпісанні.

3. Асуджаныя на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу прыцягваюцца да адбывання пакарання крымінальна-выканаўчай інспекцыяй не пазней за дзесяцідзённы тэрмін з дня паступлення ў крымінальна-

выканаўчую інспекцыю копіі або выпіскі з прыгавору і пісьмовага распараджэння суда аб выкананні прыгавору. Такія асуджаныя абавязаны з'явіцца па выкліку крымінальна-выканаўчай інспекцыі для пастаноўкі на ўлік і атрымання пісьмовага паведамлення аб парадку і ўмовах адбывання пакарання.

4. Пры ўхіленні асуджанага ад атрымання прадпісання аб выездзе да месца адбывання пакарання або пры нявыезде ва ўстаноўлены тэрмін да месца адбывання пакарання асуджаны затрымліваецца тэрытарыяльным органам унутраных спраў з санкцыі пракурора на тэрмін да пятнаццаці сутак для ўстанаўлення прычын няяўкі ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю або нявыезду да месца адбывання пакарання.

5. У выпадку ўхілення асуджанага на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу ад атрымання прадпісання аб выездзе да месца адбывання пакарання або нявыезду да месца адбывання пакарання без уважлівых прычын тэрытарыяльны орган унутраных спраў можа накіраваць асуджанага да месца адбывання пакарання ў парадку, вызначаным Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь. Асуджаны, які знік з месца жыхарства, месцазнаходжанне якога невядомае, аб'яўляецца ў вышук і можа быць затрыманы з санкцыі пракурора на тэрмін да трыццаці сутак. Затрыманы асуджаны змяшчаецца ў ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў. Спагнанне з асуджанага грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яго вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанага, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

5¹. Асуджаны на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, затрыманы паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў у выпадках, прадугледжаных часткамі 4 і 5 гэтага артыкула, утрымліваецца ў следчым ізалятары.

6. У выпадку нявыезду да месца адбывання пакарання без уважлівых прычын асуджанага, якому неадбытая частка пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі заменена пакараннем у выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем або без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, або ў выпадку ўхілення ад атрымання прадпісання ці нявыезду да месца адбывання пакарання без уважлівых прычын асуджанага, які пераведзены з папраўчай установы адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, адміністрацыя папраўчай установы накіроўвае ў суд матэрыялы для адмены замены неадбытай часткі пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі пакараннем у выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем або без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу ці пераводу з папраўчай установы адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

Артыкул 46. Вылічэнне тэрміну пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды

1. Тэрмін пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды вылічваецца з дня пастаноўкі:

- 1) асуджанага на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – на ўлік у папраўчай установе адкрытага тыпу;
- 2) асуджанага на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – на ўлік у крымінальна-выканаўчай інспекцыі.

2. У тэрмін пакарання залічваецца час утрымання асуджанага пад вартай у якасці меры стрымання, час знаходжання ў папраўчай установе з дня вынясення судовай пастановы аб замене асуджанаму на пазбаўленне волі неадбытай часткі пакарання пакараннем у выглядзе абмежавання свабоды і час перамяшчэння пад канвоем з папраўчай установы ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу пры замене неадбытай часткі пакарання ў

выглядзе пазбаўлення волі абмежаваннем свабоды з разліку адзін дзень знаходжання пад вартай за два дні абмежавання свабоды.

3. У тэрмін пакарання не залічваецца час самавольнай адсутнасці асуджанага на працы або па месцы адбывання пакарання больш за адны суткі, а таксама час звыш дазволенага тэрміну выезду, за выключэннем перыяду захворвання.

4. У тэрмін пакарання залічваецца час перамяшчэння асуджанага з папраўчай установы да месца адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды самастойна паводле прадпісання, час перамяшчэння асуджанага з адной папраўчай установы адкрытага тыпу ў іншую, а таксама час перамяшчэння асуджанага пад канвоем у выпадку яго затрымання за самавольнае пакіданне месца адбывання пакарання або непрыбыццё да месца адбывання пакарання з разліку адзін дзень за дзень.

Артыкул 47. Парадак выканання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

1. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы паводле прадстаўлення органа кіравання ўстановамі, якія выконваюць пакаранне, вызначаюць межы тэрыторыі папраўчай установы адкрытага тыпу.

2. У дачыненні да асуджаных у папраўчых установах адкрытага тыпу дзейнічаюць Правілы ўнутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу, якія зацвярджаюцца Міністрам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Генеральным пракурорам Рэспублікі Беларусь.

3. Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, знаходзяцца пад наглядам і абавязаны:

1) выконваць Правілы ўнутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу;

2) працаваць па накіраванні адміністрацыі папраўчай установы адкрытага тыпу, за выключэннем асуджаных, якія маюць пастаяннае месца працы па месцы адбывання пакарання;

3) пастаянна знаходзіцца ў межах тэрыторыі папраўчай установы адкрытага тыпу, не пакідаць яе без дазволу адміністрацыі. Асуджаным на абмежаванне свабоды, а таксама асуджаным, якім абмежаванне свабоды прызначана ў парадку замены пакарання больш мяккім пакараннем, у неабходных выпадках адміністрацыя папраўчай установы адкрытага тыпу можа дазволіць кароткатэрміновы выезд на тэрмін да пяці сутак за межы тэрыторыі папраўчай установы адкрытага тыпу пасля пастаноўкі іх на ўлік. Час кароткатэрміновага выезду асуджаных залічваецца ў тэрмін адбывання гэтага пакарання;

4) пражываць, як правіла, у жылых памяшканнях папраўчай установы адкрытага тыпу і не пакідаць папраўчую ўстанову адкрытага тыпу без дазволу адміністрацыі гэтай установы;

5) удзельнічаць без аплаты працы ў работах па добраўпарадкаванні будынкаў і тэрыторыі папраўчай установы адкрытага тыпу ў непрацоўны час працягласцю да чатырох гадзін на тыдзень;

6) пастаянна мець пры сабе замест дакумента, які сведчыць асобу, пасведчанне асуджанага, узор і парадак выдачы якога зацвярджаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь;

7) праходзіць па патрабаванні супрацоўнікаў папраўчай установы адкрытага тыпу медыцынскае асведчанне на прадмет вызначэння стану алкагольнага ап'янення або стану, выкліканага спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў;

8) паводле пастановы начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу пастаянна насіць электронныя сродкі кантролю свайго месца знаходжання, выконваць правілы іх эксплуатацыі;

9) не дапусаць згубы, наўмыснага пашкоджання або знішчэння электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання;

10) неадкладна інфармаваць адміністрацыю папраўчай установы адкрытага тыпу аб згубе, пашкоджанні або знішчэнні ці тэхнічных няспраўнасцях электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання;

11) у выпадку згубы, наўмыснага пашкоджання або знішчэння электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання кампенсаваць урон у парадку, прадугледжаным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

4. Папраўчыя ўстановы адкрытага тыпу падраздзяляюцца на:

1) папраўчыя ўстановы адкрытага тыпу для асоб, якія раней не адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі;

2) папраўчыя ўстановы адкрытага тыпу для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі.

5. Асуджаныя жанчыны, якія раней не адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, могуць утрымлівацца з асуджанымі жанчынамі, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з выкананнем умоў раздзельнага ўтрымання ў межах адной папраўчай установы адкрытага тыпу.

6. У адной папраўчай установе адкрытага тыпу не могуць адбываць пакаранне асуджаныя, якія ўчынілі злачынства ў саўдзеле.

7. Асуджаным забараняецца набываць, захоўваць і выкарыстоўваць прадметы і рэчывы, пералік якіх вызначаны Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу. У выпадку знаходжання ў асуджаных такіх прадметаў і рэчываў яны паводле матываванай пастановы начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу забіраюцца і перадаюцца на захоўванне, або знішчаюцца, або рэалізуюцца. Рэалізацыя забраных прадметаў ажыццяўляецца на падставе матываванай пастановы начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу, санкцыянаванай пракурорам. Сродкі ад рэалізацыі забраных прадметаў залічваюцца на рахунак папраўчай установы адкрытага тыпу.

8. Асуджаныя, а таксама памяшканні, у якіх яны пражываюць, могуць падвяргацца вобшуку, а рэчы асуджаных – надгляду. Асабісты вобшук праводзіцца асобамі аднаго полу з асуджанымі. Парадак правядзення вобшуку і надгляду вызначаецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу.

9. Асуджаным, якія не дапускаюць парушэння Правіл унутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу і маюць сям'ю, акрамя асоб, абавязаных пакрываць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, асуджаных за злачынствы, прадугледжаныя артыкулам 174 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, і за іншыя злачынствы, учыненыя ў перыяд працы ў арганізацыях на падставе судовай пастановы, паводле пастановы начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу, але не раней чым праз чатыры месяцы з дня пастаноўкі асуджанага на ўлік у папраўчай установе адкрытага тыпу можа быць дазволена пражыванне з сям'ёй у жылым памяшканні, што належыць ім на праве ўласнасці або займаецца імі паводле дагавора найму (паднайму) жыллага памяшкання. Гэтыя асуджаныя абавязаны з'яўляцца ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу для рэгістрацыі. Перыядычнасць рэгістрацыі ўстанаўліваецца пастановай начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу. Асуджаныя, якія пражываюць у жылым памяшканні, што належыць ім на праве ўласнасці ці займаецца імі паводле дагавора найму (паднайму) жыллага памяшкання, абавязаны ў вольны ад працы (вучобы) час пастаянна знаходзіцца ў сваім жыллі або на прысядзібнай тэрыторыі, не адыходзячы ад жылля далей за адлегласць, вызначаную адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу, а з дзевятнаццаці да шасці гадзін – толькі ў сваім жыллі. Калі рэжым працоўнага часу або расклад вучэбных заняткаў (заняткаў) асуджанага не дазваляюць яму знаходзіцца ва ўказаны час у сваім жыллі, адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу ўстанаўліваецца іншы час пастаяннага знаходжання асуджанага ў сваім жыллі. Час выхаду асуджанага за межы адлегласці ад жылля, вызначанай

адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу, да месца працы (вучобы) устанаўліваецца адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу на аснове рэжыму працоўнага часу або раскладу вучэбных заняткаў (заняткаў) і часу, неабходнага на дарогу. Выхад асуджанага за межы ўказанай адлегласці для наведвання арганізацый аховы здароўя, сувязі, гандлю, бытавога абслугоўвання і іншых арганізацый дапускаецца толькі ў межах населенага пункта да дзвюх гадзін на дзень у час, устаноўлены адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу. Такім асуджаным забараняецца наведванне месцаў правядзення фізкультурна-аздараўленчых, спартыўна-масавых, культурных мерапрыемстваў, ігральных устаноў, а таксама гандлёвых аб'ектаў, дзе ажыццяўляецца распіванне алкагольных, слабаалкагольных напіткаў, піва, жылля іншых асоб. Пастанова начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу аб дазvole асуджанаму пражывання з сям'ёй у жылым памяшканні, якое належыць ім на праве ўласнасці або займаецца імі паводле дагавора найму або паднайму жыллага памяшкання, у выпадку парушэння асуджаным парадку і ўмоў адбывання пакарання, прыцягнення да адміністрацыйнай адказнасці за ўчыненне адміністрацыйнага правапарушэння, асуджэння за ўчыненне злачынства адмяняецца. Паўторнае прадастаўленне асуджаным, які ўчыніў указаныя дзеянні, права пражывання па-за папраўчай установай адкрытага тыпу не дапускаецца.

10. Права на адукацыю асуджанымі, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, ажыццяўляецца шляхам атрымання імі асноўнай адукацыі, а таксама дадатковай адукацыі ў завочнай форме атрымання адукацыі, а таксама дадатковай адукацыі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

11. Супрацоўнікі папраўчай установы адкрытага тыпу пры ажыццяўленні кантролю за захаваннем асуджанымі парадку і ўмоў адбывання пакарання маюць права:

1) патрабаваць ад адміністрацыі арганізацыі, у якой працуе асуджаны, звесткі аб працоўнай дзейнасці асуджанага і захаванні ім працоўнай дысцыпліны, а ад арганізацыі (індывідуальнага прадпрымальніка), дзе вучыцца асуджаны, – звесткі аб наведванні вучэбных заняткаў (заняткаў) і паводзінах асуджанага;

2) наведваць асуджанага па месцы яго працы, вучобы;

3) дастаўляць асуджанага ў арганізацыі аховы здароўя для правядзення медыцынскага асведчання на прадмет вызначэння стану алкагольнага ап'янення або стану, выкліканага спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў;

4) выкарыстоўваць электронныя сродкі кантролю за месцам знаходжання асуджанага, пералік якіх вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Парадак прымянення, нашэння і абслугоўвання ўказаных сродкаў устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

12. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, забараняецца:

1) выкарыстоўваць алкагольныя, слабаалкагольныя напіткі, піва, наркатычныя сродкі, псіхатропныя рэчывы, іх аналагі, таксічныя ці іншыя адурманьвальныя рэчывы;

2) наведваць месцы правядзення фізкультурна-аздараўленчых, спартыўна-масавых, культурных мерапрыемстваў без суправаджэння супрацоўнікаў папраўчай установы адкрытага тыпу, ігральныя ўстановы, а таксама гандлёвыя аб'екты, дзе ажыццяўляецца распіванне алкагольных, слабаалкагольных напіткаў, піва, жыллё іншых асоб. Адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу можа быць дазволена наведванне жылля блізкіх родзічаў у вольны ад працы час ці ў выхадны дзень на чатыры гадзіны;

3) адмаўляцца ад працы па накіраванні адміністрацыі папраўчай установы адкрытага тыпу, за выключэннем асуджаных, якія маюць пастаяннае месца працы па месцы адбывання пакарання;

4) спыняць працоўны дагавор па пагадненні бакоў або касаваць яго па жаданні асуджанага без пісьмовага дазволу адміністрацыі папраўчай установы адкрытага тыпу.

Артыкул 48. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

1. Асуджаным на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу забяспечваюцца неабходныя жыллёва-бытавыя ўмовы.

2. Асуджаныя размяшчаюцца ў жылых памяшканнях папраўчых устаноў адкрытага тыпу, дзе ім прадастаўляюцца індывідуальнае спальнае месца і пасцельныя рэчы.

2¹. Норма жилой плошчы на аднаго асуджанага ў папраўчай установе адкрытага тыпу не можа быць меншая за тры квадратныя метры. Кошт прадастаўленых камунальных паслуг кампенсуецца асуджанымі штомесяц зыходзячы з фактычнага спажывання гэтых паслуг у натуральным выражэнні на падставе даных індывідуальных або групавых прыбораў уліку, а пры іх адсутнасці – на падставе нормаў (нарматываў) спажывання, якія ўстанаўліваюцца мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі, а таксама тарыфаў на камунальныя паслугі для насельніцтва, якія ўстанаўліваюцца ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь, у парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

3. Адзенне, бялізна і абутак набываюцца асуджанымі самастойна за кошт уласных сродкаў. Пры адсутнасці ў асуджаных уласных сродкаў адміністрацыя папраўчай установы адкрытага тыпу можа аказаць ім дапамогу.

4. Харчаванне асуджаных арганізуецца адміністрацыяй папраўчых устаноў адкрытага тыпу і аплатаецца асуджанымі за кошт уласных сродкаў. Пры адсутнасці ў асуджаных уласных сродкаў іх харчаванне забяспечваецца за кошт дзяржавы з наступным пакрыццём яго кошту асуджанымі.

5. Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых установах адкрытага тыпу, маюць права мець пры сабе грашовыя сродкі і распараджацца імі, а таксама набываць, захоўваць і выкарыстоўваць прадметы, вырабы і рэчывы, за выключэннем тых, якія забаронены Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу.

Артыкул 48¹. Парадак выканання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу

1. Супрацоўнікі крымінальна-выканаўчай інспекцыі і ўпаўнаважаныя супрацоўнікі іншых службаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў пры ажыццяўленні кантролю за захаваннем асуджанымі да абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу парадку і ўмоў адбывання пакарання маюць права:

1) патрабаваць ад адміністрацыі арганізацыі, у якой працуе асуджаны, звесткі аб працоўнай дзейнасці асуджанага і захаванні ім працоўнай дысцыпліны, а ад арганізацыі (індывідуальнага прадпрымальніка), дзе вучыцца асуджаны, – звесткі аб наведванні вучэбных заняткаў (заняткаў) і паводзінах асуджанага;

2) выклікаць асуджанага для правядзення гутарак, наведвання выхаваўчых мерапрыемстваў і патрабаваць ад яго пісьмовыя тлумачэнні па пытаннях, звязаных з адбываннем пакарання;

3) уваходзіць у любы час сутак у жыллё асуджанага;

4) наведваць асуджанага па месцы яго працы, вучобы;

5) дастаўляць асуджанага ў арганізацыі аховы здароўя для правядзення медыцынскага асведчання на прадмет вызначэння стану алкагольнага ап'янення або стану, выкліканага спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў;

6) затрымліваць асуджанага ў выпадку парушэння ім парадку і ўмоў адбывання пакарання ў адпаведнасці з часткай 3 артыкула 57 гэтага Кодэкса;

7) выдаваць асуджанаму, які мяняе месца жыхарства, прадпісанне з ускладненнем абавязку стаць на ўлік у тэрытарыяльным органе ўнутраных спраў па новым месцы жыхарства;

8) выкарыстоўваць электронныя сродкі кантролю за месцам знаходжання асуджанага, пералік якіх вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Парадак прымянення, нашэння і абслугоўвання ўказаных сродкаў устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаны на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу абавязаны:

1) прыбыць па выкліку крымінальна-выканаўчай інспекцыі для пастаноўкі на ўлік або прыбыць ва ўказаны ў прадпісанні тэрмін да выбранага месца жыхарства і стаць на ўлік у крымінальна-выканаўчай інспекцыі;

2) з'яўляцца ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў для рэгістрацыі, перыядычнасць і час якой устанаўліваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй з улікам магчымасці асуджанага да перамяшчэння зыходзячы са стану яго здароўя і ўзросту. Перыядычнасць рэгістрацыі не можа перавышаць чатырох разоў на месяц;

3) з'яўляцца па выкліку ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю і іншыя службы тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў для правядзення гутарак, наведвання выхаваўчых мерапрыемстваў, а таксама дачы пісьмовых тлумачэнняў па пытаннях, звязаных з адбываннем пакарання;

4) праходзіць па патрабаванні супрацоўнікаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў медыцынскае асведчанне на прадмет вызначэння стану алкагольнага ап'янення або стану, выкліканага спажываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў, іх аналагаў, таксічных ці іншых адурманьвальных рэчываў;

5) паведамляць крымінальна-выканаўчай інспекцыі аб паступленні на працу, вучобу і аб змяненні месца працы, вучобы не пазней за пяць працоўных дзён з даты паступлення на працу, вучобу, змянення месца працы, вучобы;

6) прыбыць у крымінальна-выканаўчую інспекцыю і паведаміць ёй аб змяненні месца жыхарства не менш чым за тры дні да яго ажыццяўлення;

7) выязджаць для атрымання адукацыі ў завочнай форме атрымання адукацыі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь у іншы населены пункт Рэспублікі Беларусь пасля прадстаўлення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю выкліку (даведкі-выкліку) арганізацыі (індывідуальнага прадпрымальніка), дзе вучыцца асуджаны, а ва ўсіх астатніх выпадках – з дазволу крымінальна-выканаўчай інспекцыі;

8) у вольны ад працы, вучобы час пастаянна знаходзіцца ў сваім жыллі або на прысядзібнай тэрыторыі, не адыходзячы ад жылля далей за адлегласць, вызначаную крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, а з дзевятнаццаці да шасці гадзін наступнага дня – у сваім жыллі. Калі рэжым працоўнага часу або расклад вучэбных заняткаў (заняткаў) асуджанага не дазваляюць яму знаходзіцца ва ўказаны час у сваім жыллі, крымінальна-выканаўчай інспекцыяй устанаўліваецца іншы час пастаяннага знаходжання асуджанага ў сваім жыллі;

9) прадастаўляць магчымасць бесперашкоднага ўваходу ў сваё жыллё супрацоўнікам крымінальна-выканаўчай інспекцыі і ўпаўнаважаным супрацоўнікам іншых службаў тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў з мэтай кантролю за захаваннем парадку і ўмоў адбывання пакарання;

10) мець пастаяннае месца працы, уключаючы надомную працу, або займацца прадпрымальніцкай дзейнасцю, калі асуджаны падлягае абавязковаму прыцягненню да працы;

11) паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў пастаянна насіць электронныя сродкі кантролю свайго месца знаходжання, выконваць правілы іх эксплуатацыі, з'яўляцца па выкліку крымінальна-выканаўчай інспекцыі або службовых асоб тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў, якія ажыццяўляюць электронны кантроль, для тэхнічнага абслугоўвання гэтых сродкаў;

12) ажыццяўляць тэлефонную сувязь з тэрытарыяльным органам унутраных спраў, у тым ліку пры выкарыстанні электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання, у парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь;

13) не дапускаць згубы, наўмыснага пашкоджання або знішчэння электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання;

14) неадкладна інфармаваць тэрытарыяльны орган унутраных спраў аб згубе, пашкоджанні або знішчэнні ці тэхнічных няспраўнасцях электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання;

15) у выпадку згубы, наўмыснага пашкоджання або знішчэння электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання кампенсаваць урон у парадку, прадугледжаным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

16) зарэгістравацца ў камітэце па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленні (аддзеле) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта на працягу пятнаццаці дзён з дня атрымання прадпісання аб накіраванні ў орган па працы, занятасці і сацыяльнай абароне;

17) з'яўляцца ва ўстанову аховы здароўя для праходжання прымусовага лячэння, прызначанага ў адпаведнасці з артыкулам 107 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

3. Час выхаду асуджанага за межы адлегласці ад жылля, вызначанай крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, да месца працы, вучобы ўстанаўліваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй на аснове рэжыму працоўнага часу або раскладу вучэбных заняткаў (заняткаў) і часу, неабходнага на дарогу. Выхад асуджанага за межы ўказанай адлегласці для наведвання арганізацый аховы здароўя, сувязі, гандлю, бытавога абслугоўвання і іншых арганізацый дапускаецца толькі ў межах населенага пункта да дзвюх гадзін на дзень у час, устаноўлены крымінальна-выканаўчай інспекцыяй. Выхад без уважлівых прычын за межы адлегласці ад жылля, вызначанай крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, у выхадныя, дзяржаўныя святы і святочныя дні, устаноўленыя і аб'яўленыя ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, асуджанаму забаронены. Выбыццё за межы населенага пункта можа быць дазволена асуджанаму ў дзённы час для правядзення гаспадарчых і іншых работ. Паводле хадайніцтва наймальніка, у якога працуе асуджаны, крымінальна-выканаўчай інспекцыяй асуджанаму можа быць дазволены выезд у службовую камандзіроўку ў межах тэрыторыі Рэспублікі Беларусь з ускладаннем на яго абавязку зарэгістравацца ў тэрытарыяльным органе ўнутраных спраў па месцы знаходжання. У іншых выпадках крымінальна-выканаўчай інспекцыя можа дазволіць асуджанаму выезд у іншы населены пункт у межах тэрыторыі Рэспублікі Беларусь з ускладаннем на яго абавязку зарэгістравацца ў тэрытарыяльным органе ўнутраных спраў па месцы знаходжання пры выездзе на тэрмін большы за двое сутак. Асуджаны, які атрымлівае адукацыю ў завочнай форме атрымання адукацыі ў іншым населеным пункце Рэспублікі Беларусь, выязджае для ўдзелу ў вучэбных занятках, экзаменацыйнай сесіі пасля прадстаўлення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю выкліку (даведкі-выкліку) арганізацыі (індывідуальнага прадпрымальніка), дзе вучыцца асуджаны.

4. Асуджаны на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, які падлягае абавязковаму прыцягненню да працы і да моманту пачатку выканання пакарання не мае пастаяннага месца працы, абавязаны на працягу пятнаццаці дзён працаўладкавацца самастойна. Калі асуджаны не ўладкаваўся на працу па сканчэнні ўказанага тэрміну, ён накіроўваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй у камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (аддзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта для арганізацыі яго працаўладкавання.

5. Асуджаным, які адбывае пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, забараняецца:

1) выкарыстоўваць алкагольныя, слабаалкагольныя напіткі, піва, наркатычныя сродкі, псіхатропныя рэчывы, іх аналагі, таксічныя ці іншыя адурманьвальныя рэчывы;

2) наведваць месцы правядзення фізкультурна-аздараўленчых, спартыўна-масавых, культурных мерапрыемстваў, ігральныя ўстановы, гандлёвыя аб'екты, дзе ажыццяўляецца распіванне алкагольных, слабаалкагольных напіткаў, піва, а таксама жыллё іншых асоб. Крымінальна-выканаўчай інспекцыяй можа быць дазволена наведванне жылля блізкіх родзічаў;

3) спыняць працоўны дагавор па пагадненні бакоў або касаваць яго па жаданні асуджанага без пісьмовага дазволу крымінальна-выканаўчай інспекцыі, калі асуджаны падлягае абавязковаму прыцягненню да працы;

4) адмаўляцца ад працы, прапанаванай камітэтам па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленнем (аддзелам) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта;

5) рабіць самастойнае зняцце, перамяшчэнне электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання або выконваць іншыя дзеянні, накіраваныя на наўмыснае перашкоджванне іх працы;

б) адмаўляцца ад выканання і прытрымлівання мерапрыемстваў, прадугледжаных у рамках дыспансернага нагляду пры праходжанні прымусовага лячэння, прызначанага ў адпаведнасці з артыкулам 107 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 49. Медыка-санітарнае забеспячэнне асуджаных на абмежаванне свабоды

1. Медыцынская і санітарна-эпідэміялагічная дапамога асуджаным на абмежаванне свабоды аказваецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Аказанне медыцынскай дапамогі асуджаным на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу ажыццяўляецца арганізацыямі аховы здароўя па месцы знаходжання папраўчых устаноў адкрытага тыпу, а асуджаным на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – па месцы пастаяннага жыхарства або працы асуджаных у парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб ахове здароўя.

3. Адміністрацыя папраўчых устаноў адкрытага тыпу нясе адказнасць за выкананне ўстаноўленых санітарна-эпідэміялагічных патрабаванняў у папраўчых установах адкрытага тыпу.

4. Адміністрацыя папраўчых устаноў адкрытага тыпу абавязана арганізаваць правядзенне медыцынскіх аглядаў асуджаных на абмежаванне свабоды, якія прыцягваюцца да працы, калі гэта трэба для выканання адпаведных відаў работ.

Артыкул 50. Умовы працы асуджаных на абмежаванне свабоды

1. Асуджаныя на абмежаванне свабоды прыцягваюцца да працы ў арганізацыях незалежна ад формаў уласнасці, а таксама ў індывідуальных прадпрыемствах.

2. Праца асуджаных рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы і аб ахове працы, за выключэннем правіл прыёму на працу, звальнення з працы, пераводу на іншую працу. Час працы ў перыяд адбывання гэтага пакарання залічваецца ў працоўны стаж у парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. Перавод асуджанага на іншую працу, у тым ліку ў іншую мясцовасць, можа ажыццяўляцца адміністрацыяй арганізацыі, у якой працуе асуджаны, і індывідуальным прадпрыемствам, у якога працуе асуджаны, па ўзгадненні:

1) з адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу – у дачыненні да асуджанага на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу;

2) з крымінальна-выканаўчай інспекцыяй – у дачыненні да асуджанага на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

4. Асуджаным на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, якія не маюць неабходнай спецыяльнасці для выканання работ па месцы адбывання пакарання, адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу аказваецца садзейнічанне ў яе набыцці.

Артыкул 51. Абавязкі органаў і ўстаноў, якія выконваюць пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды

1. Адміністрацыя папраўчай установы адкрытага тыпу вядзе ўлік асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, растлумачвае парадак і ўмовы адбывання пакарання, арганізуе працоўнае і бытавое ўладкаванне асуджаных, забяспечвае захаванне парадку і ўмоў адбывання пакарання, ажыццяўляе нагляд за асуджанымі і прымае меры па папярэджанні парушэння ўстаноўленага парадку адбывання пакарання, арганізуе і праводзіць з асуджанымі выхаваўчую работу, прымяняе ўстаноўленыя законам меры заахвочвання і спагнання, вядзе працу па падрыхтоўцы асуджаных да вызвалення, праводзіць першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку асуджаных, аб'яўляе іх у вышук.

1¹. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя вядзе ўлік і асабістыя справы асуджаных на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, уручае пісьмовае паведамленне аб парадку і ўмовах адбывання пакарання, з удзелам упаўнаважаных супрацоўнікаў іншых службаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў кантралюе захаванне парадку і ўмоў адбывання пакарання асуджанымі, арганізуе і праводзіць з асуджанымі выхаваўчую работу, пры неабходнасці накіроўвае іх у камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (адзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта для аказання садзейнічання ў працаўладкаванні, прымае рашэнне аб прымусовым прыводзе асуджаных, якія не з'яўляюцца па яе выкліку, праводзіць першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку асуджаных, рыхтуе і перадае ў адпаведную службу тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў матэрыялы аб асуджаных, месца знаходжання якіх невядома, прымяняе ўстаноўленыя законам меры заахвочвання і спагнання.

2. Парадак выканання ўказаных абавязкаў вызначаецца гэтым Кодэксам, а таксама іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 52. Абавязкі адміністрацыі арганізацый, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды, і індывідуальных прадпрымальнікаў, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды

1. Адміністрацыя арганізацый і індывідуальныя прадпрымальнікі, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды, забяспечваюць прыцягненне іх да працы з улікам стану здароўя і па магчымасці спецыяльнасці (напрамку спецыяльнасці, спецыялізацыі, прафесіі) і прысвоенай кваліфікацыі, арганізуюць іх прафесійную падрыхтоўку, удзельнічаюць у стварэнні неабходных жыллёва-бытавых умоў.

2. Адміністрацыі арганізацый, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды, і індывідуальным прадпрымальнікам, у якіх працуюць асуджаныя на абмежаванне свабоды, забараняецца звальняць іх з працы, акрамя выпадкаў:

1) вызвалення ад адбывання пакарання на падставах, устаноўленых Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь;

2) пераводу асуджанага на працу ў іншую арганізацыю, да іншага індывідуальнага прадпрымальніка;

2¹) пераводу асуджанага на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу для адбывання пакарання ў іншую папраўчую ўстанову адкрытага тыпу або для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу;

3) уступлення ў законную сілу прыговору суда, якім асоба, што адбывае пакаранне ў выглядзе абмежавання свабоды, асуджана на пазбаўленне волі;

4) немагчымасці выканання гэтай працы па стане здароўя.

Артыкул 53. Выхаваўчая работа з асуджанымі на абмежаванне свабоды

1. З асуджанымі на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу і без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу праводзіцца выхаваўчая работа адпаведна адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу і крымінальна-выканаўчай інспекцыяй з удзелам арганізацыі (індывідуальнага прадпрымальніка), дзе працуюць або вучацца асуджаныя. Выхаваўчая работа з асуджанымі на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу праводзіцца ў парадку, прадугледжаным артыкуламі 104–108 і 116 гэтага Кодэкса, з улікам асаблівасцей адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды.

2. Актыўны ўдзел асуджаных у мерапрыемствах выхаваўчага характару падтрымліваецца і ўлічваецца пры вызначэнні ступені іх выпраўлення.

3. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі на абмежаванне свабоды вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 54. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на абмежаванне свабоды

1. За належнае захаванне парадку і ўмоў адбывання пакарання да асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу могуць быць прыменены наступныя меры заахвочвання:

1) аб'яўленне падзякі;

2) дазвол на правядзенне выхадных, дзяржаўных свят і святочных дзён, устаноўленых і аб'яўленых у парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, з выездам за межы папраўчай установы адкрытага тыпу;

3) дазвол на правядзенне водпуску або яго часткі з выездам за межы папраўчай установы адкрытага тыпу;

4) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання.

1¹. За належнае выкананне парадку і захаванне ўмоў адбывання пакарання да асуджаных на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу могуць быць прыменены наступныя меры заахвочвання:

1) аб'яўленне падзякі;

2) дазвол на перыяд да двух месяцаў у выхадныя, дзяржаўныя святы і святочныя дні, устаноўленыя і аб'яўленыя ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, пакідаць жыллё ў дзённы час са знаходжаннем у межах населенага пункта па месцы жыхарства;

3) дазвол на перыяд да двух месяцаў у выхадныя, дзяржаўныя святы і святочныя дні, устаноўленыя і аб'яўленыя ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, пакідаць жыллё са знаходжаннем у межах тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

4) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання.

1². Асуджаныя на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, якія цвёрда сталі на шлях выпраўлення, маюць пастаяннае месца жыхарства, могуць быць пераведзены паводле пастановы (вызначэння) суда для адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

2. Асуджаныя на абмежаванне свабоды могуць быць прадстаўлены ва ўстаноўленых законам выпадках і парадку да ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем.

Артыкул 55. Адказнасць асуджаных за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды і за ўхіленне ад адбывання гэтага пакарання

1. Парушэннямі парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу з'яўляюцца невыкананне асуджаным ускладзеных на яго абавязкаў, невыкананне Правіл унутранага распарадку папраўчых устаноў адкрытага тыпу, парушэнне ўстаноўленых забарон, працоўнай дысцыпліны, грамадскага парадку.

1¹. Парушэннямі парадку і ўмоў адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу з'яўляюцца невыкананне асуджаным ускладзеных на яго абавязкаў, парушэнне забарон, указаных у частцы 5 артыкула 48¹ гэтага Кодэкса, вытворча-тэхналагічнай, выканальніцкай і працоўнай дысцыпліны, учыненне дысцыплінарных правіннасцей асуджанымі, якія вучацца, прыцягненне асуджаных да адміністрацыйнай адказнасці за учыненне адміністрацыйных правапарушэнняў супраць грамадскага парадку і грамадскай маральнасці або іншых адміністрацыйных правапарушэнняў, за якія законам прадугледжана адміністрацыйнае спагнанне ў выглядзе адміністрацыйнага арышту, а таксама невыкананне забароны займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю.

2. Да асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, якія парушаюць парадак і ўмовы адбывання пакарання, могуць быць прыменены наступныя меры спагнання:

1) пазачарговае дзяжурства па прыбіранні і добраўпарадкаванні папраўчай установы адкрытага тыпу;

2) вымова;

3) дысцыплінарная ізаляцыя на тэрмін да дзесяці сутак з выхадам або без выхаду на працу (вучобу).

3. Да асуджаных на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, якія парушаюць парадак і ўмовы адбывання пакарання, могуць быць прыменены наступныя меры спагнання:

1) вымова;

2) пазбаўленне дазволу, прадастаўленага ў парадку заахвочвання, пакідаць жыллё ў выхадныя, дзяржаўныя святы і святочныя дні, устаноўленыя і аб'яўленыя ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі;

3) дысцыплінарная ізаляцыя на тэрмін да пятнаццаці сутак з выхадам або без выхаду на працу (вучобу).

4. Дысцыплінарная ізаляцыя заключаецца ва ўтрыманні асуджанага:

1) на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – у штрафным ізалятары папраўчай установы адкрытага тыпу або ў ізалятары часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў па месцы размяшчэння папраўчай установы адкрытага тыпу на ўмовах утрымання ў штрафным ізалятары папраўчай установы адкрытага тыпу;

2) на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – у ізалятары часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў па месцы жыхарства асуджанага на ўмовах утрымання ў штрафным ізалятары папраўчай установы адкрытага тыпу.

4¹. Кошт харчавання, што прадастаўляецца асуджаным, змешчаным у ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў у парадку дысцыплінарнай

ізаляцыі, кампенсуецца асуджанымі па фактычных выдатках у поўным памеры ў парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

5. Асуджаны лічыцца асуджаным, які злосна парушае парадак і ўмовы адбывання пакарання, калі ён мае не менш за тры спагнанні за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання. Асуджанаму, які дапусціў злоснае парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання, выносіцца афіцыйнае папярэджанне аб замене прызначанага пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 55 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

6. Ухіленнем ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды з'яўляюцца:

1) непрыбыццё або невяртанне ва ўстаноўлены тэрмін асуджанага да месца адбывання пакарання без уважлівых прычын або яго самавольнае пакіданне з мэтай ухілення ад адбывання пакарання;

2) парушэнне асуджаным парадку і ўмоў адбывання гэтага пакарання пасля вынясення афіцыйнага папярэджання;

3) адмова ад нашэння электронных сродкаў кантролю свайго месца знаходжання ці іх наўмыснае пашкоджанне або знішчэнне з мэтай ухілення ад адбывання пакарання.

7. Пры непрыбыцці або невяртанні ва ўстаноўлены тэрмін асуджанага да месца адбывання пакарання, а таксама ў выпадку самавольнага пакідання месца адбывання пакарання ў дачыненні да асуджанага праводзяцца першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку, ён аб'яўляецца ў вышук і падлягае затрыманню.

8. Пры затрыманні асуджанага на абмежаванне свабоды з накіраваннем ва ўстанову адкрытага тыпу ён накіроўваецца да месца адбывання пакарання ў парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

8¹. Асуджаны, затрыманы ў выпадках, прадугледжаных часткамі 7 і 8 гэтага артыкула, утрымліваецца ў следчым ізалятары.

9. У выпадку ўхілення асуджанага ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды адміністрацыя папраўчай установы адкрытага тыпу, крымінальна-выканаўчая інспекцыя накіроўваюць у суд прадстаўленне для вырашэння пытання аб замене ўказанага пакарання больш строгім пакараннем у адпаведнасці з артыкулам 55 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

10. Затрыманне асуджанага ў выпадках, прадугледжаных часткай 7 гэтага артыкула, праводзіцца тэрытарыяльнымі органамі ўнутраных спраў або адміністрацыяй папраўчай установы адкрытага тыпу з санкцыі пракурора на тэрмін не большы за трыццаць сутак. Спагнанне з асуджанага грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яго вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанага, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Заўвага. Часам ухілення ад пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу з'яўляецца перыяд, на працягу якога асуджаны самавольна адсутнічаў па месцы адбывання пакарання.

Артыкул 56. Прымяненне мер заахвочвання і спагнання да асуджаных на абмежаванне свабоды

1. Заахвочванні і спагнанні, якія прымяняюцца да асуджаных на абмежаванне свабоды, аб'яўляюцца пастановамі службовых асоб, якія маюць права на іх прымяненне.

2. Прымяняць меры заахвочвання і спагнання, прадугледжаныя гэтым Кодэксам, у поўным аб'ёме маюць права:

1) начальнік папраўчай установы адкрытага тыпу – у дачыненні да асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу;

2) начальнік тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў – у дачыненні да асуджаных на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу.

3. Прымяняць меры заахвочвання ў поўным аб'ёме і меры спагнання, указаныя ў пунктах 1 і 2 часткі 3 артыкула 55 гэтага Кодэкса, маюць права намеснік начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў, начальнік крымінальна-выканаўчай інспекцыі.

4. Пры прымяненні мер спагнання ўлічваюцца акалічнасці ўчынення парушэння, асабістыя якасці і папярэднія паводзіны асуджанага. Спагнанне, якое накладаецца, павінна адпавядаць цяжару ўчыненага парушэння. Спагнанне на асуджаных на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу накладаецца не пазней за дзесяць сутак з дня выяўлення парушэння, а калі ў сувязі з парушэннем праводзілася праверка, – з дня яе заканчэння, але не пазней за тры месяцы з дня ўчынення парушэння. Пры ўчыненні асуджаным парушэння, звязанага з самавольнай адсутнасцю ў папраўчай установе адкрытага тыпу, спагнанне накладаецца не пазней за дзесяць сутак з дня прыбыцця або дастаўлення асуджанага ва ўстанову, у тым ліку з улікам часу, затрачанага на правядзенне праверкі. На асуджаных на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу спагнанне накладаецца не пазней за трыццаць сутак з дня выяўлення парушэння, а пры ўчыненні асуджаным на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу парушэння, звязанага з самавольнай адсутнасцю па месцы жыхарства, – на дзень яўкі або дастаўлення асуджанага ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю.

5. Асуджаны на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу лічыцца падвергнутым спагнанню з моманту вынясення пастанова аб яго накладанні. Пры гэтым асуджаны павінен быць азнаёмлены пад роспіс з такой пастановай на працягу трох сутак пасля яе вынясення. Асуджаны, які пасля вынясення пастанова аб накладанні спагнання самавольна пакінуў месца жыхарства, павінен быць азнаёмлены пад роспіс з такой пастановай на працягу трох сутак пасля яго яўкі або дастаўлення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю. Калі на працягу ўстаноўленага часу асуджаны не азнаёмлены з пастановай аб накладанні спагнання, асуджаны лічыцца асуджаным, які не падвяргаўся спагнанню. Аб адмове асуджанага азнаёміцца з пастановай аб накладанні спагнання складаецца акт.

6. Асуджаны на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу лічыцца падвергнутым спагнанню з моманту вынясення пастанова аб яго накладанні. Пры гэтым асуджаны павінен быць азнаёмлены пад роспіс з такой пастановай на працягу трох сутак пасля яе вынясення. Асуджаны, які пасля вынясення пастанова аб накладанні спагнання самавольна пакінуў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, павінен быць азнаёмлены пад роспіс з такой пастановай на працягу трох сутак пасля яго прыбыцця або дастаўлення ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу. Калі на працягу ўстаноўленага часу асуджаны не азнаёмлены з пастановай аб накладанні спагнання, асуджаны лічыцца асуджаным, які не падвяргаўся спагнанню. Аб адмове асуджанага азнаёміцца з пастановай аб накладанні спагнання складаецца акт.

7. У выпадку, калі ў дачыненні да асуджанага, які парушыў устаноўлены парадак і ўмовы адбывання пакарання, задачы выхаваўчай работы могуць быць дасягнуты без прымянення меры спагнання, начальнік папраўчай установы адкрытага тыпу мае права вынесці вуснае папярэджанне аб недапушчальнасці парушэння ўстаноўленага парадку і ўмоў адбывання пакарання. У выпадку, калі пасля вынясення вуснага папярэджання асуджаны зноў дапусціў парушэнне ўстаноўленага парадку і ўмоў адбывання пакарання, у дачыненні да яго прымяняюцца меры спагнання ў парадку, устаноўленым часткай 4 гэтага артыкула. Не дапускаецца вынясенне вуснага папярэджання пасля афіцыйнага папярэджання аб крымінальнай адказнасці за ўхіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання свабоды.

8. Датэрміновае зняцце накладзенага спагнання дапускаецца, як правіла, не раней за:

1) адзін месяц з дня накладання спагнанняў, указаных у пункце 1 часткі 2 і пунктах 1 і 2 часткі 3 артыкула 55 гэтага Кодэкса;

2) тры месяцы з дня накладання спагнання, указанага ў пункце 2 часткі 2 артыкула 55 гэтага Кодэкса, або з дня адбыцця мер спагнання, указанных у пункце 3 часткі 2 і пункце 3 часткі 3 артыкула 55 гэтага Кодэкса.

9. Меры заахвочвання, за выключэннем заахвочвання ў выглядзе датэрміновага зняцця раней накладзенага спагнання, прымяняюцца, калі асуджаны не мае спагнанняў.

10. Датэрміновае зняцце раней накладзеных спагнанняў ажыццяўляецца па чарзе, пачынаючы з першага непагашанага спагнання. Датэрмінова здымаць спагнанні з асуджанага маюць права службовыя асобы, якія наклалі спагнанні, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы.

11. Асуджаны лічыцца асуджаным, які не мае спагнанняў, калі на працягу аднаго года з дня накладання апошняга спагнання ён не быў падвергнуты новаму спагнанню. У выпадку, калі асуджаны самавольна пакінуў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу або месца жыхарства, гэты тэрмін прыпыняецца да дня яго прыбыцця, яўкі або дастаўлення адпаведна ў такую ўстанову ці крымінальна-выканаўчую інспекцыю.

12. Асуджаны мае права абскардзіць рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання вышэйстаячай службовай асобе, пракурору або ў суд. У выпадку абскарджання асуджаным рашэння аб накладанні спагнання яго выкананне не прыпыняецца. Пры наяўнасці падстаў спагнанне можа быць адменена або заменена службовай асобай, якая прымяніла яго, вышэйстаячай службовай асобай, якая мае на гэта права, ці адменена пракурорам або судом. Рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання можа быць абскарджана вышэйстаячай службовай асобе або пракурору не пазней за адзін год з дня накладання спагнання. Абскарджанне ў суд рашэння службовай асобы аб накладанні спагнання праводзіцца ў парадку, устаноўленым Грамадзянскім працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

13. Меры заахвочвання, прадугледжаныя пунктамі 2 і 3 часткі 1 артыкула 54 гэтага Кодэкса, выконваюцца па пісьмовай заяве асуджанага, пададзенай на імя начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу.

Артыкул 57. Нагляд за асуджанымі на абмежаванне свабоды і меры папярэджання парушэнняў устаноўленага парадку адбывання гэтага пакарання

1. Нагляд за асуджанымі на абмежаванне свабоды заключаецца ў кантролі за імі па месцы іх жыхарства, працы (вучобы). Нагляд за асуджанымі, якія адбываюць пакаранне з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, ажыццяўляе адміністрацыя гэтай установы ва ўзаемадзеянні з тэрытарыяльнымі органамі ўнутраных спраў, а за асуджанымі на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу – крымінальна-выканаўчая інспекцыя і ўпаўнаважаныя супрацоўнікі іншых службаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў. Парадак ажыццяўлення нагляду за асуджанымі на абмежаванне свабоды з накіраваннем і без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. У выпадку парушэння асуджаным на абмежаванне свабоды з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу парадку і ўмоў адбывання пакарання і неабходнасці папярэджання ўчынення ім іншых правапарушэнняў паводле пастанова дзяжурнага памочніка начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу ён можа быць змешчаны не больш чым на дваццаць чатыры гадзіны ў штрафны ізалятар папраўчай установы адкрытага тыпу, а пры адсутнасці ва ўстанове штрафнога ізалятара – у ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў па месцы знаходжання папраўчай установы адкрытага тыпу да вырашэння пытання аб прымяненні да яго меры спагнання.

2¹. У выпадку намеру асуджанага прычыніць шкоду ўласнаму жыццю і (або) здароўю ці жыццю і (або) здароўю іншых грамадзян і немагчымасці змясціць асуджанага ў штрафны ізалятар папраўчай установы адкрытага тыпу або ў ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў ён паводле пастанова дзяжурнага памочніка

начальніка папраўчай установы адкрытага тыпу можа быць змешчаны ў спецыяльна абсталяваны пакой аператыўна-дзяжурнай службы папраўчай установы адкрытага тыпу да адмовы ад сваіх намераў, але не больш чым на тры гадзіны.

2². Парадак змяшчэння ў штрафны ізалятар, у спецыяльна абсталяваны пакой аператыўна-дзяжурнай службы папраўчай установы адкрытага тыпу, патрабаванні да абсталявання і ўмовы ўтрымання асуджаных у іх вызначаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

3. У выпадку парушэння асуджаным на абмежаванне свабоды без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу парадку і ўмоў адбывання пакарання ён можа быць затрыманы для высвятлення акалічнасцей парушэння на тэрмін да трох гадзін, а пры неабходнасці папярэджання ўчынення ім іншых правапарушэнняў – да дваццаці чатырох гадзін паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў, яго намесніка, а пры іх адсутнасці – паводле пастановы дзяжурнага па тэрытарыяльным органе ўнутраных спраў да вырашэння пытання аб прымяненні да яго меры спагнання. У выпадку затрымання на тэрмін большы за тры гадзіны ён змяшчаецца ў ізалятар часовага ўтрымання.

РАЗДЗЕЛ III

ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ

ГЛАВА 9

ПАРАДАК І ЎМОВЫ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ

Артыкул 58. Месца адбывання арышту

1. Асуджаныя на арышт адбываюць пакаранне па месцы асуджэння ў арыштных дамах, размешчаных у раёне, найбольш прыбліжаным да іх пастаяннага месца жыхарства. Арыштныя дамы могуць размяшчацца на ахаваных тэрыторыях устаноў крымінальна-выканаўчай сістэмы.

2. Асуджаны адбывае ўвесь тэрмін пакарання, як правіла, у адным арыштным доме.

3. Перавод асуджанага з аднаго арыштнага дома ў іншы дапускаецца ў выпадку яго захворвання або для забеспячэння яго асабістай бяспекі, а таксама пры іншых выключных акалічнасцях, якія перашкаджаюць далейшаму знаходжанню асуджанага ў гэтым арыштным доме.

4. Парадак накіравання да месца адбывання пакарання асуджаных на арышт устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь. Паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў да накіравання асуджаных на арышт да месца адбывання пакарання яны могуць утрымлівацца ў следчых ізалятарах, пры гэтым тэрмін такога ўтрымання павінен складаць не больш за пяць дзён. Тэрмін утрымання асуджаных на арышт у следчых ізалятарах залічваецца ў тэрмін пакарання, пры гэтым адзін дзень утрымання ў следчым ізалятары адпавядае аднаму дню арышту.

Артыкул 59. Парадак і ўмовы выканання пакарання ў выглядзе арышту

1. Асуджаныя на арышт утрымліваюцца ва ўмовах строгай ізаляцыі. Ізалявана ад іншых катэгорый асоб, якія адбываюць арышт, і раздзельна размяшчаюцца асуджаныя мужчыны, асуджаныя жанчыны, непаўналетнія асуджаныя, а таксама асуджаныя, якія раней адбывалі пакаранне ў папраўчых установах і маюць судзімасць.

2. На асуджаных на арышт распаўсюджваюцца ўмовы ўтрымання, устаноўленыя гэтым Кодэксам для асуджаных на пазбаўленне волі, якія адбываюць пакаранне на агульным рэжыме ў турме. Атрыманне адукацыі асуджанымі, якія адбываюць арышт, не ажыццяўляецца. Перамяшчэнне іх без канвою не дазваляецца.

3. Непаўналетнім, асуджаным на арышт, прадастаўляюцца кароткатэрміновыя спатканні адзін раз на месяц працягласцю да чатырох гадзін з блізкімі родзічамі і асобамі,

якія замяняюць бацькоў. Непаўналетнія, асуджаныя на арышт, карыстаюцца правам штодзённай прагулкі працягласцю да дзвюх гадзін.

4. Выключана.

5. Пры выключных акалічнасцях (смерць або цяжкае захворванне блізкага родзіча, якое пагражае яго жыццю, стыхійнае бедства, якое прычыніла значны матэрыяльны ўрон асуджанаму або яго сям'і) асуджаным на арышт рашэннем начальніка арыштнага дома можа быць дазволена тэлефонная размова працягласцю да пятнаццаці хвілін з блізкімі родзічамі з аплатай з асабістых сродкаў асуджаных.

6. Асуджаным на арышт можа быць дазволены кароткатэрміновы выезд за межы арыштнага дома працягласцю да сямі сутак, не лічачы часу, неабходнага для праезду туды і назад, у сувязі з выключнымі акалічнасцямі, указанымі ў частцы 5 гэтага артыкула.

7. Адміністрацыя арыштнага дома арганізуе і праводзіць з асуджанымі на арышт выхаваўчую работу. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі на арышт вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

8. Прымяненне фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў, агнястрэльнай зброі ў дачыненні да асуджаных на арышт ажыццяўляецца на падставах і ў парадку, прадугледжаных артыкуламі 77–80 гэтага Кодэкса.

Заўвага. Пад блізкімі родзічамі ў гэтым і наступным артыкулах гэтага Кодэкса разумеюцца бацькі, дзеці, усынаўляльнікі, усыноўленыя, родныя браты і сёстры, дзядуля, бабуля, унукі, муж (жонка), а таксама члены сям'і, якія не з'яўляюцца родзічамі асуджанага.

Артыкул 60. Прыцягненне да працы асуджаных на арышт

1. Асуджаныя на арышт, абавязаныя кампенсаваць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, абавязаны працаваць у месцах і на работах, вызначаных адміністрацыяй арыштнага дома або ўстановы крымінальна-выканаўчай сістэмы, на тэрыторыі якой размешчаны арыштны дом. Праца такіх асуджаных арганізуецца ў парадку і на ўмовах, устаноўленых гэтым Кодэксам у дачыненні да асуджаных да пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі.

2. Адміністрацыя арыштнага дома мае права прыцягваць асуджаных на арышт да выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні арыштнага дома працягласцю да дзесяці гадзін на тыдзень, але не больш за дзве гадзіны на дзень без аплаты. Асобы, указаныя ў частцы 1 гэтага артыкула, прыцягваюцца да гэтых работ у вольны ад працы час, а асуджаныя, якія дасягнулі агульнаўстаноўленага пенсійнага ўзросту, – па іх жаданні.

Артыкул 61. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на арышт, і парадак іх прымянення

1. За добрыя паводзіны да асуджаных могуць прымяняцца наступныя меры заахвочвання:

1) аб'яўленне падзякі;

2) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання;

3) дазвол на тэлефонную размову працягласцю да пятнаццаці хвілін з аплатай з асабістых сродкаў асуджанага;

4) дазвол дадаткова расходаваць грошы ў суме да трох базавых велічынь на куплю прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці.

2. За парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання да асуджаных могуць прымяняцца наступныя меры спагнання:

1) вымова;

2) змяшчэнне ў штрафны ізалятар на тэрмін да дзесяці сутак.

3. Меры заахвочвання і спагнання, што прымяняюцца да асуджаных, аб'яўляюцца пастановамі службовых асоб, якія маюць права на іх прымяненне.

4. Меры заахвочвання, за выключэннем датэрміновага зняцця раней накладзенага спагнання, прымяняюцца, калі асуджаны не мае спагнанняў.

5. Датэрміновае зняцце раней накладзеных спагнанняў ажыццяўляецца па чарзе, пачынаючы з першага непагашанага спагнання.

6. Датэрмінова здымаць спагнанні з асуджанага маюць права службовыя асобы, якія наклалі спагнанні, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы.

7. Датэрміновае зняцце накладзенага спагнання дапускаецца, як правіла, не раней за:

1) пятнаццаць сутак з дня накладання спагнання, указанага ў пункце 1 часткі 2 гэтага артыкула;

2) адзін месяц з дня адбыцця спагнання, указанага ў пункце 2 часткі 2 гэтага артыкула.

8. Пры прымяненні да асуджанага мер спагнання ўлічваюцца акалічнасці ўчынення парушэння, асабістыя якасці асуджанага і яго папярэднія паводзіны. Накладзенае спагнанне павінна адпавядаць цяжару і характару парушэння. Не дапускаецца за адно парушэнне накладаць некалькі спагнанняў. За некалькі парушэнняў, учыненых адначасова або на працягу адных сутак, можа накладацца адно спагнанне.

9. Спагнанне накладаецца не пазней за дзесяць сутак з дня выяўлення парушэння, а калі ў сувязі з парушэннем праводзілася праверка, – з дня яе заканчэння, але не пазней за трыццаць сутак з дня ўчынення парушэння. Спагнанне выконваецца неадкладна, а ў выпадку немагчымасці неадкладнага выканання – не пазней за пятнаццаць сутак з дня яго накладання.

10. Асуджаны не можа быць падвергнуты спагнанню, не атрымаўшы магчымасці выказацца і даць пісьмовае тлумачэнне ў сваё апраўданне. Службовыя асобы, якія прымяняюць да асуджаных меры спагнання, павінны ўсебакова і поўна ўлічваць акалічнасці ўчынення парушэння, ступень віны асуджанага, яго апраўданні і накладаць спагнанне пасля асабістай гутаркі з ім.

11. Змяшчэнне асуджаных у штрафны ізалятар праводзіцца з указаннем тэрміну ўтрымання ў ім.

12. Прымяненне меры спагнання ў выглядзе змяшчэння ў штрафны ізалятар ажыццяўляецца толькі пасля агляду асуджанага медыцынскім работнікам, які павінен пісьмова пацвердзіць, што асуджаны здольны перанесці такое спагнанне. Медыцынскі работнік штодзённа наведвае асуджаных, якія адбываюць указанае спагнанне. Ён абавязаны неадкладна паведамляць пісьмова начальніку арыштнага дома або начальніку ўстановы крымінальна-выканаўчай сістэмы, на тэрыторыі якой размешчаны арыштны дом, аб неабходнасці прыпынення выканання гэтага спагнання па прычыне фізічнага або псіхічнага стану асуджанага.

13. Выкананне спагнання ў выглядзе змяшчэння ў штрафны ізалятар прыпыняецца і аднаўляецца па медыцынскіх паказаннях рашэннем службовай асобы, якая наклала такое спагнанне. Пры гэтым такая службовая асоба мае права скараціць астатні тэрмін спагнання або прыняць рашэнне аб спыненні яго выканання.

14. Асуджаны мае права абскардзіць рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання вышэйстаячай службовай асобе, пракурору або ў суд. У выпадку абскарджання асуджаным рашэння аб накладанні спагнання яго выкананне не прыпыняецца. Пры наяўнасці падстаў спагнанне можа быць адменена або заменена службовай асобай, якая прымяніла яго, або вышэйстаячай службовай асобай, якая мае на гэта права, ці адменена пракурорам або судом. Рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання можа быць абскарджана не пазней за адзін год з моманту накладання спагнання вышэйстаячай службовай асобе або пракурору. Абскарджанне ў суд рашэння службовай асобы аб накладанні спагнання праводзіцца ў парадку, устаноўленым Грамадзянскім працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

15. Асуджаны лічыцца асуджаным, які не мае спагнанняў, калі на працягу двух месяцаў з дня накладання апошняга спагнання ён не быў падвергнуты новаму спагнанню.

Артыкул 61¹. Службовыя асобы, якія прымяняюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных на арышт

1. Прымяняць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных у поўным аб'ёме маюць права начальнікі арыштных дамоў, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы. Пры размяшчэнні арыштнага дома на тэрыторыі іншай установы крымінальна-выканаўчай сістэмы спагнанне ў выглядзе змяшчэння ў штрафны ізалятар прымяняецца начальнікам установы крымінальна-выканаўчай сістэмы, на тэрыторыі якой размешчаны арыштны дом.

2. Датэрмінова здымаць спагнанні з асуджанага маюць права службовыя асобы, якія наклалі спагнанні, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы.

3. Пералік вышэйстаячых службовых асоб, якія маюць права прымяняць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных, а таксама датэрмінова здымаць спагнанні з асуджаных, устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў і Правіламі ўнутранага распарадку следчых ізалятараў крымінальна-выканаўчай сістэмы Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 62. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне і медыка-санітарнае абслугоўванне асуджаных, якія адбываюць арышт

1. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне асуджаных на арышт ажыццяўляецца па нормах, устаноўленых для асуджаных на пазбаўленне волі, якія адбываюць пакаранне на агульным рэжыме ў турме, а непаўналетніх асуджаных – па нормах, устаноўленых для выхаваўчых калоній.

2. Медыка-санітарнае абслугоўванне асуджаных на арышт ажыццяўляецца ў парадку, устаноўленым для асуджаных да пазбаўлення волі.

РАЗДЕЛ IV ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ

ГЛАВА 10 АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ

Артыкул 63. Месца адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі адбываюць пакаранне ў папраўчых установах на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі накіроўваюцца ў папраўчыя ўстановы з улікам умоў, неабходных для іх выпраўлення, падтрымання карысных сацыяльных сувязей з родзічамі, забеспячэння бяспекі і папярэджання ўчынення імі злачынстваў.

3. Асуджаныя на пазбаўленне волі замежныя грамадзяне, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых установах Рэспублікі Беларусь, могуць быць накіраваны для далейшага адбывання пакарання ў дзяржавы, грамадзянамі якіх яны з'яўляюцца, у парадку, устаноўленым міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 64. Віды папраўчых устаноў

1. Папраўчымі ўстановамі з'яўляюцца папраўчыя калоніі, выхаваўчыя калоніі, турмы, лячэбныя папраўчыя ўстановы. Следчыя ізалятары выконваюць функцыі папраўчых устаноў у дачыненні да асуджаных на пазбаўленне волі, пакінутых у следчых ізалятарах для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні.

2. Асуджаныя, якія дасягнулі васямнаццацігадовага ўзросту, адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчых калоніях, якія падраздзяляюцца на:

1) папраўчыя калоніі-пасяленні;

2) папраўчыя калоніі для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі;

3) папраўчыя калоніі для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі;

4) папраўчыя калоніі асаблівага рэжыму.

3. У папраўчых калоніях-пасяленнях адбываюць пакаранне:

1) асуджаныя за злачынствы, учыненыя па неасцярожнасці, на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення;

2) асуджаныя, якія сталі на шлях выпраўлення, пераведзеныя з папраўчых калоній для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчых калоній для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, у парадку, устаноўленым часткай 3 артыкула 69 гэтага Кодэкса. У адной папраўчай калоніі-пасяленні не могуць утрымлівацца асуджаныя за злачынствы, учыненыя па неасцярожнасці, на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення і асуджаныя, якія сталі на шлях выпраўлення, пераведзеныя з папраўчых калоній для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі.

4. У папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, адбываюць пакаранне асобы, якія раней не адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі:

1) мужчыны, асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага і ўзмоцненага рэжымаў;

2) жанчыны, асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму;

3) мужчыны і жанчыны, асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах строгага рэжыму, у дачыненні да якіх пакаранне прызначана ў адпаведнасці з часткай 6 артыкула 57 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

5. У папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, адбываюць пакаранне асобы, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі:

1) мужчыны, асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага, узмоцненага і строгага рэжымаў;

2) жанчыны, асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага і строгага рэжымаў.

6. Выключана.

7. У папраўчых калоніях асаблівага рэжыму адбываюць пакаранне асуджаныя мужчыны пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў, а таксама асуджаныя, якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі, асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі, асуджаныя, якім смяротная кара або пажыццёвае пазбаўленне волі заменены пазбаўленнем волі.

8. У турмах адбываюць пакаранне асуджаныя на пазбаўленне волі на тэрмін большы за пяць гадоў за ўчыненне асабліва цяжкіх злачынстваў, пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў, асуджаныя, якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі, асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі, а таксама асуджаныя, пераведзеныя ў турму з папраўчых калоній за злоснае парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання.

9. У лясчэбных папраўчых установах адбываюць пакаранне асуджаныя, указаныя ў частцы 5 артыкула 16 гэтага Кодэкса.

10. У выхаваўчых калоніях адбываюць пакаранне непаўналетнія, асуджаныя на пазбаўленне волі, а таксама асуджаныя, пакінутыя ў выхаваўчых калоніях пасля дасягнення імі васьмнаццацігадовага ўзросту ў адпаведнасці з артыкулам 132 гэтага Кодэкса.

Артыкул 65. Накіраванне асуджаных на пазбаўленне волі для адбывання пакарання

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі накіроўваюцца для адбывання пакарання ў папраўчыя ўстановы не пазней за дзесяць дзён з дня атрымання адміністрацыяй следчага ізалятара паведамлення аб уступленні прыговору суда ў законную сілу. На працягу гэтага тэрміну асуджаны мае права на кароткатэрміновае спатканне з родзічамі або іншымі асобамі. Указанае спатканне не ўваходзіць у лік належных і прадастаўляемых у парадку заахвочвання спатканняў. Парадак накіравання асуджаных у папраўчыя ўстановы вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення накіроўваюцца да месца адбывання пакарання самастойна за кошт дзяржавы. Тэрытарыяльны орган унутраных спраў на падставе прыговору суда ўручае асуджанаму прадпісанне аб выездзе да месца адбывання пакарання. Не пазней чым за тры сутак з дня атрымання прадпісання асуджаны абавязаны выехаць да месца адбывання пакарання і прыбыць туды на працягу неабходнага для праезду тэрміну, указанага ў прадпісанні аб выездзе.

3. Выключана.

4. Пры ўхіленні асуджанага ад атрымання прадпісання аб выездзе да месца адбывання пакарання або пры нявыездзе ва ўстаноўлены тэрмін асуджаны затрымліваецца тэрытарыяльным органам унутраных спраў з санкцыі пракурора на тэрмін да пятнаццаці сутак для ўстанаўлення прычын парушэння парадку самастойнага перамяшчэння да месца адбывання пакарання. У выпадку нявыезду асуджанага без уважлівых прычын тэрытарыяльны орган унутраных спраў накіроўвае затрыманага да месца адбывання пакарання ў парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

5. Калі асуджаны накіроўваецца ў папраўчую калонію-пасяленне пад канвоем, ён вызваляецца з-пад варты пасля прыбыцця да месца адбывання пакарання.

6. У выпадку непрыбыцця асуджанага ў папраўчую калонію-пасяленне тэрытарыяльны орган унутраных спраў ажыццяўляе вышук асуджанага і пасля затрымання накіроўвае яго да месца адбывання пакарання ў парадку, устаноўленым Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

6¹. Асуджаныя, затрыманыя паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў у выпадках, прадугледжаных часткамі 4 і 6 гэтага артыкула, утрымліваюцца ў следчым ізалятары.

7. Тэрмін пакарання асуджанага на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення вылічваецца з моманту пастаноўкі асуджанага на ўлік у папраўчай калоніі-пасяленні. У гэты тэрмін залічваюцца час утрымання пад вартай у якасці меры стрымання і час руху з месца папярэдняга заключэння або з папраўчай калоніі для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, або папраўчай калоніі для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі. У тэрмін пакарання не залічваецца час самавольнай адсутнасці асуджанага на тэрыторыі папраўчай калоніі-пасялення больш за суткі.

Артыкул 66. Перамяшчэнне асуджаных на пазбаўленне волі

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі накіроўваюцца да месца адбывання пакарання і перамяшчаюцца з аднаго месца адбывання пакарання ў іншае пад канвоем, за выключэннем выпадкаў, указаных у частцы 2 артыкула 65 гэтага Кодэкса.

2. Перамяшчэнне асуджаных на пазбаўленне волі пад канвоем ажыццяўляецца з выкананнем правіл раздзельнага ўтрымання: мужчын асобна ад жанчын; непаўналетніх – ад паўналетніх; прыгавораных да смяротнай кары або пажыццёвага пазбаўлення волі – ад іншых катэгорый асуджаных; асуджаных па адной крымінальнай справе – раздзельна паміж сабой. Асуджаныя на пазбаўленне волі, хворыя на актыўную форму туберкулёзу або якія не прайшлі поўнага курса лячэння венерычнага захворвання, асобы, якія пакутуюць на псіхічныя расстройствы (захворванні), прызнаныя асобамі ў стане зменшанай свядомасці, перамяшчаюцца паасобку і асобна ад асуджаных, якія не маюць указаных захворванняў, а пры неабходнасці згодна з заключэннем урача-спецыяліста – у суправаджэнні медыцынскіх работнікаў.

3. Пры перамяшчэнні асуджаных ім забяспечваюцца неабходныя матэрыяльна-бытавыя і санітарна-гігіенічныя ўмовы.

4. На ўсё перыяд перамяшчэння асуджаныя забяспечваюцца адзеннем і абуткам па сезоне, а таксама харчаваннем па ўстаноўленых для іх нормах.

5. Перамяшчэнне асуджаных ажыццяўляецца за кошт дзяржавы.

6. Парадак перамяшчэння асуджаных на пазбаўленне волі вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з гэтым Кодэксам.

Артыкул 67. Пакіданне асуджаных на пазбаўленне волі ў следчым ізалятары або турме

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі на тэрмін не большы за сем гадоў з адбываннем пакарання ва ўмовах агульнага або ўзмоцненага рэжымаў, якія раней не адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з іх згоды могуць быць пакінуты ў следчым ізалятары або турме для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі пакідаюцца для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні рашэннем начальніка следчага ізалятара або турмы пры наяўнасці пісьмовай згоды асуджаных.

3. Асуджаныя на пазбаўленне волі, пакінутыя ў следчым ізалятары або турме для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні, утрымліваюцца ў агульных камерах, якія не замыкаюцца, асобна ад іншых асоб на ўмовах таго рэжыму, які вызначаны ім судом, і карыстаюцца правам штодзённай прагулкі працягласцю не меншай за дзве гадзіны.

4. Пры неабходнасці вядзення следчых дзеянняў па справе аб злачынстве, учыненым іншай асобай, асуджаны на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай або выхаваўчай калоніі можа быць пакінуты ў следчым ізалятары або турме з санкцыі пракурора на тэрмін, устаноўлены Крымінальна-працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь для вядзення следчых дзеянняў па гэтай справе, але які не перавышае тэрміну пакарання асуджанага на пазбаўленне волі.

4¹. Асуджаны на пазбаўленне волі з яго згоды і з санкцыі пракурора можа быць пакінуты ў следчым ізалятары на тэрмін, неабходны для правядзення аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў па крымінальнай справе аб злачынстве, учыненым іншай асобай, але які не перавышае тэрміну пакарання гэтага асуджанага на пазбаўленне волі.

5. Пры неабходнасці ўдзелу ў судовым разборы па справе аб злачынстве, учыненым іншай асобай, асуджаны на пазбаўленне волі можа быць пакінуты па вызначэнні (пастанове) суда ў следчым ізалятары або турме на час разгляду справы ў судзе.

6. У выпадку, калі асуджаны на пазбаўленне волі прыцягваецца да крымінальнай адказнасці па іншай справе, ён можа быць пакінуты ў следчым ізалятары або турме з санкцыі пракурора на тэрмін да дзесяці сутак, але які не перавышае тэрміну пакарання асуджанага на пазбаўленне волі, для вырашэння пытання аб выбранні меры стрымання ў

выглядзе заключэння пад варту. У гэтым выпадку тэрмін яго ўтрымання пад вартай вылічваецца ў адпаведнасці з Крымінальна-працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

7. Асуджаны на пазбаўленне волі можа быць пераведзены з папраўчай установы ў следчы ізалятар або ў турму на падставах, указаных у частках 4–6 гэтага артыкула.

Артыкул 68. Змяненне ўмоў утрымання асуджаных на пазбаўленне волі ў межах адной папраўчай установы

1. У залежнасці ад паводзін і адносін да працы асуджаных на пазбаўленне волі ўмовы іх утрымання могуць мяняцца ў межах адной папраўчай установы паводле пастановы начальніка гэтай установы.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі, прызнаныя асуджанымі, якія сталі на шлях выпраўлення, што ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, выхаваўчых калоніях, пераводзяцца на палепшаныя ўмовы ўтрымання па адбыцці адной чвэрці тэрміну пакарання, а якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях асаблівага рэжыму – па адбыцці адной трэці тэрміну пакарання. У выпадку прызнання такіх асуджаных асуджанымі, якія злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання, палепшаныя ўмовы ўтрымання пастановай начальніка папраўчай установы адмяняюцца.

3. Змяненне ўмоў утрымання асуджаных на пазбаўленне волі ў межах адной папраўчай установы цягне прадастаўленне палепшаных умоў утрымання, прадугледжаных артыкуламі 118–121, 126 і 173 гэтага Кодэкса.

Артыкул 69. Змяненне віду папраўчай установы і ўмоў рэжыму

1. У залежнасці ад паводзін і адносін да працы асуджаных на пазбаўленне волі ім могуць быць зменены від папраўчай установы і ўмовы рэжыму.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі, якія сталі на шлях выпраўлення, могуць быць пераведзены для далейшага адбывання пакарання:

1) з турмы ў папраўчую калонію – па адбыцці не менш за палавіну тэрміну пакарання, прызначанага паводле прыговору або вызначэння суда;

2) з папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ў папраўчую калонію для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з адбываннем пакарання ва ўмовах строгага рэжыму – па адбыцці не менш за палавіну тэрміну пакарання, прызначанага паводле прыговору суда.

3. Асуджаныя на пазбаўленне волі, у тым ліку асуджаныя, што дасягнулі паўналецця ў выхаваўчай калоніі, якія сталі на шлях выпраўлення, могуць быць пераведзены з папраўчых калоній для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, папраўчых калоній для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і выхаваўчых калоній у папраўчую калонію-пасяленне па адбыцці:

1) не менш за адну чвэрць тэрміну пакарання, прызначанага судом за злачынства, якое не ўяўляе вялікай грамадскай небяспекі, або менш цяжкае злачынства;

2) не менш за палавіну тэрміну пакарання, а пры асуджэнні за злачынства, учыненае ва ўзросце да васьмнаццаці гадоў, – не менш за адну трэць тэрміну пакарання, прызначанага судом за цяжкае злачынства, а таксама калі раней асоба асуджалася на пазбаўленне волі за наўмыснае злачынства;

3) не менш за дзве трэці тэрміну пакарання, а пры асуджэнні за злачынства, учыненае ва ўзросце да васьмнаццаці гадоў, – не менш за палавіну тэрміну пакарання, прызначанага судом пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў, за асабліва цяжкае злачынства, а таксама пакарання, прызначанага асобе, якая раней умоўна-датэрмінова вызвалілася ад пакарання і ўчыніла новае злачынства ў перыяд неадбытай часткі пакарання;

4) выключаны.

4. Не падлягаюць пераводу ў папраўчую калонію-пасяленне асуджаныя:

- 1) якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі;
- 2) якім прызначана пакаранне ў выглядзе пажыццёвага пазбаўлення волі;
- 3) якім пажыццёвае пазбаўленне волі заменена ў парадку памілавання пазбаўленнем волі;
- 4) якім прызначаны прымусовыя меры бяспекі і лячэння, хворыя на актыўную форму туберкулёзу або якія не прайшлі поўнага курса лячэння венерычнага захворвання;
- 5) якія не далі пісьмовай згоды на перавод у папраўчую калонію-пасяленне;
- 6) замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, якія не пражываюць пастаянна ў Рэспубліцы Беларусь.

5. Асуджаныя на пазбаўленне волі, якія злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання, могуць быць пераведзены:

1) з папраўчай калоніі-пасялення ў папраўчую калонію таго віду і ва ўмовах таго рэжыму, якія былі раней вызначаны судом;

2) з папраўчай калоніі-пасялення, у якую яны былі накіраваны паводле прыговору суда, у папраўчую калонію для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, або папраўчую калонію для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з адбываннем пакарання ва ўмовах агульнага рэжыму;

3) з папраўчай калоніі для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчай калоніі для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, у турму на тэрмін не большы за тры гады з адбываннем астатняга тэрміну пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах таго рэжыму, які быў вызначаны паводле прыговору суда.

6. Змяненне віду папраўчай установы і ўмоў рэжыму ажыццяўляецца судом па прадстаўленні адміністрацыі папраўчай установы.

Артыкул 70. Прыём асуджаных на пазбаўленне волі ў папраўчыя ўстановы

1. Прыём асуджаных на пазбаўленне волі ў папраўчыя ўстановы ажыццяўляецца адміністрацыяй указаных устаноў у парадку, устаноўленым Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

2. Адміністрацыя папраўчай установы не пазней за тры дні з дня прыбыцця асуджанага паведамляе суду, які пастанавіў прыговор, аб прывядзенні яго ў выкананне і аб месцы адбывання пакарання асуджаным, а таксама аднаму з членаў сям'і або родзічам па выбары асуджанага аб месцы адбывання ім пакарання і правах асуджанага.

Артыкул 71. Раздзельнае ўтрыманне асуджаных на пазбаўленне волі ў папраўчых установах

1. У папраўчых установах устанаўліваецца раздзельнае ўтрыманне асуджаных на пазбаўленне волі мужчын і жанчын, непаўналетніх і паўналетніх.

2. Дазваляецца ўтрыманне ў адной папраўчай установе асуджаных жанчын, якім адбыванне пакарання прызначана ў папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, а таксама непаўналетніх жаночага полу, якім адбыванне пакарання прызначана ў выхаваўчых калоніях. У гэтым выпадку раздзельна ўтрымліваюцца жанчыны, упершыню асуджаныя на пазбаўленне волі, і

жанчыны, якія раней адбывалі гэта пакаранне. Ізаявана ад іншых асуджаных утрымліваюцца непаўналетнія жаночага полу.

3. У адной папраўчай установе раздзельна ўтрымліваюцца асуджаныя пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў і асуджаныя, якім у парадку памілавання пажыццёвае пазбаўленне волі заменена пазбаўленнем волі.

4. Асобна ў памяшканнях, якія замыкаюцца, могуць утрымлівацца ў адной папраўчай установе асуджаныя, якія садзейнічаюць учыненню правапарушэнняў іншымі асуджанымі або схільныя да ўшчамлення правоў і законных інтарэсаў іншых асуджаных ці да непадпарадкавання законным патрабаванням адміністрацыі.

5. Для ўтрымання асуджаных – былых работнікаў праваахоўных органаў могуць стварацца асобныя папраўчыя ўстановы. У гэтых ўстановах могуць быць накіраваны і іншыя асуджаныя.

6. Устаноўленыя гэтым артыкулам патрабаванні раздзельнага ўтрымання асуджаных не распаўсюджваюцца на лячэбна-папраўчыя ўстановы. Асуджаныя, якія накіроўваюцца ва ўказаныя ўстановы, утрымліваюцца на ўмовах, устаноўленых законам для калоніі таго віду, які ўказаны судом.

7. Асуджаныя, якія маюць захворванні, уключаныя ў пералік захворванняў, што ўяўляюць небяспеку для здароўя насельніцтва, які вызначаецца Міністэрствам аховы здароўя Рэспублікі Беларусь, утрымліваюцца асобна і ізаявана ад асуджаных, якія не маюць указаных захворванняў.

Артыкул 72. Адбыванне асуджанымі на пазбаўленне волі ўсяго тэрміну пакарання ў адной папраўчай установе

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі павінны адбываць увесь тэрмін пакарання, як правіла, у адной папраўчай калоніі, турме або выхаваўчай калоніі.

2. Перавод асуджанага для далейшага адбывання пакарання з адной папраўчай калоніі ў іншую таго ж віду або з адной турмы ў іншую дапускаецца ў выпадку захворвання асуджанага, пры рэарганізацыі або ліквідацыі папраўчай установы, для атрымання асуджаным адукацыі, а таксама пры выключных акалічнасцях, якія перашкаджаюць далейшаму знаходжанню асуджанага ў гэтай папраўчай установе. Парадак пераводу асуджаных вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 11 РЭЖЫМ У ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ І СРОДКІ ЯГО ЗАБЕСПЯЧЭННЯ

Артыкул 73. Рэжым у папраўчых установах і яго асноўныя патрабаванні

1. Рэжым у папраўчых установах – устаноўлены заканадаўствам Рэспублікі Беларусь парадак выканання і адбывання пакарання, які забяспечвае ахову і ізаяцыю асуджаных, пастаянны нагляд за імі, выкананне ўскладзеных на іх абавязкаў, рэалізацыю іх правоў і законных інтарэсаў, бяспеку асуджаных і персаналу, раздзельнае ўтрыманне пэўных катэгорый асуджаных, розныя ўмовы ўтрымання ў залежнасці ад віду папраўчай установы, прызначанай судом, змяненне ўмоў адбывання пакарання ў залежнасці ад паводзін асуджанага.

2. У папраўчых установах дзейнічаюць Правілы ўнутранага распарадку папраўчых устаноў, якія зацвярджаюцца Міністрам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Генеральным пракурорам Рэспублікі Беларусь.

3. Асуджаныя носяць адзенне ўстаноўленага ўзору, а ў папраўчых калоніях асаблівага рэжыму – спецыяльнага ўзору, які вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

4. У парадку, устаноўленым гэтым Кодэксам, асуджаныя маюць права набываць па безнаяўным разліку прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці, мець спатканні, атрымліваць пасылкі, перадачы, бандэролі і дробныя пакеты, грашовыя пераводы, весці перапіску і тэлефонныя размовы, а таксама адпраўляць пасылкі, бандэролі, дробныя пакеты і грашовыя пераводы блізкім родзічам. Асуджаным дазваляецца атрыманне адной рэчывай пасылкі (абутак, адзенне і іншыя прамысловыя тавары, якія асуджаныя могуць мець пры сабе, акрамя прадуктаў харчавання і тытунёвых вырабаў) на год.

5. Пералік і колькасць рэчаў і прадметаў, якія дазваляецца мець пры сабе асуджаным, устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў. Захоўванне асуджанымі пры сабе грошай, каштоўных папер і іншых каштоўнасцей, а таксама прадметаў, не ўказаных у пераліку, не дапускаецца.

6. Карэспандэнцыя асуджаных, за выключэннем указанай у частцы 4 артыкула 13 гэтага Кодэкса, падлягае цензуры, а пасылкі, перадачы, бандэролі і дробныя пакеты – надгляду.

7. Асуджаныя, а таксама памяшканні, у якіх яны пражываюць, могуць падвяргацца вобшуку, а рэчы асуджаных – надгляду. Асабісты вобшук праводзіцца асобамі аднаго полу з асуджанымі. Парадак правядзення вобшуку і надгляду вызначаецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

8. Адміністрацыя папраўчай установы мае права рабіць надгляд асоб і рэчаў, якія належаць ім, транспартных сродкаў, якія знаходзяцца на тэрыторыі папраўчай установы, а таксама на прылеглых да яе тэрыторыях і вытворчых аб'ектах, на якіх працуюць асуджаныя і ўстаноўлены рэжымныя патрабаванні, забіраць у гэтых асоб прадметы і рэчы, якія не ўваходзяць у пералік прадметаў і рэчаў, дазволенах да атрымання і захоўвання, устаноўлены Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

9. Выяўленыя ў асуджаных грошы, замежная валюта забіраюцца і, як правіла, залічваюцца на рахунак папраўчай установы паводле матываванай пастановы начальніка папраўчай установы, санкцыянаванай пракурорам. Каштоўныя рэчы і прадметы, забароненыя да выкарыстання ў папраўчых установах, забіраюцца і ў залежнасці ад іх характару і акалічнасцей набыцця ў адпаведнасці з Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў здаюцца на захоўванне, або знішчаюцца, або рэалізуюцца. Рэалізацыя забраных каштоўных рэчаў і прадметаў ажыццяўляецца на падставе матываванай пастановы начальніка папраўчай установы, санкцыянаванай пракурорам. Сродкі ад рэалізацыі забраных прадметаў і каштоўных рэчаў залічваюцца на рахунак папраўчай установы.

10. Захоўванне набытых асуджанымі ва ўстаноўленым парадку каштоўных папер забяспечваецца адміністрацыяй папраўчай установы.

Артыкул 74. Тэхнічныя сродкі нагляду і кантролю ў папраўчых установах

1. Адміністрацыя папраўчых устаноў мае права выкарыстоўваць аўдыявізуальныя, электронныя і іншыя тэхнічныя сродкі нагляду і кантролю для папярэджання ўцёкаў і іншых злачынстваў, парушэнняў устаноўленага парадку адбывання пакарання, а таксама атрымання неабходнай інфармацыі аб паводзінах асуджаных.

2. Пералік тэхнічных сродкаў нагляду і кантролю, а таксама парадак іх выкарыстання ўстанаўліваецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. Адміністрацыя папраўчых устаноў абавязана пад распіску паведамляць асуджаным аб выкарыстанні ў дачыненні да іх сродкаў кантролю і нагляду.

Артыкул 75. Аператыўна-вышуковая дзейнасць у папраўчых установах

1. У адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь у папраўчых установах ажыццяўляецца аператыўна-вышуковая дзейнасць, задачамі якой з'яўляюцца забеспячэнне асабістай бяспекі асуджаных, работнікаў папраўчых устаноў і іншых асоб, выяўленне і

папярэджанне злачынстваў, якія рыхтуюцца, вышук ва ўстаноўленым парадку асуджаных, якія ўчынілі ўцёкі з папраўчых устаноў, а таксама асуджаных, якія ўхіляюцца ад адбывання пазбаўлення волі, садзейнічанне ў выяўленні і стрыманні злачынстваў, учыненых асуджанымі да прыбыцця ў папраўчую ўстанову.

2. Аператыўна-вышуковая дзейнасць ажыццяўляецца аператыўнымі падраздзяленнямі папраўчых устаноў і іншымі ўпаўнаважанымі на тое органамі ў межах іх кампетэнцыі.

Артыкул 76. Рэжым асаблівага становішча ў папраўчых установах

1. У выпадку стыхійных бедстваў, групавых адмоў асуджаных ад працы, прыёму ежы, іншых непадпарадкаванняў, а таксама групавых дзеянняў, якія груба парушаюць унутраны распарадак, начальнік папраўчай установы мае права ўвесці ва ўстанове рэжым асаблівага становішча, які прадугледжвае ўзмацненне мер па забеспячэнні нагляду, ізаляцыі і бяспекі. Аб увядзенні рэжыму асаблівага становішча начальнік установы павінен неадкладна паведаміць пракурору. Рэжым асаблівага становішча ўводзіцца пастановай начальніка папраўчай установы і адмяняецца ім пасля спынення падзей, якія з'явіліся падставай для ўвядзення рэжыму асаблівага становішча.

2. Пры ўвядзенні рэжыму асаблівага становішча начальнік папраўчай установы мае права:

1) прыпыніць адпраўку лістоў асуджаных і ўручэнне прысланых лістоў, за выключэннем тых, якія накіроўваюцца ў пракуратуру і іншыя дзяржаўныя органы, уручэнне прысланых пасылак, бандэролей, дробных пакетаў, прыём перадач, прадастаўленне спатканняў, продаж прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці;

2) абмежаваць перамяшчэнне асуджаных у межах жылой і вытворчай зон;

3) адмяніць або абмежаваць выхад або вываз асуджаных за межы ўстановы;

4) забараніць або абмежаваць наведванне ўстановы прадстаўнікамі грамадскіх аб'яднанняў, рэлігійных арганізацый і сродкаў масавай інфармацыі;

5) забараніць правядзенне масавых мерапрыемстваў культурна-асветнага, фізкультурна-спартыўнага характару;

6) ізаляваць у межах гэтай установы ці перавесці ў іншыя ўстановы асуджаных, якія арганізуюць групавыя проціпраўныя дзеянні, або правакуюць ці падбухторваюць да іх, або актыўна ўдзельнічаюць у іх;

7) устанавіць ва ўстанове ўзмоцнены варыянт аховы і нагляду.

Артыкул 77. Агульныя палажэнні аб прымяненні фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў і зброі ў папраўчых установах

1. Работнікі папраўчай установы, якія маюць спецыяльныя званні, а таксама ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, могуць прымяняць фізічную сілу, спецыяльныя сродкі і агнястрэльную зброю, калі іншым спосабам выкананне ўскладзеных на іх абавязкаў па забеспячэнні парадку і ўмоў выканання пакарання не ўяўляецца магчымым. Фізічная сіла, спецыяльныя сродкі і агнястрэльная зброя прымяняюцца самастойна зыходзячы з абстаноўкі, якая складваецца. Прымяненню фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў і агнястрэльнай зброі, як правіла, павінны папярэднічаць папярэджанні аб намеры іх выкарыстоўваць.

2. У стане неабходнай абароны або крайняй неабходнасці работнікі папраўчай установы і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, пры адсутнасці спецыяльных сродкаў і агнястрэльнай зброі маюць права выкарыстоўваць для адбіцця грамадска небяспечных замахў з боку асуджаных падручныя сродкі.

3. Спецыяльныя сродкі і агнястрэльная зброя не прымяняюцца ў дачыненні да жанчын з бачнымі прыкметамі цяжарнасці і асуджаных з яўнымі прыкметамі інваліднасці, за

выключэннем выпадкаў аказання імі ўзброенага супраціўлення, учынення групавога або ўзброенага нападу на работнікаў папраўчай установы і ваеннаслужачых або іншых дзеянняў, якія пагражаюць жыццю і здароўю грамадзян.

4. У дачыненні да непаўналетніх асуджаных агнястрэльная зброя можа прымяняцца ў выпадку аказання імі ўзброенага супраціўлення, учынення групавога або ўзброенага нападу на работнікаў папраўчай установы і ваеннаслужачых або іншых дзеянняў, якія пагражаюць жыццю і здароўю грамадзян.

5. Ва ўсіх выпадках, калі пазбегнуць прымянення фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў і агнястрэльнай зброі немагчыма, работнікі папраўчай установы, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя абавязаны імкнуцца зрабіць найменшую шкоду асуджанаму, а таксама забяспечыць прадастаўленне пацярпелым медыцынскай дапамогі.

6. Аб раненні або смерці асуджанага ў выпадку прымянення фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў або агнястрэльнай зброі работнік папраўчай установы або ваеннаслужачы абавязаны паведаміць непасрэднаму начальніку для паведамлення пракурору.

7. Неправамернае прымяненне фізічнай сілы, спецыяльных сродкаў і агнястрэльнай зброі цягне адказнасць, устаноўленую заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 78. Прымяненне фізічнай сілы ў папраўчых установах

Работнікі папраўчай установы і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, маюць права прымяняць фізічную сілу, у тым ліку баявыя прыёмы барацьбы, падручныя сродкі для прадухілення і стрымання правапарушэнняў, самаабароны, пераадолення процідзеяння законным патрабаванням адміністрацыі папраўчай установы або ваеннаслужачых.

Артыкул 79. Прымяненне спецыяльных сродкаў у папраўчых установах

1. Работнікі папраўчай установы, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, маюць права прымяняць наручнікі, гумавыя палкі, сродкі звязвання, спецыяльныя хімічныя рэчывы, святлогукавыя ўстройства адцягваючага ўздзеяння, ўстройства для ўскрыцця памяшканняў і прымусовага спынення транспарту, вадамёты, бронемашыны і іншыя спецыяльныя сродкі, а таксама службовых сабак для:

1) адбіцця нападу на грамадзян, работнікаў папраўчых устаноў і ваеннаслужачых;

2) вызвалення заложнаў;

3) адбіцця нападу з боку асуджаных на будынкі, памяшканні, збудаванні і транспартныя сродкі незалежна ад іх прыналежнасці або для вызвалення захопленых асуджанымі аб'ектаў;

4) стрымання непадпарадкавання законным патрабаванням адміністрацыі папраўчых устаноў і ваеннаслужачых, праяўленняў буянства, а таксама стрымання правапарушэнняў з боку асуджаных;

5) затрымання асуджаных і дастаўкі іх у службовае памяшканне папраўчай установы, тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў або воінскай часці ў выпадку ўчынення імі правапарушэння, у тым ліку ўцёкаў, калі яны аказваюць непадпарадкаванне або супраціўленне, а таксама ёсць падставы меркаваць, што яны могуць прычыніць шкоду навакольным або сабе;

б) стрымання масавых беспарадкаў і групавых парушэнняў Правіл унутранага распарадку папраўчых устаноў асуджанымі.

2. Від спецыяльнага сродку і інтэнсіўнасць яго прымянення вызначаюцца работнікам папраўчай установы, які мае спецыяльнае званне, і ваеннаслужачым самастойна зыходзячы з абстаноўкі, якая складваецца, характару правапарушэння і асабістых якасцей асуджанага.

Артыкул 80. Прымяненне агнястрэльнай зброі ў папраўчых установах

1. Работнікі папраўчых устаноў, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, маюць права прымяняць агнястрэльную зброю для:

- 1) адбіцця нападу з боку асуджаных і іншых асоб на работнікаў папраўчай установы, ваеннаслужачых, грамадзян або на саміх асуджаных, які пагражае іх жыццю або здароўю;
- 2) вызвалення заложнікаў;
- 3) стрымання групавага або ўзброенага нападу на ахаваныя аб'екты папраўчай установы, вайсковы або службовы нарад указанай установы;
- 4) затрымання асуджанага, які аказвае ўзброенае супраціўленне або які здзяйсняе ўцёкі, а таксама раззбраення асуджанага, які адмаўляецца выконваць законныя патрабаванні аб здачы зброі, у тым ліку прадметаў, спецыяльна прыстасаваных для нанясення цялесных пашкоджанняў.

2. Работнікі папраўчых устаноў, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя маюць права выкарыстоўваць агнястрэльную зброю ў выпадках:

- 1) падачы сігналу трылогі або выкліку дапамогі;
- 2) спынення транспартнага сродку шляхам яго пашкоджання, калі заведама вядома, што ён выкарыстоўваецца асуджаным для ўчынення ўцёкаў.

3. Работнікі папраўчых устаноў, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, маюць права выняць агнястрэльную зброю і прывесці яе ў гатоўнасць, калі лічаць, што ва ўзніклай абстаноўцы могуць з'явіцца прадугледжаныя гэтым артыкулам падставы для яе прымянення. Учыненне асобай, якая затрымліваецца, наўмысна нечаканых рухаў або іншых небяспечных дзеянняў, спробы наблізіцца да работніка папраўчай установы або ваеннаслужачага бліжэй за ўказаную імі адлегласць, дастаць што-небудзь са свайго адзення без каманды работніка або ваеннаслужачага, дакрануцца да іх агнястрэльнай зброі і іншыя падобныя дзеянні, якія могуць быць зразуметы работнікам папраўчай установы або ваеннаслужачым як пагроза гвалту прадастаўляюць ім права скарыстаць агнястрэльную зброю ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам.

4. Пры прымяненні агнястрэльнай зброі работнікі папраўчых устаноў, якія маюць спецыяльныя званні, і ваеннаслужачыя, якія ажыццяўляюць ахову асуджаных і нагляд за імі, абавязаны прыняць усе магчымыя меры для забеспячэння бяспекі грамадзян, а таксама для аказання пацярпелым медыцынскай дапамогі.

ГЛАВА 12 УМОВЫ АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ

Артыкул 81. Умовы адбывання пакарання асуджанымі на пазбаўленне волі

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі ў папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, утрымліваюцца ў звычайных жылых памяшканнях і ў адпаведнасці з Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў могуць перамяшчацца ў межах калоніі.

2. Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых калоніях асаблівага рэжыму, утрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу або ў звычайных жылых памяшканнях.

3. У памяшканнях камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ўтрымліваюцца асуджаныя за цяжкія і асабліва цяжкія злачынствы, а таксама асуджаныя за наўмысныя злачынствы, учыненыя ў перыяд адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі.

4. Перавод асуджаных з памяшканняў камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ў звычайныя жылыя памяшканні праводзіцца пры адсутнасці спагнанняў за парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання і добрасумленых адносін да працы па адбыцці не менш за адну трэць устаноўленага судом тэрміну пакарання.

5. У выпадку злоснага парушэння ўстаноўленага парадку адбывання пакарання асуджаны, пераведзены з памяшкання камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ў звычайнае жылое памяшканне, можа быць пераведзены ў парадку спагнання ў памяшканне камернага тыпу. Паўторны перавод асуджанага з памяшкання камернага тыпу ў звычайнае жылое памяшканне праводзіцца не раней чым праз год пры адсутнасці спагнанняў.

6. Перавод асуджанага з памяшкання камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ў звычайнае жылое памяшканне і наадварот на падставах, прадугледжаных часткамі 4 і 5 гэтага артыкула, праводзіцца паводле пастанова начальніка папраўчай установы.

7. У турмах устанаўліваюцца агульны і строгі рэжымы ўтрымання асуджаных. Перавод асуджаных з агульнага рэжыму на строгі, а таксама са строгага на агульны праводзіцца паводле пастанова начальніка папраўчай установы, узгодненай з наглядальнай камісіяй.

8. У выключных выпадках для забеспячэння асабістай бяспекі асуджанага, які адбывае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі ў любой папраўчай установе, пры наяўнасці яго пісьмовай просьбы начальнік установы мае права перавесці асуджанага на ізаляванае ўтрыманне на тэрмін да шасці месяцаў. Гэта палажэнне распаўсюджваецца і на асуджаных, хворых на актыўную форму туберкулёзу, у выпадку, калі па выніках медыцынскага абследавання паказана, што асуджаны можа ўтрымлівацца ў памяшканні для ізаляванага ўтрымання.

9. Асуджаныя, пераведзеныя з адной папраўчай установы ў іншую такога ж віду на падставах, прадугледжаных часткай 2 артыкула 72 гэтага Кодэкса, адбываюць пакаранне на тых жа ўмовах, якія ім былі вызначаны да пераводу.

Артыкул 82. Набыццё асуджанымі на пазбаўленне волі прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі штомесяц могуць набываць прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці па безнаяўным разліку за кошт грашовых сродкаў, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памерах, устаноўленых артыкуламі 118–121, 125 і 126 гэтага Кодэкса.

2. У выпадку незрасходавання дазволенах грашовых сродкаў у бягучым месяцы асуджаныя могуць набываць прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці на незрасходаваную суму ў наступныя месяцы.

3. Асуджаным, якія перавыконваюць норму выпрацоўкі або ўзорна выконваюць устаноўленыя заданні на цяжкіх работах, а таксама на работах са шкоднымі і (або) небяспечнымі ўмовамі працы, адміністрацыя ўстановы мае права павялічваць памер грашовых сродкаў, дазволенах для расходавання, у межах устаноўленага памеру базавай велічыні, прадугледжанай заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

4. Асуджаныя, абавязаныя кампенсаваць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, асуджаныя, якія не кампенсавалі ўрон, прычыненыя злачынствам, а таксама асуджаныя, прызнаныя асуджанымі, якія злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання, штомесяц

могуць расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі на суму да дзвюх базавых велічынь.

5. Выключана.

6. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых і выхаваўчых калоніях, а таксама асуджаным, пакінутым у следчых ізалятарах і турмах для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні, дазваляецца замест атрымання належнай пасылкі або перадачы набываць на працягу месяца прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці на суму да пяці базавых велічынь за кошт грашовых сродкаў, якія ёсць на іх асабовых рахунках. Гэта права не распаўсюджваецца на асуджаных, абавязаных кампенсаваць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, асуджаных, якія не кампенсавалі ўрон, прычынены злачынствам, а таксама на асуджаных, прызнаных асуджанымі, якія злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання.

7. Пeralік прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці, дазволена да набыцця і захоўвання асуджанымі, устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

Артыкул 83. Прадастаўленне спатканняў асуджаным на пазбаўленне волі

1. Асуджаным на пазбаўленне волі прадастаўляюцца кароткатэрміновыя спатканні працягласцю чатыры гадзіны і працяглыя спатканні працягласцю да трох сутак у спецыяльна абсталяваным памяшканні на тэрыторыі папраўчай установы.

2. У папраўчых калоніях-пасяленнях асуджаным могуць прадастаўляцца працяглыя спатканні з пражываннем па-за тэрыторыяй папраўчай установы. У гэтым выпадку парадак і месца правядзення спатканняў вызначаюцца начальнікам папраўчай установы.

3. Кароткатэрміновыя спатканні з родзічамі або іншымі асобамі прадастаўляюцца асуджаным у прысутнасці работніка адміністрацыі папраўчай установы. З асобамі, якія не з'яўляюцца родзічамі асуджанага, кароткатэрміновыя спатканні прадастаўляюцца толькі па меркаванні адміністрацыі. Працяглыя спатканні прадастаўляюцца з правам сумеснага пражывання асуджанага з блізкімі родзічамі.

4. Асуджаным па іх просьбе дазваляецца замяніць працяглае спатканне кароткатэрміновым. Парадак замены аднаго віду спаткання іншым устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

5. Асуджаным, якія адбываюць пазбаўленне волі ў папраўчых і выхаваўчых калоніях, а таксама пакінутым у следчых ізалятарах і турмах для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні, пры заключэнні шлюбу ў перыяд адбывання пакарання прадастаўляецца працяглае спатканне працягласцю да трох сутак, якое не ўваходзіць у лік належных і прадастаўляемых у парадку заахвочвання спатканняў.

6. Для атрымання юрыдычнай дапамогі асуджаным па іх заяве прадастаўляюцца спатканні з адвакатамі або іншымі асобамі, якія маюць права на аказанне юрыдычнай дапамогі.

Артыкул 84. Атрыманне і адпраўленне асуджанымі на пазбаўленне волі пасылак, бандэралей і дробных пакетаў, атрыманне перадач

1. Асуджаным на пазбаўленне волі дазваляецца атрыманне пасылак, перадач, бандэралей і дробных пакетаў у колькасці, устаноўленай артыкуламі 118–121, 125 і 126 гэтага Кодэкса. Максімальная вага пасылкі, бандэралі і дробнага пакета вызначаецца Правіламі аказання паслуг паштовай сувязі, якія зацвярджаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

2. Пасылкі, перадачы, бандэралі і дробныя пакеты, якія паступілі не ад блізкіх родзічаў, уручаюцца асуджаным з дазволу начальніка папраўчай установы.

3. Хворым асуджаным і асуджаным, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы, дазваляецца атрыманне дадатковай бандэралі або дробнага пакета з лекавымі сродкамі па заключэнні ўрача-спецыяліста, якія захоўваюцца і выдаюцца медыцынскай часткай папраўчай установы, а таксама дадатковай пасылкі або перадачы на працягу трох месяцаў з прадуктамі харчавання, рэкамендаванымі ўрачом-спецыялістам.

4. Асуджаныя маюць права адпраўляць пасылкі, бандэралі і дробныя пакеты блізкім родзічам, а з дазволу адміністрацыі папраўчай установы – і іншым асобам.

5. Парадак прыёму, атрымання, адпраўлення пасылак, бандэролей і дробных пакетаў, атрымання перадач, іх надгляду, а таксама пералік прадметаў і рэчаў, дазволенах да атрымання, захоўвання, адпраўлення асуджанымі, вызначаюцца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

Артыкул 85. Перапіска асуджаных на пазбаўленне волі, адпраўленне і атрыманне імі грашовых пераводаў

1. Асуджаным на пазбаўленне волі дазваляецца атрымліваць і адпраўляць лісты і тэлеграмы без абмежавання іх колькасці. Адпраўленне лістоў і тэлеграм ажыццяўляецца за кошт асуджаных.

2. Карэспандэнцыя, якая атрымліваецца і адпраўляецца асуджанымі, за выключэннем указанай у частцы 4 артыкула 13 гэтага Кодэкса, падлягае цензуры.

3. Перапіска паміж асуджанымі, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых установах, што не з'яўляюцца блізкімі родзічамі, забараняецца.

4. Асуджаныя маюць права атрымліваць ад блізкіх родзічаў і іншых асоб, а таксама адпраўляць блізкім родзічам і іншым асобам грашовыя пераводы. Атрымліваць ад асоб, якія не з'яўляюцца блізкімі родзічамі асуджанага, або адпраўляць такім асобам грашовыя пераводы магчыма толькі з дазволу адміністрацыі папраўчай установы.

5. Грашовыя сумы, якія паступілі, залічваюцца на асабовы рахунак асуджанага, а ў папраўчых калоніях-пасяленнях уручаюцца асуджанаму.

6. Парадак атрымання і адпраўлення асуджанымі лістоў, тэлеграм і грашовых пераводаў вызначаецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

Артыкул 86. Тэлефонныя размовы асуджаных на пазбаўленне волі

1. Асуджаным на пазбаўленне волі прадастаўляецца права на тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, з блізкімі родзічамі ў колькасці і парадку, устаноўленых Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў. Працягласць кожнай размовы не павінна перавышаць пятнаццаць хвілін. Тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, кантралююцца адміністрацыяй папраўчай установы і аплачваюцца асуджанымі ў парадку, устаноўленым заканадаўствам.

2. З асобамі, якія не з'яўляюцца блізкімі родзічамі асуджанага, тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, магчымыя толькі з дазволу адміністрацыі папраўчай установы. Тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, паміж асуджанымі, якія ўтрымліваюцца ў розных папраўчых установах, забараняюцца.

3. Тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, асуджаным, якія ўтрымліваюцца ў штрафных (дысцыплінарных) ізалятарах, памяшканнях камернага тыпу, адзіночных камерах і пераведзены з агульнага рэжыму на строгі ў турме, прадастаўляюцца толькі пры наяўнасці выключных акалічнасцей.

Заўвага. Пад выключнымі акалічнасцямі ў частцы 3 гэтага артыкула разумеюцца смерць або цяжкае захворванне блізкага родзіча, якое пагражае яго жыццю, стыхійнае бедства, якое прычыніла значны матэрыяльны ўрон асуджанаму або яго сям'і.

Артыкул 87. Прагулкі асуджаных на пазбаўленне волі

Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі ў памяшканнях камернага тыпу папраўчых калоній асаблівага рэжыму, спецыялізаваных палатах лячэбных папраўчых устаноў, маюць права на прагулку, працягласць якой устанаўліваецца артыкуламі 121, 123 і 173 гэтага Кодэкса.

Артыкул 88. Прагляд асуджанымі на пазбаўленне волі кінафільмаў і тэлеперадач, праслухоўванне радыёперадач

1. Асуджаным на пазбаўленне волі, акрамя пераведзеных у штрафныя ізалятары, памяшканні камернага тыпу і адзіночныя камеры, дэманструюцца кінафільмы або відэафільмы не радзей за адзін раз на два тыдні.

2. Асуджаным, акрамя пераведзеных у штрафныя ізалятары, памяшканні камернага тыпу і адзіночныя камеры, дазваляецца прагляд тэлеперадач у вольны ад працы і іншых абавязковых згодна з распарадкам дня мерапрыемстваў час, акрамя адведзенага для начнога адпачынку.

3. Асуджаным і групам асуджаных можа быць дазволена набыццё тэле- і радыёпрыёмнікаў за кошт уласных сродкаў праз гандлёвую сетку або атрыманне іх ад родзічаў і іншых асоб. Парадак набыцця, атрымання, захоўвання і вяртання тэле- і радыёпрыёмнікаў устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

4. Асуджаным дазваляецца праслухоўванне радыёперадач у вольны ад абавязковых згодна з распарадкам дня мерапрыемстваў час, акрамя адведзенага для начнога адпачынку. Жылыя памяшканні, пакоі выхаваўчай работы, пакоі спатканняў, памяшканні камернага тыпу, адзіночныя камеры абсталёўваюцца сеткавымі радыёпрыёмнікамі за кошт сродкаў папраўчай установы.

Артыкул 89. Набыццё і захоўванне асуджанымі на пазбаўленне волі літаратуры і пісьмовых прылад

1. Асуджаным на пазбаўленне волі дазваляецца атрымліваць у пасылках, перадачах, бандэролях і дробных пакетах пісьмовыя прылады, падручнікі і навучальныя дапаможнікі, набываць праз гандлёвую сетку літаратуру, а таксама без абмежавання падпісвацца на газеты і часопісы за кошт уласных сродкаў звыш сум, устаноўленых для расходавання на прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці.

2. Асуджаным забараняюцца атрыманне, набыццё, захоўванне і распаўсюджванне выданняў, якія прапагандуюць вайну, распальванне расавай, нацыянальнай, рэлігійнай варожасці або разладу, гвалт або жорсткасць, выданняў парнаграфічнага характару, а таксама падпіска на іх.

3. Бандэролі і дробныя пакеты з літаратурай, якая набываецца праз гандлёвую сетку, падручнікамі і навучальнымі дапаможнікамі не ўключаюцца ў колькасць бандэролей і дробных пакетаў, якія маюць права атрымліваць асуджаныя.

4. Асуджанаму дазваляецца мець пры сабе не больш за пяць кніг і часопісаў, не лічачы падручнікаў і навучальных дапаможнікаў, неабходных для атрымання агульнай сярэдняй, прафесійна-тэхнічнай адукацыі, сярэдняй спецыяльнай і вышэйшай адукацыі ў дыстанцыйнай форме, а таксама дадатковай адукацыі.

5. Літаратура ў колькасці, якая перавышае ўказаную ў частцы 4 гэтага артыкула, здаецца асуджаным на захоўванне на склад або перадаецца родзічам або з яго згоды ў бібліятэку папраўчай установы.

Артыкул 90. Умовы і парадак перамяшчэння асуджаных на пазбаўленне волі без канвою або суправаджэння

1. Асуджаным за злачынствы, якія не ўяўляюць вялікай грамадскай небяспекі, менш цяжкія злачынствы, упершыню асуджаным за цяжкія злачынствы, якія адбываюць

пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчых калоніях, сталі на шлях выпраўлення, па адбыцці не менш за адну чвэрць тэрміну пакарання можа быць дазволена перамяшчэнне без канвою або суправаджэння за межамі папраўчай установы, калі гэта неабходна па характары работы, якая выконваецца імі.

2. Асуджаным, якія ўтрымліваюцца ў выхаваўчых калоніях, сталі на шлях выпраўлення, перамяшчэнне за межамі калоніі без канвою або суправаджэння можа быць дазволена па адбыцці імі не менш за шэсць месяцаў тэрміну пакарання.

3. Не дапускаецца перамяшчэнне без канвою або суправаджэння за межамі папраўчых устаноў асуджаных пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў; асуджаных за ўчыненне асабліва цяжкіх злачынстваў; асуджаных, якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі; асуджаных на пажыццёвае пазбаўленне волі; асуджаных за наўмысныя злачынствы, учыненыя ў перыяд адбывання пакарання; асуджаных, хворых на актыўную форму туберкулёзу або якія не прайшлі поўнага курса лячэння алкагалізму, таксікаманіі, наркаманіі, асоб, якія пакутуюць на псіхічныя расстройствы (захворванні); асуджаных, якія карысталіся правам перамяшчэння без канвою або суправаджэння, але былі пазбаўлены яго ў сувязі з дапушчанымі парушэннямі.

4. Права перамяшчэння без канвою або суправаджэння за межамі папраўчай установы прадастаўляецца асуджанаму пастановай начальніка папраўчай установы, якая зацвярджаецца вышэйстаячым начальнікам.

5. Асуджаныя, якія карыстаюцца правам перамяшчэння без канвою або суправаджэння, размяшчаюцца ў асобных жылых памяшканнях. Пражыванне іх па-за калоніяй не дазваляецца.

6. Права перамяшчэння без канвою або суправаджэння распаўсюджваецца толькі на час выканання работ у межах пэўнай тэрыторыі або па пэўным маршруце.

7. Паводзіны асуджаных, якія карыстаюцца правам перамяшчэння без канвою або суправаджэння за межамі папраўчай установы, рэгулюецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

8. У выпадку парушэння асуджанымі Правіл унутранага распарадку папраўчых устаноў або змянення характару работ, якія выконваюцца асуджанымі, перамяшчэнне іх без канвою або суправаджэння адмяняецца пастановай начальніка папраўчай установы.

Артыкул 91. Пражыванне асуджаных жанчын па-за папраўчай калоніяй

1. Асуджаным жанчынам, якія добрасумленна адносяцца да працы і прытрымліваюцца патрабаванняў рэжыму, паводле матываванай пастановы начальніка папраўчай калоніі, узгодненай з наглядальнай камісіяй, можа быць дазволена пражыванне па-за папраўчай калоніяй на час вызвалення ад працы з прычыны цяжарнасці і родаў, а таксама на перыяд да дасягнення дзіцем трохгадовага ўзросту.

2. Асуджаныя жанчыны, якім дазволена пражыванне па-за папраўчай калоніяй:

1) пасяляюцца недалёка ад тэрыторыі папраўчай калоніі ў жылых памяшканнях, якія належаць папраўчай калоніі, і знаходзяцца пад пастаянным наглядам адміністрацыі папраўчай калоніі;

2) могуць насіць адзенне, прынятае ў грамадзянскім ужытку, мець пры сабе грошы і карыстацца імі без абмежавання;

3) карыстаюцца ў гадзіны ад пад'ёму да адбою правам вольнага перамяшчэння па тэрыторыі, межы якой вызначаюцца начальнікам папраўчай калоніі;

4) маюць права адпраўляць і атрымліваць лісты, пасылкі, перадачы, бандэролі, дробныя пакеты, ажыццяўляць спатканні без абмежавання.

3. Па заканчэнні перыяду вызвалення ад працы з прычыны цяжарнасці і родаў асуджаныя жанчыны прыцягваюцца да працы па ўказанні адміністрацыі папраўчай калоніі.

4. У выпадку сістэматычнага або злоснага парушэння асуджанымі жанчынамі рэжыму або правіл паводзін права на пражыванне па-за папраўчай калоніяй пастановай начальніка папраўчай калоніі адмяняецца.

Артыкул 92. Выезды асуджаных на пазбаўленне волі за межы папраўчых устаноў

1. Асуджаным на пазбаўленне волі, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, ва ўмовах агульнага рэжыму, папраўчых калоніях-пасяленнях і выхаваўчых калоніях, а таксама асуджаным, пакінутым ва ўстаноўленым парадку ў следчых ізалятарах і турмах для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні, могуць быць дазволены кароткатэрміновыя выезды за межы папраўчых і выхаваўчых устаноў працягласцю да сямі сутак, не лічачы часу, неабходнага для праезду туды і назад, у сувязі з выключнымі акалічнасцямі, указанымі ў частцы 5 артыкула 59 гэтага Кодэкса, а таксама для папярэдняга вырашэння пытанняў працоўнага і бытавога ўладкавання пасля вызвалення.

2. Асуджаным, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях-пасяленнях, у парадку заахвочвання могуць быць дазволены кароткатэрміновыя выезды да блізкіх родзічаў не больш за два разы на год працягласцю да пяці сутак без уліку часу, неабходнага для праезду туды і назад. У неабходных выпадках пры наяўнасці пацвярджальнага дакумента можа быць дазволены кароткатэрміновы выезд для праходжання экзаменацыйнай сесіі і (або) здачы экзаменаў асуджаным, які атрымлівае асноўную адукацыю ў завочнай форме атрымання адукацыі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Працягласць такога выезду вызначаецца ў рамках перыяду, указанага ў выкліку аб праходжанні экзаменацыйнай сесіі і (або) здачы экзаменаў, з улікам часу, неабходнага для праезду туды і назад.

3. Асуджаным жанчынам, якія маюць дзяцей у дамах дзіцяці папраўчых калоній, для ўладкавання дзяцей у родзічаў або ў дзіцячай інтэрнатнай установе можа быць дазволены кароткатэрміновы выезд за межы папраўчых устаноў на тэрмін да сямі сутак, не лічачы часу, неабходнага для праезду туды і назад, а асуджаным жанчынам, якія маюць дзяцей-інвалідаў па-за папраўчай калоніяй, – адзін кароткатэрміновы выезд на год на той ж тэрмін для спаткання з імі.

4. Выезды на падставах, указаных у частках 1, 2 і 3 гэтага артыкула, не дазваляюцца асуджаным пры асабліва небяспечным рэцыдыве злачынстваў; асуджаным за цяжкія злачынствы на тэрмін большы за пяць гадоў і асабліва цяжкія злачынствы, за выключэннем асуджаных, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых калоніях-пасяленнях; асуджаным на пажыццёвае пазбаўленне волі; асуджаным, якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі; асуджаным, хворым на актыўную форму туберкулёзу; асуджаным, якія не прайшлі поўнага курса лячэння алкагалізму, таксікаманіі, наркаманіі, асобам, якія пакутуюць на псіхічныя расстройствы (захворванні); асуджаным, якія маюць нязнятыя і (або) непагашаныя спагнанні.

5. Асуджаным, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы і маюць патрэбу па стане здароўя ў чужым доглядзе, а таксама непаўналетнім асуджаным выезд за межы папраўчай установы дазваляецца ў суправаджэнні родзіча або іншай суправаджальнай асобы.

6. Дазвол на кароткатэрміновы выезд даецца начальнікам папраўчай установы па ўзгадненні з пракурорам з улікам характару і цяжару ўчыненага злачынства, асабістых якасцей і паводзін асуджанага.

7. Час знаходжання асуджаных за межамі папраўчай установы залічваецца ў тэрмін адбывання пакарання.

8. Выдаткі асуджаных у сувязі з выездам за межы папраўчай установы аплачваюцца імі з уласных сродкаў або іншымі асобамі.

9. У выпадку ўзнікнення непрадбачаных акалічнасцей, якія абцяжарваюць зваротны выезд асуджанага ва ўстаноўлены тэрмін, пастановай начальніка тэрытарыяльнага органа

ўнутраных спраў па месцы знаходжання асуджанага тэрмін вяртання ў папраўчую ўстанову можа быць прадоўжаны да пяці сутак з абавязковым тэрміновым паведамленнем аб гэтым адміністрацыі папраўчай установы.

9¹. Пры захворванні падчас выезду і неабходнасці шпіталізацыі асуджаны, яго блізкія родзічы або іншыя асобы неадкладна паведамляюць аб гэтым адміністрацыі папраўчай установы, дзе асуджаны адбывае пакаранне, а таксама тэрытарыяльнаму органу ўнутраных спраў па месцы знаходжання асуджанага. Пасля заканчэння лячэння і выпіскі асуджаны ва ўстаноўленым парадку накіроўваецца да месца адбывання пакарання.

10. Парадак ажыццяўлення выездаў асуджаных за межы папраўчых устаноў вызначаецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

11. Пры ўхіленні асуджанага ад вяртання ва ўстаноўлены тэрмін у папраўчую ўстанову ён падлягае затрыманню тэрытарыяльным органам унутраных спраў па месцы яго знаходжання з санкцыі пракурора на тэрмін не большы за трыццаць сутак для вырашэння пытання аб накіраванні яго да месца адбывання пакарання пад канвоем або прыцягненні да крымінальнай адказнасці.

11¹. Асуджаны, затрыманы паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў у выпадку, прадугледжаным часткай 11 гэтага артыкула, утрымліваецца ў следчым ізалятары.

12. Выезды асуджаных на тэрыторыю іншай дзяржавы не дазваляюцца, калі іншае не прадугледжана міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

13. Выезды асуджаных, прадугледжаныя гэтым артыкулам, у выпадках правядзення санітарна-процэпідэмічных мерапрыемстваў забараняюцца.

Артыкул 93. Абавязковае дзяржаўнае сацыяльнае страхаванне і пенсійнае забеспячэнне асуджаных на пазбаўленне волі

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі, якія прыцягваюцца да выканання аплачвальных работ, падлягаюць абавязковаму дзяржаўнаму сацыяльнаму страхаванню.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі маюць права на дзяржаўнае пенсійнае забеспячэнне па ўзросце, інваліднасці, у выпадку страты карміцеля і іншых выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. Умовы і парадак пенсійнага забеспячэння асуджаных на пазбаўленне волі вызначаюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

4. Выплата пенсій асуджаным ажыццяўляецца органамі, якія прызначаюць і выплачваюць пенсію, па месцы знаходжання папраўчай установы шляхам пералічэння належных сум пенсій на асабовыя рахункі асуджаных.

5. Асуджаныя, якія страцілі працаздольнасць у перыяд адбывання пазбаўлення волі, маюць права на пакрыццё ўрону ў выпадках і парадку, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 94. Матэрыяльна-бытавое забеспячэнне асуджаных на пазбаўленне волі

1. Асобам, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых установах, забяспечваюцца неабходныя жыллёва-бытавыя ўмовы, якія адпавядаюць правілам санітарыі і гігіены. Норма жыллой плошчы на аднаго асуджанага ў папраўчых калоніях і турмах не можа быць меншай за два квадратныя метры, у выхаваўчых калоніях – за тры з паловай квадратныя метры, у лячэбных папраўчых установах – за тры квадратныя метры. Нормы рэчавага забеспячэння ўстанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаным прадастаўляюцца індывідуальнае спальнае месца і пасцельныя рэчы. Яны забяспечваюцца адзеннем, бялізнай па сезоне, абуткам і сродкамі асабістай гігіены.

3. Асуджаныя атрымліваюць харчаванне, якое забяспечвае нармальную жыццядзейнасць арганізма. Нормы харчавання і сродкаў асабістай гігіены ўстанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

4. Асуджаным цяжарным жанчынам, кормячым маці, непаўналетнім, хворым і інвалідам I і II групы ствараюцца палепшаныя жыллёва-бытавыя ўмовы і ўстанаўліваюцца павышаныя нормы харчавання.

5. Асуджаныя могуць набываць за кошт уласных сродкаў дадаткова дазволенае да выкарыстання ў папраўчых установах адзенне, у тым ліку спартыўнае, аплачваць дадатковыя лячэбна-прафілактычныя і іншыя паслугі, прадугледжаныя Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў, звыш устаноўленага памеру сродкаў, дазволена для расходавання на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці.

6. Асуджаным, вызваленым ад працы па захворванні, якія не працуюць па незалежных ад іх прычынах, асуджаным цяжарным жанчынам і кормячым маці на перыяд вызвалення ад працы харчаванне прадастаўляецца бясплатна. Асуджаным, якія ўтрымліваюцца ў выхаваўчых калоніях, а таксама асуджаным, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы, харчаванне, адзенне і абутак, камунальныя паслугі і сродкі асабістай гігіены прадастаўляюцца бясплатна.

7. Для паляпшэння жыллёва-бытавых умоў асуджаных, падтрымання іх сацыяльна карысных сувязей з блізкімі родзічамі, забеспячэння прадметамі культурнага і фізкультурна-спартыўнага прызначэння, стварэння ўмоў для атрымання адукацыі, абсталявання памяшканняў для прадастаўлення асуджаным тэлефонных размоў з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, аплаты паслуг перадачы даных у глабальнай камп'ютарнай сетцы Інтэрнэт і абаненцкай платы, а таксама для аказання матэрыяльнай дапамогі асуджаным у папраўчых установах могуць выкарыстоўвацца грашовыя сродкі і іншая маёмасць, якія перадаюцца безаплатна асуджанымі і іншымі фізічнымі асобамі папраўчай установе.

Артыкул 95. Асабліваці матэрыяльна-бытавога забеспячэння асуджаных цяжарных жанчын, кормячых маці і жанчын, якія маюць дзяцей

1. У папраўчых установах, дзе адбываюць пакаранне асуджаныя жанчыны, якія маюць дзяцей, арганізуюцца дамы дзіцяці. У дамах дзіцяці ствараюцца ўмовы, неабходныя для нармальнага пражывання і развіцця дзяцей. Асуджаныя жанчыны могуць змяшчаць у дамы дзіцяці папраўчых устаноў сваіх дзяцей ва ўзросце да трох гадоў, мець зносіны з імі ў вольны ад працы час без абмежаванняў. Ім можа быць дазволена сумеснае пражыванне з дзецьмі ў дамах дзіцяці.

2. Са згоды асуджаных жанчын іх дзеці могуць быць перададзены родзічам або паводле рашэння органаў апекі і апекавальніцтва іншым асобам ці па дасягненні трохгадовага ўзросту накіраваны ў адпаведныя дзіцячыя ўстановы.

3. Калі дзіцяці, якое ўтрымліваецца ў доме дзіцяці папраўчай установы, споўнілася тры гады, а астатні тэрмін адбывання пакарання маці не перавышае аднаго года, адміністрацыя папраўчай установы можа прадоўжыць час знаходжання дзіцяці ў доме дзіцяці да дня заканчэння тэрміну адбывання пакарання маці.

4. Асуджаныя цяжарныя жанчыны і кормячыя маці ў адпаведнасці з медыцынскім заключэннем могуць атрымліваць дадаткова харчовыя пасылкі і перадачы ў колькасці і асартыменце, неабходных для падтрымання нармальнага здароўя маці і дзіцяці. Асуджаныя цяжарныя жанчыны на перыяд родаў і ў пасляродавы перыяд маюць права на медыцынскую дапамогу.

Артыкул 96. Медыка-санітарнае забеспячэнне асуджаных

1. У папраўчых установах арганізуюцца медыцынскія часткі, бальніцы, лячэбныя папраўчыя ўстановы.

2. Аказанне медыцынскай дапамогі, санітарна-проціэпідэмічныя мерапрыемствы ў папраўчых установах арганізуюцца і праводзяцца ў адпаведнасці з заканадаўствам аб ахове здароўя. Парадак аказання медыцынскай дапамогі, правядзення санітарна-проціэпідэмічных мерапрыемстваў у папраўчых установах устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў сумесна з Міністэрствам аховы здароўя.

3. Адміністрацыя папраўчых устаноў нясе адказнасць за выкананне ў папраўчых установах устаноўленых санітарна-эпідэміялагічных патрабаванняў, якія забяспечваюць ахову здароўя асуджаных.

4. Аказанне медыцынскай дапамогі асуджаным, а таксама дзяржаўны санітарны нагляд у папраўчых установах ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

5. Пры адсутнасці ў папраўчых установах магчымасці аказання хуткай або планавай медыцынскай дапамогі неабходная медыцынская дапамога аказваецца асуджаным у дзяржаўных арганізацыях аховы здароўя.

6. Асуджаным, хворым на актыўную форму туберкулёзу, пры наяўнасці бактэрыявыдзялення працяглыя спатканні не прадастаўляюцца. Кароткатэрміновыя спатканні з блізкімі родзічамі такім асуджаным прадастаўляюцца асобна ад іншых катэгорый асуджаных з абавязковым выкарыстаннем сродкаў індывідуальнай засцярогі.

7. Асуджаныя, якія маюць па выніках праведзенай дыягностыкі, лячэбных і рэабілітацыйных мерапрыемстваў стойкія парушэнні функцый органаў або сістэм арганізма, якія абумоўлены захворваннем і прывялі да абмежаванняў жыццядзейнасці, для вырашэння пытання аб устанаўленні інваліднасці накіроўваюцца на медыкасацыяльную экспертызу ў парадку, устаноўленым Міністэрствам аховы здароўя. Асведчанне (пераасведчанне) асуджаных пры правядзенні медыкасацыяльнай экспертызы праводзіцца ў парадку, устаноўленым Міністэрствам аховы здароўя.

8. Адміністрацыя папраўчых устаноў забяспечвае ўмовы для ажыццяўлення рэабілітацыі, аблітацыі, у тым ліку для карыстання тэхнічнымі сродкамі сацыяльнай рэабілітацыі, прадугледжанымі індывідуальнымі праграмамі рэабілітацыі, аблітацыі інвалідаў, у дачыненні да асуджаных, якія з'яўляюцца інвалідамі.

Артыкул 97. Матэрыяльная адказнасць асуджаных на пазбаўленне волі

1. У выпадку прычынення падчас адбывання пакарання матэрыяльнага ўрону дзяржаве, фізічным або юрыдычным асобам асуджаныя на пазбаўленне волі нясуць матэрыяльную адказнасць:

1) за ўрон, прычынены пры выкананні працоўных абавязкаў, – у памерах, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы;

2) за ўрон, прычынены іншымі дзеяннямі, – у памерах, прадугледжаных грамадзянскім заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаны абавязаны пакрываць урон (кампенсавать шкоду), прычынены папраўчай установе ў выніку сваіх проціпраўных дзеянняў, дадатковыя выдаткі, звязаныя з аказаннем яму медыцынскай дапамогі ў выпадку наўмыснага прычынення ім шкоды свайму здароўю. У выпадку ўчынення ўцёкаў з папраўчай установы, самавольнага пакідання папраўчай калоніі-пасялення асуджаны абавязаны ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, пакрываць выдаткі, затрачаныя на правядзенне мерапрыемстваў па яго вышуку, затрыманні і вяртанні ў папраўчую ўстанову. Спагнанне з асуджанага грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яго вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанага, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

3. Няправільна ўтрыманя за прычынены матэрыяльны ўрон сумы падлягаюць вяртанню асуджанаму з залічэннем на яго асабовы рахунак.

ГЛАВА 13 ПРАЦА, ПРАФЕСІЙНА-ТЭХНІЧНАЯ АДУКАЦЫЯ І ПРАФЕСІЙНАЯ ПАДРЫХТОЎКА АСУДЖАНЫХ НА ПАЗБАЎЛЕННЕ ВОЛІ

Артыкул 98. Прыцягненне да працы асуджаных на пазбаўленне волі

1. Кожны асуджаны на пазбаўленне волі абавязаны працаваць у месцах і на работах, якія вызначаюцца адміністрацыяй папраўчых устаноў. Адміністрацыя папраўчай установы абавязана прыцягваць асуджаных да грамадска карыснай працы з улікам іх полу, узросту, працаздольнасці, стану здароўя і па магчымасці спецыяльнасці. Асуджаныя прыцягваюцца да працы на прадпрыемствах або ў вытворчых майстэрнях папраўчых устаноў, а таксама на іншых прадпрыемствах незалежна ад формаў уласнасці пры ўмове забеспячэння належнай аховы і ізаляцыі асуджаных. Пры прыцягненні асуджаных да працы працоўны дагавор (кантракт) з імі не заключаецца.

2. Асуджаныя, якія дасягнулі агульнаўстаноўленага пенсійнага ўзросту, а таксама асуджаныя, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы, прыцягваюцца да працы па іх жаданні ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы. Непаўналетнія асуджаныя прыцягваюцца да працы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы.

3. Праца асуджаных, якія адбываюць пазбаўленне волі ў турме, арганізуецца толькі на тэрыторыі турмы.

4. Пэралік работ, на якіх забараняецца выкарыстоўваць працу асуджаных, устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

5. Вытворчая дзейнасць асуджаных арганізуецца з улікам выканання патрабаванняў рэжыму ўтрымання і нагляду за імі.

6. Адмова ад працы або самавольнае спыненне працы з'яўляюцца злосным парушэннем устаноўленага парадку адбывання пакарання і цягнуць прымяненне мер спагнання.

Артыкул 99. Умовы працы асуджаных на пазбаўленне волі

1. Працягласць працоўнага часу асуджаных на пазбаўленне волі, патрабаванні па ахове працы ўстанаўліваюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы і аб ахове працы. Час пачатку і заканчэння працы вызначаецца графікам, які ўстанаўліваецца адміністрацыяй папраўчай установы.

2. З улікам характару работ, што выконваюцца асуджанымі, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях і турмах, дапускаецца падсумаваны ўлік працоўнага часу.

3. Час выканання асуджанымі аплачвальных работ залічваецца ў працоўны стаж у парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь. Улік адпрацаванага часу ўскладаецца на адміністрацыю папраўчай установы і праводзіцца па выніках каляндарнага года.

4. Асуджаныя, якія адпрацавалі не менш за адзінаццаць месяцаў у каляндарным годзе, маюць права на працоўны водпуск працягласцю васьмнаццаць каляндарных дзён – для асоб, якія адбываюць пазбаўленне волі ў выхаваўчых калоніях, дванаццаць каляндарных дзён – для асуджаных, якія адбываюць пазбаўленне волі ў іншых папраўчых установах. Водпуск асобам, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, а таксама ўпершыню асуджаным за цяжкія злачынствы на тэрмін да пяці гадоў, прадастаўляецца як з выездам за межы папраўчай установы, так і без выезду з яе, а асобам, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, – у межах папраўчай установы. Асуджаныя, абавязаныя пакрываць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, маюць права на працоўны водпуск працягласцю сем каляндарных дзён.

5. Парадак выезду асуджанага ў сувязі з водпускам вызначаецца часткамі 4–13 артыкула 92 гэтага Кодэкса. Аплата водпускау асуджаных устанаўліваецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы.

Артыкул 100. Аплата працы асуджаных на пазбаўленне волі

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі маюць права на аплату працы ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Памер аплаты працы асуджаных, якія адпрацавалі месячную норму працоўнага часу і выканалі ўстаноўленую для іх норму выпрацоўкі, не можа быць ніжэйшым за ўстаноўлены заканадаўствам Рэспублікі Беларусь памер аплаты працы за выкананне адпаведных работ.

3. Аплата працы асуджаных пры няпоўным працоўным дні або няпоўным працоўным тыдні праводзіцца прапарцыянальна адпрацаванаму імі часу або ў залежнасці ад выпрацоўкі.

4. Заработная плата асуджаных падлягае індэксацыі ў парадку і на ўмовах, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 101. Прыцягненне асуджаных на пазбаўленне волі да работ без аплаты працы

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі могуць прыцягвацца да выканання работ без аплаты працы толькі па калектыўным самаабслугоўванні, у тым ліку па прыбіранні і добраўпарадкаванні папраўчых устаноў і прылеглых да іх тэрыторый.

2. Асуджаныя, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы, асуджаныя, якія дасягнулі агульнаўстаноўленага пенсійнага ўзросту, асуджаныя цяжарныя жанчыны прыцягваюцца да работ без аплаты працы па іх жаданні.

3. Да ўказаных работ асуджаныя прыцягваюцца ў парадку чарговасці ў вольны ад працы час. Працягласць работ не павінна перавышаць чатырнаццаць гадзін на тыдзень.

Артыкул 102. Вылічэнні з заработнай платы і іншых даходаў асуджаных на пазбаўленне волі

1. З заработнай платы і прыраўнаваных да яе даходаў у асуджаных на пазбаўленне волі, за выключэннем асуджаных, указаных у частцы 6 артыкула 94 гэтага Кодэкса, праводзяцца вылічэнні для пакрыцця кошту харчавання, камунальных паслуг, сродкаў асабістай гігіены, адзення і абутку (акрамя кошту спецыяльнага харчавання, спецыяльнага адзення, спецыяльнага абутку і іншых неабходных сродкаў індывідуальнай засцярогі). Кошт харчавання, камунальных паслуг і сродкаў асабістай гігіены, не ўтрыманы ў справаздачным месяцы ў асоб, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых установах, у выпадку недастатковасці іх заработнай платы і прыраўнаваных да яе даходаў запазычанасці не ўтварае і ў наступныя месяцы не ўтрымліваецца. Указаны кошт спісваецца на выдаткі па каштарысе на ўтрыманне папраўчай установы. Кошт адзення і абутку ўтрымліваецца на працягу тэрміну адбывання пакарання да поўнага яго пагашэння. Па сканчэнні тэрміну адбывання пакарання неўтрыманы кошт адзення і абутку спісваецца на выдаткі па каштарысе на ўтрыманне папраўчай установы. Парадак разліку і пакрыцця падлеглага вылічэнню кошту харчавання, камунальных паслуг, сродкаў асабістай гігіены, адзення і абутку (акрамя кошту спецыяльнага харчавання, спецыяльнага адзення, спецыяльнага абутку і іншых неабходных сродкаў індывідуальнай засцярогі) устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў па ўзгадненні з Міністэрствам фінансаў.

2. Пакрыццё асуджанымі выдаткаў на іх утрыманне праводзіцца пасля вылічэння падаходнага падатку, абавязковых страхавых узносаў у бюджэт дзяржаўнага небюджэтнага фонду сацыяльнай абароны насельніцтва Рэспублікі Беларусь, вылічэнняў па выканаўчых дакументах. Вылічэнні па выканаўчых дакументах праводзяцца ў парадку,

прадугледжаным заканадаўствам аб выканаўчым вядзенні, з улікам асаблівасцей, устаноўленых часткай 3 гэтага артыкула. Іншыя вылічэнні праводзяцца з астатняй сумы.

3. У папраўчых установах, за выключэннем папраўчых калоній-пасяленняў, на асабовы рахунак асуджаных залічваецца незалежна ад усіх вылічэнняў не менш за 25 працэнтаў налічанай зароботнай платы і іншых даходаў, а на асабовы рахунак асуджаных, якія дасягнулі агульнаўстаноўленага пенсійнага ўзросту, асуджаных, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы, непаўналетніх асуджаных, асуджаных цяжарных жанчын, асуджаных жанчын, якія маюць дзяцей у дамах дзіцяці папраўчай установы, – не менш за 50 працэнтаў налічанай зароботнай платы і іншых даходаў. Пры спагнанні з асуджаных аліментаў на непаўналетніх дзяцей, выдаткаў, затрачаных дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, сум урону, прычыненага злачынствам, маральнай шкоды і шкоды, прычыненай жыццю і здароўю грамадзяніна, звязаных з учыненым злачынствам, на асабовы рахунак асуджанага залічваецца не менш за 10 працэнтаў налічанай зароботнай платы і іншых даходаў.

4. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых калоніях-пасяленнях, незалежна ад усіх вылічэнняў выплачваецца не менш за 50 працэнтаў налічанай зароботнай платы і іншых даходаў, а пры спагнанні з іх аліментаў на непаўналетніх дзяцей, выдаткаў, затрачаных дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, – не менш за 30 працэнтаў налічанай зароботнай платы і іншых даходаў.

Артыкул 103. Выключаны

ГЛАВА 14 ВЫХАВАЎЧАЕ ЎЗДЗЕЯННЕ НА АСУДЖАНЫХ НА ПАЗБАЎЛЕННЕ ВОЛІ

Артыкул 104. Выхаваўчая работа з асуджанымі на пазбаўленне волі

1. Выхаваўчая работа з асуджанымі на пазбаўленне волі – планамерная дзейнасць работнікаў папраўчых устаноў, прадстаўнікоў дзяржаўных і грамадскіх арганізацый, накіраваная на фарміраванне і ўмацаванне ў асуджаных імкнення займацца грамадска карыснай дзейнасцю, добрасумленных адносін да працы, выканання патрабаванняў заканадаўства і прынятых у грамадстве правіл паводзін, на павышэнне іх культурнага ўзроўню.

2. Для дасягнення вызначаных часткай 1 гэтага артыкула мэт у папраўчых установах з асуджанымі праводзяцца выхаваўчыя мерапрыемствы.

3. Наведванне асуджанымі выхаваўчых мерапрыемстваў з'яўляецца абавязковым. Удзел асуджаных у правядзенні выхаваўчых мерапрыемстваў улічваецца пры вызначэнні ступені іх выпраўлення і прымяненні да іх мер заахвочвання.

4. Выхаваўчая работа праводзіцца з улікам індыўідуальных асаблівасцей асобы асуджанага, учыненых ім злачынстваў і паводзін у перыяд адбывання пакарання.

5. Для арганізацыі выхаваўчай работы з асуджанымі ў папраўчых установах ствараецца матэрыяльна-тэхнічная база ў адпаведнасці з нормамі, устаноўленымі Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

6. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 105. Апекавальніцкія саветы

1. Для аказання дапамогі адміністрацыі папраўчых устаноў у арганізацыі працэсу выпраўлення, атрымання асуджанымі агульнай сярэдняй, прафесійна-тэхнічнай адукацыі і праходжання прафесійнай падрыхтоўкі, умацаванні матэрыяльнай базы папраўчай установы, ажыццяўленні сацыяльнай абароны асуджаных, працоўнага і бытавога ўладкавання вызваленых з папраўчых устаноў, а таксама з мэтай вырашэння пытанняў сацыяльнай абароны работнікаў папраўчых устаноў, павышэння іх прафесійнага ўзроўню ў папраўчых установах, а таксама пры тэрытарыяльных і рэспубліканскім органах кіравання папраўчымі ўстановамі могуць стварацца апекавальніцкія саветы.

2. Апекавальніцкія саветы ствараюцца на правах грамадскіх аб'яднанняў і рэгіструюцца ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь. У склад апекавальніцкага савета могуць уваходзіць прадстаўнікі дзяржаўных органаў, арганізацый незалежна ад форм уласнасці, прадстаўнікі сродкаў масавай інфармацыі, грамадскіх аб'яднанняў і рэлігійных арганізацый, дзеячы навукі і культуры, асобныя грамадзяне.

Артыкул 106. Грамадскія выхавальнікі асуджаных на пазбаўленне волі

1. Для ўдзелу ў выпраўленні асуджаных на пазбаўленне волі, аказання дапамогі ў працоўным і бытавым уладкаванні вызваленых з папраўчых устаноў дазваляецца дзейнасць грамадскіх выхавальнікаў асуджаных.

2. Грамадскімі выхавальнікамі могуць быць прадстаўнікі дзяржаўных органаў, іншых арганізацый, грамадскіх аб'яднанняў і рэлігійных арганізацый, іншыя асобы, здольныя аказваць выхаваўчае ўздзеянне на асуджаных. Грамадскія выхавальнікі асуджаных зацвярджаюцца начальнікам папраўчай установы.

Артыкул 107. Псіхалагічная дапамога асуджаным

1. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых установах, аказваецца псіхалагічная дапамога ў адаптацыі да ўмоў утрымання, пераадоленні канфліктаў, нармалізацыі псіхічнага стану і нейтралізацыі адмоўных установак асобы.

2. Псіхалагічная дапамога асуджаным аказваецца на добраахвотнай аснове кваліфікаванымі псіхалагамі.

Артыкул 108. Самадзейныя арганізацыі асуджаных

1. У папраўчых установах з мэтай развіцця карыснай ініцыятывы і самакіравання асуджаных ствараюцца самадзейныя арганізацыі асуджаных, якія працуюць пад кантролем адміністрацыі. Удзел асуджаных у рабоце самадзейных арганізацый з'яўляецца добраахвотным і ўлічваецца пры вызначэнні ступені іх выпраўлення.

2. Самадзейныя арганізацыі асуджаных удзельнічаюць у паляпшэнні ўмоў працы, навучання, быту і вольнага часу асуджаных, садзейнічаюць абароне правоў і законных інтарэсаў асуджаных, аказваюць сацыяльную дапамогу асуджаным і іх сем'ям, дапамагаюць фарміраванню маральных адносін паміж асуджанымі, садзейнічаюць адміністрацыі ў падтрыманні дысцыпліны і парадку, а таксама могуць ажыццяўляць іншую дзейнасць, якая не супярэчыць мэтам, парадку і ўмовам адбывання пакарання.

3. Члены самадзейных арганізацый асуджаных не карыстаюцца дадатковымі льготамі і не валодаюць паўнамоцтвамі адміністрацыі папраўчай установы.

4. Парадак фарміравання і дзейнасці самадзейных арганізацый асуджаных вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

5. У папраўчых установах з ліку асуджаных, якія становяцца зарэкамендавалі сябе, ствараюцца саветы атрадаў і савет папраўчай установы.

6. У турмах і следчых ізалятарах самадзейныя арганізацыі ствараюцца сярод асуджаных, пакінутых для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні. Сярод асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу, самадзейныя арганізацыі не ствараюцца.

Артыкул 109. Атрыманне адукацыі асуджанымі на пазбаўленне волі

1. У папраўчых установах арганізуюцца атрыманне асуджанымі на пазбаўленне волі агульнай сярэдняй, прафесійна-тэхнічнай адукацыі і праходжанне прафесійнай падрыхтоўкі, ствараюцца ўмовы для атрымання сярэдняй спецыяльнай і вышэйшай адукацыі ў дыстанцыйнай форме, а таксама дадатковай адукацыі. Прафесійна-тэхнічная адукацыя і прафесійная падрыхтоўка арганізуюцца па спецыяльнасцях (напрамках спецыяльнасцей, спецыялізацыях, прафесіях), па якіх асуджаныя, улічваючы прысвоеную кваліфікацыю, змогуць працаваць у папраўчай установе і пасля вызвалення з яе. Для атрымання асуджанымі адукацыі ў папраўчых установах мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі ствараюцца неабходныя ўмовы.

2. Адносіны асуджаных да атрымання адукацыі ўлічваюцца пры вызначэнні ступені іх выпраўлення.

3. Педагагічныя работнікі, якія ажыццяўляюць педагагічную дзейнасць на тэрыторыі папраўчых устаноў, аказваюць дапамогу адміністрацыі папраўчай установы ў правядзенні выхаваўчай работы з асуджанымі.

4. Атрыманне асуджанымі адукацыі ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб адукацыі.

Артыкул 110. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных на пазбаўленне волі

1. За належнае выкананне ўстаноўленых заканадаўствам абавязкаў, добрасумленныя адносіны да працы, навучання, удзел у выхаваўчых мерапрыемствах, рабоце самадзейных арганізацый асуджаных і іншую карысную дзейнасць да асуджаных могуць прымяняцца наступныя меры заахвочвання:

- 1) аб'яўленне падзякі;
- 2) выключаны;
- 3) выключаны;
- 4) дазвол на атрыманне дадатковай пасылкі або перадачы;
- 5) выключаны;
- 6) прадастаўленне дадатковага кароткатэрміновага або працяглага спаткання;
- 7) дазвол дадаткова расходаваць грошы ў суме да трох базавых велічынь на куплю прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці;
- 8) павелічэнне дадаткова часу прагулкі асуджаным, якія ўтрымліваюцца ў турме, на адну гадзіну на працягу месяца;
- 9) перавод асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў папраўчай калоніі асаблівага рэжыму, пасля адбыцця адной трэці тэрміну пакарання з памяшканняў камернага тыпу ў звычайныя жылыя памяшканні;
- 10) выключаны;
- 11) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання.

2. У парадку заахвочвання асуджаным на працягу года можа быць дазволена атрыманне дадаткова да чатырох пасылак або перадач і прадастаўленне дадаткова да чатырох спатканняў.

3. Да асуджаных, якія адбываюць пакаранне ў папраўчых калоніях-пасяленнях, могуць прымяняцца меры заахвочвання ў выглядзе дазволу на правядзенне за межамі папраўчай калоніі-пасялення выхадных, дзяржаўных свят і святочных дзён, устаноўленых і аб'яўленых у парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, а таксама

кароткатэрміновага выезду да блізкіх родзічаў працягласцю да пяці сутак без уліку часу, неабходнага для праезду туды і назад.

4. Да асуджаных у парадку заахвочвання могуць быць таксама прыменены меры, прадугледжаныя часткамі 2 і 3 артыкула 69 гэтага Кодэкса.

5. Асуджаныя, да якіх ва ўстаноўленых законам выпадках і парадку могуць быць прыменены замена неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем або ўмоўна-датэрміновае вызваленне ад пакарання, якія цвёрда сталі на шлях выпраўлення або даказалі сваё выпраўленне, могуць быць адпаведна прадстаўлены да замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем або да ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання.

Артыкул 111. Парадак прымянення мер заахвочвання да асуджаных на пазбаўленне волі

1. Заахвочванні асуджаным аб'яўляюцца пастановамі службовых асоб папраўчых устаноў, якія маюць права прымяняць меры заахвочвання.

2. Датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання дапускаецца, як правіла, не раней за:

1) адзін месяц з дня накладання спагнанняў, указаных у пунктах 1 і 2 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса;

2) тры месяцы з дня накладання спагнанняў, указаных у пунктах 3 і 4 часткі 1 і часткі 3 артыкула 112 гэтага Кодэкса;

3) тры месяцы з дня адбыцця меры спагнання, указанай у пункце 6 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса;

4) шэсць месяцаў з дня адбыцця мер спагнання, указаных у пункце 7 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса.

3. Меры заахвочвання, за выключэннем датэрміновага зняцця раней накладзенага спагнання, прымяняюцца, калі асуджаны не мае спагнанняў.

4. Датэрміновае зняцце раней накладзеных спагнанняў ажыццяўляецца пачаргова, пачынаючы з першага непагашанага спагнання.

Артыкул 112. Меры спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на пазбаўленне волі

1. За парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання да асуджаных на пазбаўленне волі могуць прымяняцца наступныя меры спагнання:

1) вымова;

2) пазачарговае дзяжурства па прыбіранні памяшканняў або тэрыторыі папраўчай установы;

3) пазбаўленне права на атрыманне чарговай пасылкі або перадачы;

4) пазбаўленне чарговага працяглага або кароткатэрміновага спаткання;

5) выключаны;

6) змяшчэнне асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях і турмах, у штрафны ізалятар з вывадам або без вываду на працу ці вучобу на тэрмін да дзевяці сутак;

7) перавод асуджаных, прызнаных злоснымі парушальнікамі ўстаноўленага парадку адбывання пакарання, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях для асоб, што ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, а таксама асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў звычайных жылых памяшканнях папраўчых калоній асаблівага рэжыму, у памяшканні камернага тыпу на тэрмін да шасці месяцаў; перавод асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў папраўчых калоніях асаблівага рэжыму ў памяшканнях камернага тыпу, у адзіночныя камеры на тэрмін да шасці месяцаў, а ў турмах – на строгі рэжым на тэрмін ад двух да шасці месяцаў; вяртанне асуджаных, пераведзеных у звычайныя жылыя памяшканні папраўчых

калоній асаблівага рэжыму ў адпаведнасці з пунктам 9 часткі 1 артыкула 110 гэтага Кодэкса, у памяшканні камернага тыпу.

2. Асуджаныя на пазбаўленне волі цяжарныя жанчыны і кормячыя маці ў штрафны ізалятар, памяшканні камернага тыпу не змяшчаюцца і на строгі рэжым у турме не пераводзяцца.

3. Да асуджаных, якія адбываюць пазбаўленне волі ў папраўчых калоніях-пасяленнях, могуць прымяняцца спагнанні ў выглядзе адмены права пражывання па-за інтэрнатам і забаронай выхаду за межы інтэрната ў свабодны ад працы час на тэрмін да трыццаці дзён.

4. Да асуджаных, якія злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання, могуць быць таксама прыменены меры, прадугледжаныя часткай 5 артыкула 69 гэтага Кодэкса.

Артыкул 113. Парадак прымянення мер спагнання да асуджаных на пазбаўленне волі

1. Пры прымяненні мер спагнання да асуджаных улічваецца акалічнасці ўчынення парушэння, асабістыя якасці асуджанага і яго папярэднія паводзіны. Накладзенае спагнанне павінна адпавядаць цяжару і характару парушэння. Не дапускаецца за адно парушэнне накладаць некалькі спагнанняў. За некалькі парушэнняў, учыненых адначасова або на працягу адных сутак, можа накладацца адно спагнанне.

2. Спагнанне накладаецца не пазней за дзесяць сутак з дня выяўлення парушэння, а калі ў сувязі з парушэннем праводзілася праверка, – з дня яе заканчэння, але не пазней за тры месяцы з дня ўчынення парушэння. Спагнанне выконваецца неадкладна, а ў выпадках немагчымасці неадкладнага выканання – не пазней за трыццаць дзён з дня яго накладання.

3. Асуджаны не можа быць падвергнуты спагнанню, не атрымаўшы магчымасці выказацца і даць пісьмовае тлумачэнне ў сваё апраўданне. Службовыя асобы, якія прымяняюць да асуджаных меры спагнання, павінны ўсебакова і поўна ўлічваць акалічнасці ўчынення парушэння, ступень віны асуджанага і яго апраўданні і накладаць спагнанне пасля асабістай размовы з ім.

4. Спагнанні накладаюцца пастановамі службовых асоб папраўчых устаноў, якія маюць права накладаць спагнанні.

5. Пры накладанні спагнання ў выглядзе пазбаўлення права атрымліваць чарговую пасылку або перадачу асуджаны можа быць пазбаўлены бліжэйшай чарговай пасылкі або перадачы, на атрыманне якой ён мае права на момант накладання спагнання. Да выканання гэтай меры спагнання, а таксама на працягу аднаго месяца пасля яе выканання асуджанаму не дазваляецца атрыманне пасылкі або перадачы, прадугледжаных палепшанымі ўмовамі ўтрымання.

6. Пры накладанні спагнання ў выглядзе пазбаўлення чарговага працяглага або кароткатэрміновага спаткання від спаткання, якога пазбаўляецца асуджаны, вызначаецца службовай асобай, што накладае гэта спагнанне. Асуджаны можа быць пазбаўлены бліжэйшага спаткання, на якое ён мае права на момант накладання спагнання.

7. Змяшчэнне асуджаных у штрафны ізалятар, перавод у памяшканні камернага тыпу і адзіночныя камеры праводзяцца з указаннем тэрміну ўтрымання ў іх.

8. Да асуджаных, пераведзеных у памяшканні камернага тыпу, могуць прымяняцца ўсе меры спагнання, акрамя пераводу ў памяшканні камернага тыпу, а да асуджаных, пераведзеных у адзіночныя камеры калоній асаблівага рэжыму, – усе меры спагнання, акрамя пераводу ў адзіночныя камеры.

9. Прымяненне мер спагнання ў выглядзе змяшчэння ў штрафны ізалятар, пераводу ў памяшканне камернага тыпу або адзіночную камеру ажыццяўляецца толькі пасля агляду асуджанага медыцынскім работнікам, які павінен пісьмова пацвердзіць, што асуджаны здольны перанесці такое спагнанне. Медыцынскі работнік штодзённа наведвае асуджаных, якія адбываюць указанае спагнанне. Медыцынскі работнік абавязаны неадкладна

паведамляць пісьмова начальніку папраўчай установы аб неабходнасці прыпынення выканання пэўнага спагнання з-за фізічнага або псіхічнага стану асуджанага.

10. Выкананне спагнання ў выглядзе змяшчэння ў штрафны ізалятар, пераводу ў памяшканне камернага тыпу або адзіночную камеру прыпыняецца па медыцынскіх паказаннях рашэннем начальніка папраўчай установы. Выкананне спагнання аднаўляецца рашэннем начальніка папраўчай установы, які пры гэтым мае права скараціць астатні тэрмін спагнання або прыняць рашэнне аб спыненні яго выканання.

11. Асуджаны мае права абскардзіць рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання вышэйстаячай службовай асобе, пракурору або ў суд. Пры абскарджанні асуджаным рашэння аб накладанні спагнання выкананне яго не прыпыняецца. Пры наяўнасці падстаў спагнанне можа быць адменена або заменена службовай асобай, якая прымяніла яго, або вышэйстаячай службовай асобай, якая мае на гэта права, ці адменена пракурорам або судом. Рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання можа быць абскарджана не пазней за адзін год з моманту накладання спагнання вышэйстаячай службовай асобе або пракурору. Абскарджанне ў суд рашэння службовай асобы аб накладанні спагнання праводзіцца ў парадку, устаноўленым Грамадзянскім працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

12. Асуджаны лічыцца асуджаным, які не мае спагнанняў, калі на працягу аднаго года з дня накладання апошняга спагнання ён не быў падвергнуты новаму спагнанню.

13. Парадак накладання, пагашэння і зняцця спагнання рэгулюецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

Артыкул 114. Умовы ўтрымання асуджаных на пазбаўленне волі ў штрафных ізалятарах, памяшканнях камернага тыпу і адзіночных камерах

1. Асуджаным на пазбаўленне волі, змешчаным у штрафны ізалятар, забараняюцца працяглая і кароткатэрміновыя спатканні, тэлефонныя размовы, у тым ліку з выкарыстаннем сістэм відэасувязі, набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці, атрыманне пасылак, перадач, бандэролей і дробных пакетаў, адпраўленне і атрыманне пісьмаў, карыстанне настольнымі гульнямі і курэнне. Пасцельныя рэчы ім не выдаюцца, прагулкі не прадастаўляюцца.

2. Асуджаныя, пераведзеныя ў памяшканні камернага тыпу або ў адзіночныя камеры ў парадку спагнання, маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у адпаведнасці з часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса ў памеры адной базавай велічыні;

2) атрымліваць адну бандэроль або дробны пакет на працягу шасці месяцаў;

3) ажыццяўляць штодзённую прагулку працягласцю трыццаць хвілін.

2¹. Пры наяўнасці выключных акалічнасцей начальнік папраўчай установы можа прадаставіць кароткатэрміновае спатканне з асуджаным, змешчаным у штрафны ізалятар, пераведзеным у памяшканне камернага тыпу і адзіночную камеру папраўчай калоніі асаблівага рэжыму.

3. Асуджаныя, змешчаныя ў штрафны ізалятар, а таксама пераведзеныя ў памяшканні камернага тыпу або адзіночныя камеры, працуюць асобна ад іншых асуджаных.

4. Выключана.

5. Датэрміновы перавод асуджаных з памяшканняў камернага тыпу папраўчых калоній для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, папраўчых калоній для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і адзіночных камер папраўчых калоній асаблівага рэжыму ў звычайныя жылыя памяшканні не дапускаецца, акрамя выпадкаў, калі гэта неабходна па стане здароўя асуджанага згодна з медыцынскім заключэннем.

6. Парадак змяшчэння асуджаных у штрафны ізалятар, пераводу ў памяшканні камернага тыпу або адзіночныя камеры вызначаецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

Заўвага. Пад выключнымі акалічнасцямі ў частцы 2¹ гэтага артыкула разумеюцца смерць або цяжкае захворванне блізкага родзіча, якое пагражае яго жыццю, стыхійнае бедства, якое прычыніла значны матэрыяльны ўрон асуджанаму або яго сям'і.

Артыкул 115. Службовыя асобы папраўчых устаноў, якія выкарыстоўваюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных на пазбаўленне волі

1. Прымяняць меры заахвочвання і спагнання ў поўным аб'ёме маюць права начальнікі папраўчых устаноў, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы, пералік якіх устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

2. Намеснікі начальнікаў папраўчых устаноў маюць права прымяняць меры заахвочвання, указаныя ў пунктах 1, 4–8 часткі 1 артыкула 110 гэтага Кодэкса, а таксама накладаць спагнанні, указаныя ў пунктах 1–4 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса.

3. Выключана

4. Начальнікі атрадаў маюць права прымяняць меры заахвочвання ў выглядзе аб'яўлення падзякі, а таксама накладаць спагнанні ў выглядзе вымовы або пазачарговага дзяжурства па прыбіранні памяшканняў і тэрыторыі папраўчай установы.

5. Датэрмінова здымаць спагнанні з асуджанага маюць права службовыя асобы, якія наклалі спагнанні, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы.

Артыкул 116. Крытэрыі і ступень выпраўлення асуджаных на пазбаўленне волі

1. Ступень выпраўлення асуджанага на пазбаўленне волі вызначаецца адміністрацыяй папраўчай установы па выніках атэстацыі асуджанага на падставе ўсебаковага вывучэння яго асабістых якасцей і ацэнкі паводзін у перыяд адбывання пакарання ў частцы адпаведнасці асуджанага крытэрыям, прадугледжаным часткамі 3–5 гэтага артыкула.

2. Асуджаны можа быць прызнаны асуджаным, які стаў на шлях выпраўлення, асуджаным, які цвёрда стаў на шлях выпраўлення, і асуджаным, які даказаў сваё выпраўленне, пасля адбыцця не менш за адну чвэрць тэрміну пакарання.

3. Асуджаным, які стаў на шлях выпраўлення, можа быць прызнаны асуджаны, калі ён прыняў пісьмовае абавязацельства аб правапаслухмяных паводзінах, не мае спагнанняў, добрасумленна адносіцца да працы або вучобы, выканання работ па калектыўным самаабслугоўванні, прыбіранні і добраўпарадкаванні папраўчых устаноў і прылеглых да іх тэрыторый і праяўляе карысную ініцыятыву ў іншай грамадска карыснай дзейнасці, а асуджаны, які не пагасіў да пастановы прыгавору ўрон, прычынены злачыствам, – калі ён таксама прыняў усе залежныя ад яго меры па пакрыцці ўрону.

4. Асуджаным, які цвёрда стаў на шлях выпраўлення, можа быць прызнаны асуджаны, калі яго паводзіны адпавядаюць крытэрыям, указаным у частцы 3 гэтага артыкула, і сведчаць аб устойлівым імкненні да правапаслухмяных паводзін.

5. Асуджаным, які даказаў сваё выпраўленне, можа быць прызнаны асуджаны, калі яго паводзіны адпавядаюць крытэрыям, указаным у частцы 3 гэтага артыкула, і гавораць аб тым, што ў асуджанага сфарміравана гатоўнасць весці правапаслухмяны лад жыцця.

6. Парадак атэстацыі асуджаных устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 117. Злоснае парушэнне асуджанымі на пазбаўленне волі ўстаноўленага парадку адбывання пакарання

1. Асуджаны на пазбаўленне волі прызнаецца асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання адміністрацыйнай папраўчай установы на працягу тэрміну дзеяння спагнанняў, калі ён мае не менш за:

1) чатыры спагнанні, прадугледжаныя пунктамі 1 і 2 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса, а для асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў выхаваўчых калоніях, – пунктамі 1 і 2 артыкула 129 гэтага Кодэкса;

2) тры спагнанні, адно з якіх прадугледжана пунктамі 3 і 4 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса, а для асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў выхаваўчых калоніях, – пунктамі 3 і 4 артыкула 129 гэтага Кодэкса;

3) два спагнанні, адно з якіх прадугледжана пунктам 6 часткі 1 артыкула 112 гэтага Кодэкса, а для асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў выхаваўчых калоніях, – пунктам 5 артыкула 129 гэтага Кодэкса.

2. Асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання на працягу аднаго года, прызнаецца асуджаны, які ўчыніў у перыяд адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі наўмыснае злачынства, за што ён асуджаны да пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі, а таксама асуджаны, якому пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі было заменена больш мяккім пакараннем або які быў вызвалены ад пакарання ўмоўна-датэрмінова або датэрмінова на падставе акта амністыі або акта памілавання і ўчыніў на працягу неадбытага тэрміну пакарання наўмыснае злачынства, за што быў асуджаны на пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі.

3. Тэрмін, на працягу якога асуджаны прызнаецца асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання ў адпаведнасці з часткай 2 гэтага артыкула, лічыцца з дня заключэння пад варту асобы, асуджанай на пазбаўленне волі за наўмыснае злачынства, учыненае ў перыяд адбывання пакарання або на працягу неадбытай часткі тэрміну пакарання.

4. Прызнанне асуджанага асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання, і спыненне прызнання асуджанага асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання, ажыццяўляюцца адміністрацыйнай папраўчай установы пры правядзенні атэстацыі.

ГЛАВА 15

АСАБЛІВАСЦІ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ Ў ПАПРАЎЧЫХ УСТАНОВАХ РОЗНЫХ ВІДАЎ І ВА ЎМОВАХ РОЗНЫХ РЭЖЫМАЎ

Артыкул 118. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры шасці базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець тры кароткатэрміновыя і тры працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць чатыры пасылкі або перадачы і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

2. Асуджаным на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах агульнага рэжыму, пераведзеным на палепшаныя ўмовы ўтрымання, дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры чатырох базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя і два працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць дзве пасылкі або перадачы і тры бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

Артыкул 119. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах узмоцненага рэжыму

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах узмоцненага рэжыму маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры пяці базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець тры кароткатэрміновыя і два працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць тры пасылкі або перадачы і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

2. Асуджаным на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах узмоцненага рэжыму, пераведзеным на палепшаныя ўмовы ўтрымання, дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры трох базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя і два працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць дзве пасылкі або перадачы і тры бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

Артыкул 120. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах строгага рэжыму

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах строгага рэжыму маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры чатырох базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя і два працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць дзве пасылкі або перадачы і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

2. Асуджаным на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах строгага рэжыму, пераведзеным на палепшаныя ўмовы ўтрымання, дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры дзвюх базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець адно кароткатэрміновае і адно працяглае спатканне на працягу года;

3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

Артыкул 121. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах асаблівага рэжыму

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах асаблівага рэжыму маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры трох базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя і адно працяглае спатканне на працягу года;
3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

2. Асуджаным на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах асаблівага рэжыму, пераведзеным на палепшаныя ўмовы ўтрымання, дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры адной базавай велічыні ў парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець адно кароткатэрміновае і адно працяглае спатканне на працягу года;

3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

3. Асуджаным на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах асаблівага рэжыму, якія ўтрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу, дазваляецца штодзённая прагулка працягласцю да дзвюх гадзін.

Артыкул 122. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення ўтрымліваюцца на адных і тых жа ўмовах.

2. Раздзельна ў адной папраўчай калоніі-пасяленні могуць утрымлівацца асуджаныя мужчыны і жанчыны.

3. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення:

1) утрымліваюцца без аховы, але пад наглядом; у час ад пад'ёму да адбою карыстаюцца правам свабоднага перамяшчэння ў межах тэрыторыі папраўчай калоніі-пасялення; з дазволу адміністрацыі папраўчай калоніі-пасялення могуць перамяшчацца без нагляду па-за папраўчай калоніі-пасяленнем, але ў межах тэрыторыі адпаведнай адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі, калі гэта неабходна ў сувязі з характарам працы, якая імі выконваецца, або ў сувязі з навучаннем;

2) пражываюць, як правіла, у спецыяльна прызначаных для іх інтэрнатах. Асуджаным, якія не дапускаюць парушэнняў устаноўленага парадку адбывання пакарання і якія маюць сем'і, пастановай начальніка папраўчай калоніі-пасялення можа быць дазволена пражыванне са сваімі сем'ямі ў жылым памяшканні, якое належыць ім на праве ўласнасці або займаецца імі паводле дагавора найму (паднайму) жыллага памяшкання на тэрыторыі папраўчай калоніі-пасялення або за яе межамі. Гэтыя асуджаныя абавязаны з'яўляцца для рэгістрацыі ў папраўчую калонію-пасяленне да чатырох разоў на месяц. Перыядычнасць рэгістрацыі ўстанаўліваецца пастановай начальніка папраўчай калоніі-пасялення. Жылыя памяшканні, у якіх пражываюць асуджаныя, могуць наведваць у любы час прадстаўнікі адміністрацыі папраўчай калоніі-пасялення. Асуджаныя, якія пражываюць у жылым памяшканні, што належыць ім на праве ўласнасці або займаецца імі паводле дагавора найму (паднайму) жыллага памяшкання, абавязаны ў вольны ад працы (вучобы) час пастаянна знаходзіцца ў сваім жыллі або на прысядзібнай тэрыторыі, не адыходзячы ад жылля далей на адлегласць, вызначаную адміністрацыяй папраўчай калоніі-пасялення, а з дзевятнаццаці да шасці гадзін – толькі ў сваім жыллі. Калі рэжым працоўнага часу або расклад заняткаў асуджанага не дазваляюць яму знаходзіцца ў названы час у сваім жыллі, адміністрацыяй папраўчай калоніі-пасялення ўстанаўліваецца іншы час пастаяннага знаходжання асуджанага ў сваім жыллі. Час выхаду асуджанага за межы адлегласці ад жылля,

вызначанай адміністрацыяй папраўчай калоніі-пасялення, на працу (вучобу) устанаўліваецца на аснове рэжыму працоўнага часу або раскладу заняткаў і часу, неабходнага на дарогу. Выхад асуджанага за межы ўказанай адлегласці для наведвання арганізацый аховы здароўя, сувязі, гандлю, бытавога абслугоўвання і іншых арганізацый дапускаецца толькі ў межах населенага пункта да дзвюх гадзін на дзень у час, устаноўлены адміністрацыяй папраўчай калоніі-пасялення. Асуджаным забараняецца наведванне месцаў правядзення фізкультурна-аздараўленчых, спартыўна-масавых, культурных мерапрыемстваў, ігральных устаноў, а таксама гандлёвых аб'ектаў, дзе ажыццяўляецца распіванне алкагольных, слабаалкагольных напіткаў, піва, жылля іншых асоб;

3) маюць пасведчанне асуджанага, узор і парадак выдачы якога зацвярджаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь. Дакумент, які сведчыць асобу, і іншыя асабістыя дакументы асуджаных захоўваюцца ў іх асабістых справах.

4. Асуджаныя на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення маюць права:

1) насіць адзенне, прынятае ў грамадзянскім ужытку;

2) мець пры сабе грошы, а тым, хто пражывае з сем'ямі, – і каштоўныя рэчы, каштоўныя паперы;

3) расходаваць грошы без абмежавання;

4) атрымліваць пасылкі, перадачы, бандэролі і дробныя пакеты без абмежавання;

5) мець спатканні без абмежавання.

5. Выключана.

6. Асуджаным, якія пражываюць з сем'ямі на тэрыторыі папраўчай калоніі-пасялення і па-за яе межамі, забараняецца набываць, захоўваць і выкарыстоўваць:

1) прадметы, вырабы і рэчывы, выключаныя з грамадзянскага абароту;

2) алкагольныя, слабаалкагольныя напіткі, піва;

3) усе віды агнястрэльнай і халоднай зброі;

4) аўтамотатранспарт, маторныя лодкі.

7. Праца асуджаных на пазбаўленне волі з адбываннем пакарання ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы, за выключэннем правіл прыёму на працу, звальнення з працы і пераводу на іншую працу. Перавод асуджаных на іншую працу, у тым ліку ў іншую мясцовасць, можа ажыццяўляцца адміністрацыяй арганізацый, у якіх яны працуюць, па ўзгадненні з адміністрацыяй папраўчай калоніі-пасялення.

8. Права на адукацыю асуджанымі, якія адбываюць пакаранне ў папраўчай калоніі ва ўмовах пасялення, ажыццяўляецца шляхам атрымання імі асноўнай адукацыі ў завочнай форме атрымання адукацыі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 123. Парадак размяшчэння і ўмовы ўтрымання асуджаных у бальніцах і лячэбных папраўчых установах

1. Із'ялявана ад іншых катэгорый асуджаных у лячэбных папраўчых установах крымінальна-выканаўчай сістэмы ўтрымліваюцца асобы, якія адбываюць пажыццёвае пазбаўленне волі і якія адбываюць пакаранне ў турмах і папраўчых калоніях асаблівага рэжыму ў памяшканнях камернага тыпу. Гэтыя асуджаныя ўтрымліваюцца ў спецыялізаваных палатах з захаваннем санітарных нормаў, правіл і гігіенічных нарматываў, устаноўленых для арганізацый аховы здароўя.

2. Да асуджаных, якія парушаюць дысцыпліну ў лячэбных папраўчых установах, прымяняюцца меры спагнання ў парадку, вызначаным крымінальна-выканаўчым заканадаўствам, за выключэннем пераводу ў памяшканні камернага тыпу. У выпадках беспаспяховага прымянення да іх дысцыплінарнага ўздзеяння яны могуць пераводзіцца ў спецыялізаваныя палаты на тэрмін да шасці месяцаў паводле пастановы начальніка лячэбнай папраўчай установы. Датэрміновы перавод са спецыялізаваных палат у бальніцу праводзіцца толькі ў выпадках, калі гэта неабходна па стане здароўя асуджаных.

3. Умовы ўтрымання асуджаных, пераведзеных у спецыялізаваныя палаты ў парадку дысцыплінарнага спагнання, вызначаюцца артыкулам 114 гэтага Кодэкса як для асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу, за наступным выключэннем: асуджаныя, якія ўтрымліваюцца ў спецыялізаваных палатах у парадку дысцыплінарнага спагнання, забяспечваюцца пасцельнымі рэчамі, харчаваннем згодна з нормамі лячэбнай папраўчай установы, праходзяць курс лячэння ў адпаведнасці з назначэннем урача-спецыяліста, маюць права на прагулку працягласцю да дзвюх гадзін на дзень. На такіх асуджаных не распаўсюджваецца права атрымання дадатковых пасылак або перадач.

4. Асобы, якія знаходзяцца ў лячэбнай папраўчай установе і пераведзены ў спецыялізаваныя палаты ў парадку дысцыплінарнага спагнання, па меры лячэння і вяртання ў свае ўстановы неадбытую частку пакарання працягваюць адбываць у памяшканнях камернага тыпу.

5. Спатканні асуджаным, якія знаходзяцца ў лячэбных папраўчых установах, даюцца ў парадку, устаноўленым для адпаведных відаў папраўчых устаноў. Пры наяўнасці медыцынскіх проціпаказанняў спатканні асуджаных з непаўналетнімі не дапускаюцца.

6. У выпадку цяжкага захворвання асуджанага, якое пагражае небяспекай яго жыццю, начальнік лячэбнай папраўчай установы або бальніцы можа дазволіць яму спатканне з блізкімі родзічамі. Такое наведванне не адносіцца да ліку чарговага спаткання.

7. Асуджаным дазваляецца атрымліваць пасылкі, перадачы, бандэролі або дробныя пакеты па нормах, устаноўленых для адпаведных відаў рэжыму.

8. У лячэбных папраўчых установах, якія маюць у сваёй структуры псіхіятрычныя і інфекцыйныя аддзяленні (палаты), устанаўліваецца рэжым, які забяспечвае ізаляцыю хворых асоб.

9. Праца асуджаных, якія знаходзяцца ў лячэбных папраўчых установах, рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы і нарматыўнымі прававымі актамі Міністэрства аховы здароўя Рэспублікі Беларусь і Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 124. Турмы

1. У турмах утрымліваюцца асуджаныя на пазбаўленне волі ў выглядзе заключэння ў турме, а таксама асуджаныя, пераведзеныя ў турму на тэрмін да трох гадоў за парушэнне рэжыму ўтрымання ў папраўчых калоніях для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, папраўчых калоніях для асоб, якія раней адбывалі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, і папраўчых калоніях асаблівага рэжыму.

2. У турмах устанаўліваюцца агульны і строгі рэжымы.

3. На строгім рэжыме ўтрымліваюцца асуджаныя, якія паступілі ў гэту папраўчую ўстанову, і асуджаныя, пераведзеныя з агульнага рэжыму.

4. На строгім рэжыме не могуць утрымлівацца асуджаныя цяжарныя жанчыны і жанчыны, якія маюць пры сабе малалетніх дзяцей, а таксама асуджаныя, якія з'яўляюцца інвалідамі I і II групы.

5. Пасля адбыцця не менш за шэсць месяцаў тэрміну пакарання на строгім рэжыме асуджаныя могуць быць пераведзены на агульны рэжым.

Артыкул 125. Умовы адбывання пакарання ў турме

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі ўтрымліваюцца ў турмах у агульных камерах, якія замыкаюцца. У неабходных выпадках па пастанове начальніка турмы і са згоды пракурора яны могуць утрымлівацца ў адзіночных камерах.

2. Размяшчэнне асуджаных па камерах праводзіцца з выкананнем патрабаванняў, прадугледжаных артыкулам 71 гэтага Кодэкса. Акрамя таго, раздзельна ўтрымліваюцца асуджаныя, якія знаходзяцца на агульным і строгім рэжымах. Асобна ад іншых

утрымліваюцца асуджаныя, пакінутыя ў турме для выканання работ па гаспадарчым абслугоўванні.

3. Прагулкі асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў турме, праводзяцца пакамерна ў дзённы час на спецыяльна абсталяванай на свежым паветры частцы тэрыторыі турмы. Прагулка асуджанага можа быць датэрмінова спынена ў выпадку парушэння ім устаноўленых правіл унутранага распарадку.

4. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне на агульным рэжыме, дазваляецца:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры дзвюх базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года;

4) мець штодзённую прагулку працягласцю да паўтары гадзіны.

5. Асуджаным, якія адбываюць пакаранне на строгім рэжыме, дазваляецца:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры адной базавай велічыні ў парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець адно кароткатэрміновае спатканне на працягу года;

3) атрымліваць адну бандэроль або адзін дробны пакет на працягу года;

4) карыстацца штодзённай прагулкай працягласцю адну гадзіну.

6. Для асуджаных, якія ўтрымліваюцца ў турме, перавод на палепшаныя ўмовы ўтрымання не прадугледжваецца.

ГЛАВА 16

АСАБЛІВАСЦІ АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ

Ў ВЫХАВАЎЧЫХ КАЛОНІЯХ

Артыкул 126. Умовы адбывання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ў

выхаваўчых калоніях

1. Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі ў выхаваўчых калоніях, пражываюць у інтэрнатах і маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры шасці базавых велічынь;

2) мець восем кароткатэрміновых і чатыры працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць восем пасылак або перадач і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года.

2. Асуджаным, пераведзеным на палепшаныя ўмовы ўтрымання, дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры чатырох базавых велічынь;

2) мець два кароткатэрміновыя і два працяглыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць чатыры пасылкі або перадачы на працягу года.

Артыкул 127. Меры заахвочвання, якія прымяняюцца да асуджаных у

выхаваўчых калоніях

За належнае выкананне ўстаноўленых абавязкаў, добрасумленныя адносіны да працы, навучання, удзел у правядзенні выхаваўчых мерапрыемстваў, рабоце самадзейных

арганізацый асуджаных і іншую карысную дзейнасць да асуджаных могуць прымяняцца наступныя меры заахвочвання:

- 1) аб'яўленне падзякі;
- 2) выключаны;
- 3) выключаны;
- 4) дазвол на атрыманне дадаткова да чатырох пасылак або перадач на год;
- 5) выключаны;
- 6) прадастаўленне дадаткова да чатырох кароткатэрміновых спатканняў на год;
- 7) дазвол дадаткова расходаваць грошы ў памеры да адной базавай велічыні на куплю прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці;
- 8) прадастаўленне права наведвання культурна-відовішчных і спартыўных мерапрыемстваў за межамі выхаваўчай калоніі ў суправаджэнні работнікаў калоніі;
- 9) дазвол пасля адбыцця не менш за адну чвэрць тэрміну пакарання спаткання з бацькамі або асобамі, якія іх замяняюць, або іншымі блізкімі родзічамі за межамі ўстанова;
- 10) выключаны;
- 11) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання.

Артыкул 128. Асаблівае прымяненне мер заахвочвання да асуджаных у выхаваўчых калоніях

1. Пры прымяненні меры заахвочвання, указанай у пункце 9 артыкула 127 гэтага Кодэкса, у пастанове ўказваюцца асобы, з якімі дазваляецца спатканне за межамі выхаваўчай калоніі.

2. Асуджаным, да якіх прымяняюцца меры заахвочвання, указаныя ў пунктах 8 і 9 артыкула 127 гэтага Кодэкса, выдаецца належнае ім адзенне, прынятае ў грамадзянскім ужытку. Працягласць выхаду за межы выхаваўчай калоніі не павінна перавышаць васьмі гадзін у дзённы час.

Артыкул 129. Меры спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных у выхаваўчых калоніях

За парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання да асуджаных у выхаваўчых калоніях могуць прымяняцца наступныя меры спагнання:

- 1) вымова;
- 2) пазачарговае дзяжурства па прыбіранні памяшканняў або тэрыторыі выхаваўчай калоніі;
- 3) пазбаўленне права на атрыманне чарговай пасылкі або перадачы;
- 4) пазбаўленне чарговага спаткання;
- 5) змяшчэнне ў дысцыплінарны ізалятар на тэрмін да сямі сутак.

Артыкул 130. Парадак прымянення мер спагнання да асуджаных у выхаваўчых калоніях

1. Пры прымяненні мер спагнання да асуджаных у выхаваўчых калоніях захоўваюцца агульныя патрабаванні, выкладзеныя ў артыкуле 113 гэтага Кодэкса.

2. Асуджаным, змешчаным у дысцыплінарны ізалятар, забараняюцца тэлефонныя размовы, набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці, атрыманне пасылак, перадач, бандэролей і дробных пакетаў, карыстанне настольнымі гульнямі і курэнне, адпраўленне лістоў. Яны маюць права на штодзённую прагулку працягласцю адну гадзіну. Пасцельныя рэчы выдаюцца ім толькі на перыяд сну.

3. Да асуджаных, змешчаных у дысцыплінарны ізалятар, могуць прымяняцца ўсе меры спагнання, у тым ліку і паўторнае змяшчэнне ў дысцыплінарны ізалятар, але не больш за два разы.

4. Начальнік выхаваўчай калоніі можа датэрмінова вызваліць асуджанага з дысцыплінарнага ізалятара па медыцынскіх паказаннях або зыходзячы з педагагічнай мэтазгоднасці.

Артыкул 131. Службовыя асобы выхаваўчай калоніі, якія прымяняюць меры заахвочвання і спагнання да асуджаных

1. Правам прымянення мер заахвочвання і спагнання ў поўным аб'ёме карыстаюцца начальнікі выхаваўчых калоній, а таксама вышэйстаячыя службовыя асобы, пералік якіх устанаўліваецца Правіламі ўнутранага распарадку папраўчых устаноў.

2. Намеснікі начальнікаў выхаваўчых калоній маюць права прымяняць меры заахвочвання, указаныя ў пунктах 1, 4–7 артыкула 127 гэтага Кодэкса, у тым ліку ў выглядзе датэрміновага зняцця раней накладзенага імі спагнання, а таксама накладаць спагнанні, указаныя ў пунктах 1–4 артыкула 129 гэтага Кодэкса.

3. Начальнікі атрадаў маюць права прымяняць заахвочванні ў выглядзе аб'яўлення падзякі, датэрміновага зняцця раней накладзенага імі спагнання, а таксама накладаць спагнанні ў выглядзе вымовы і пазачарговага дзяжурства па прыбіранні памяшканняў або тэрыторыі выхаваўчай калоніі.

Артыкул 132. Пакіданне ў выхаваўчых калоніях асуджаных, якія дасягнулі паўналецця

1. Асуджаныя на пазбаўленне волі, якія дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту, як правіла, працягваюць адбываць пакаранне ў выхаваўчай калоніі да дасягнення імі ўзросту дваццаці аднаго года.

2. Асуджаных, якія дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту, пакідаюць у выхаваўчай калоніі паводле матываванай пастановы начальніка выхаваўчай калоніі, узгодненай з камісіяй па справах непаўналетніх.

3. На асуджаных, якія дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту і пакінуты ў выхаваўчай калоніі, распаўсюджваюцца ўмовы адбывання пакарання, нормы харчавання і матэрыяльна-бытавога забеспячэння, устаноўленыя для непаўналетніх асуджаных. Умовы працы асуджаных, якія дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту, устанаўліваюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб працы.

4. У выключных выпадках тэрмін знаходжання ў выхаваўчай калоніі асуджаным, які дасягнуў узросту дваццаці аднаго года, можа быць прадоўжаны кожны раз яшчэ да аднаго года паводле матываванай пастановы начальніка выхаваўчай калоніі, узгодненай з камісіяй па справах непаўналетніх і санкцыянаванай пракурорам.

Артыкул 133. Перавод асуджаных з выхаваўчых калоній у папраўчыя ўстановы

1. Асуджаныя, якія дасягнулі васьмнаццацігадовага ўзросту, для далейшага адбывання пакарання могуць пераводзіцца з выхаваўчай калоніі ў папраўчую калонію для асоб, якія ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з адбываннем пакарання ва ўмовах агульнага рэжыму. Рашэнне аб пераводзе прымаецца з улікам цяжару ўчыненага злачынства, астатняга тэрміну адбывання пакарання і неабходнасці завяршэння агульнай сярэдняй (сярэдняй спецыяльнай) адукацыі.

2. Рашэнне аб пераводзе ў папраўчую калонію асуджанага, які дасягнуў васьмнаццацігадовага ўзросту, прымаецца судом паводле прадстаўлення начальніка выхаваўчай калоніі, узгодненага з камісіяй па справах непаўналетніх і рэспубліканскім органам кіравання папраўчымі ўстановамі.

3. Асуджаныя, якія дасягнулі ўзросту дваццаці аднаго года і больш, пераводзяцца для далейшага адбывання пакарання з выхаваўчай калоніі ў папраўчую калонію для асоб, якія

ўпершыню адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, з адбываннем пакарання ва ўмовах агульнага рэжыму паводле пастановы начальніка выхаваўчай калоніі, узгодненай з рэспубліканскім органам кіравання папраўчымі ўстановамі.

Артыкул 134. Арганізацыя адукацыйнага працэсу і выхаваўчай работы ў выхаваўчай калоніі

1. Адукацыйны працэс у выхаваўчай калоніі арганізуецца і ажыццяўляецца ў спалучэнні з выхаваўчай работай.

2. Для павышэння эфектыўнасці выхаваўчага ўздзеяння на асуджаных і аказання дапамогі адміністрацыі выхаваўчай калоніі пры атрадах у выхаваўчай калоніі могуць стварацца бацькоўскія камітэты з бацькоў і іншых родзічаў асуджаных. Дзейнасць бацькоўскіх камітэтаў рэгулюецца палажэннем, якое зацвярджаецца начальнікам выхаваўчай калоніі.

Артыкул 135. Дзейнасць камісіі па справах непаўналетніх

1. У выпраўленні асуджаных на пазбаўленне волі ў выхаваўчых калоніях, а таксама ў ажыццяўленні грамадскага кантролю за дзейнасцю гэтых калоній удзельнічаюць камісіі па справах непаўналетніх пры мясцовых выканаўчых і распарадчых органах.

2. Задачы і правы камісій па справах непаўналетніх і арганізацыя іх работы ўстанаўліваюцца гэтым Кодэксам і Палажэннем аб камісіях па справах непаўналетніх.

РАЗДЗЕЛ V ВЫКАНАННЕ Ў ДАЧЫНЕННІ ДА АСУДЖАННЫХ ВАЕННАСЛУЖАЧЫХ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ ПА ВАЕННАЙ СЛУЖБЕ І АРЫШТУ

ГЛАВА 17 ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АБМЕЖАВАННЯ ПА ВАЕННАЙ СЛУЖБЕ

Артыкул 136. Абавязкі камандзіра (начальніка) воінскай часці па выкананні пакарання ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе

1. Камандзір (начальнік) воінскай часці ў адпаведнасці з прыгаворам суда не пазней за тры дні пасля атрымання з суда копіі або выпіскі з прыгавору і распараджэння аб яго выкананні аддае пісьмовы загад, дзе ўказвае, на якой падставе і на працягу якога тэрміну асуджаны ваеннаслужачы не прадстаўляецца да павышэння па пасадзе прысваення чарговага воінскага звання, які тэрмін яму не залічваецца ў выслугу гадоў для прысваення чарговага воінскага звання. Акрамя таго, указваецца, у якім памеры павінна праводзіцца згодна з прыгаворам вылічэнне ў даход дзяржавы з грашовага ўтрымання асуджанага ў перыяд адбывання ім пакарання. Загад даводзіцца да ведама асуджанага ваеннаслужачага.

2. Аб выкананні прыгавору камандзір (начальнік) воінскай часці на працягу трох дзён паведамляе суду, які пастанавіў прыгавор.

Артыкул 137. Вылічэнні з грашовага ўтрымання асуджанага ваеннаслужачага

Устаноўлены прыгаворам суда памер вылічэння з грашовага ўтрымання асуджанага ваеннаслужачага вылічваецца з акладаў па пасадзе і воінскім званні.

Артыкул 138. Перамяшчэнне па службе асуджанага ваеннаслужачага

1. У парадку выканання пакарання на працягу вызначанага прыгаворам суда тэрміну асуджаны на абмежаванне па ваеннай службе ваеннаслужачы можа быць ва ўстаноўленым парадку пераведзены на роўную пасаду.

2. Калі з улікам характару ўчыненага злачынства і іншых акалічнасцей асуджаны ваеннаслужачы не можа быць пакінуты на пасадзе, звязанай з кіраўніцтвам падначаленымі, то па рашэнні адпаведнага камандзіра (начальніка) воінскай часці ён пераводзіцца на іншую пасаду як у межах сваёй воінскай часці, так і ў іншую часць або мясцовасць. Пры гэтым асуджаны ваеннаслужачы на працягу тэрміну пакарання не можа быць павышаны па пасадзе.

Артыкул 139. Выхаваўчая работа з асуджанымі ваеннаслужачымі

З асуджанымі ваеннаслужачымі, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе, камандзірам (начальнікам) воінскай часці арганізуецца і праводзіцца выхаваўчая работа з улікам характару і ступені грамадскай небяспекі ўчыненага злачынства і асабістых якасцей асуджанага, а таксама яго паводзін і адносін да ваеннай службы.

Артыкул 140. Спыненне выканання пакарання ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе

Не пазней чым за тры дні да сканчэння ўстаноўленага прыгаворам суда і аб'яўленага загадам па воінскай часці тэрміну абмежавання па ваеннай службе камандзір (начальнік) воінскай часці аддае загад аб спыненні выканання пакарання з указаннем даты спынення.

Артыкул 141. Вызваленне ад пакарання або замена пакарання асуджанаму на абмежаванне па ваеннай службе

У выпадку ўзнікнення ў перыяд адбывання асуджаным ваеннаслужачым пакарання ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе акалічнасцей, прадугледжаных часткай 3 артыкула 53 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, а таксама іншых акалічнасцей, якія з'яўляюцца падставай для звальнення з ваеннай службы ў адпаведнасці з заканадаўствам, суд па прадстаўленні органа, на які ўскладзена выкананне прыгавору, вызваляе асуджанага ад далейшага адбывання пакарання або замяняе неадбытую частку пакарання больш мяккім пакараннем.

ГЛАВА 18 ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ АРЫШТУ Ў ДАЧЫНЕННІ ДА АСУДЖАНЫХ ВАЕННАСЛУЖАЧЫХ

Артыкул 142. Месцы адбывання арышту асуджанымі ваеннаслужачымі

Ваеннаслужачыя, асуджаныя на арышт, адбываюць пакаранне ў адпаведных аддзяленнях гаўптвахт ваенных камендатур.

Артыкул 143. Раздзельнае ўтрыманне асуджаных ваеннаслужачых

1. Асуджаныя ваеннаслужачыя з ліку асоб афіцэрскага складу ўтрымліваюцца асобна ад іншых катэгорый асуджаных ваеннаслужачых.

2. Асуджаныя ваеннаслужачыя, якія маюць званні прапаршчыкаў, мічманаў, утрымліваюцца асобна ад іншых катэгорый асуджаных ваеннаслужачых, а якія маюць званні старшын і сяржантаў, – асобна ад асуджаных ваеннаслужачых радавога складу.

3. Асуджаныя ваеннаслужачыя, якія праходзяць ваенную службу па прызыве, утрымліваюцца асобна ад асуджаных ваеннаслужачых, якія праходзяць ваенную службу па кантракце.

4. Асуджаныя ваеннаслужачыя ўтрымліваюцца асобна ад ваеннаслужачых, арыштаваных на іншых падставах.

Артыкул 144. Накіраванне асуджаных ваеннаслужачых на гаўптвахту ваеннай камендатуры

Ваеннаслужачыя, асуджаныя на арышт, павінны быць накіраваны на гаўптвахту ваеннай камендатуры для адбывання арышту ў трохдзённы тэрмін пасля атрымання распараджэння суда аб выкананні прыгавору ў парадку, вызначаным воінскімі статутамі.

Артыкул 145. Парадак і ўмовы адбывання арышту асуджанымі ваеннаслужачымі

У дачыненні да асуджаных ваеннаслужачых, якія ўтрымліваюцца на гаўптвахце ваеннай камендатуры, дзейнічаюць парадак і ўмовы адбывання пакарання ў выглядзе арышту, вызначаныя артыкулам 59 гэтага Кодэкса, а таксама воінскімі статутамі.

Артыкул 146. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да асуджаных на арышт ваеннаслужачых

1. За прыкладныя паводзіны і добрасумленныя адносіны да ваеннай службы да асуджаных ваеннаслужачых могуць прымяняцца наступныя меры заахвочвання:

- 1) аб'яўленне падзякі;
- 2) датэрміновае зняцце раней накладзенага спагнання;
- 3) залічэнне часу адбывання арышту ў агульны тэрмін ваеннай службы поўнасцю або часткова.

2. За парушэнне парадку адбывання пакарання да асуджаных ваеннаслужачых могуць прымяняцца наступныя меры спагнання:

- 1) вымова;
- 2) перавод у адзіночную камеру на тэрмін да дзесяці сутак.
3. Права прымяняць меры заахвочвання і спагнання мае ваенны камендант.

4. Права прымяняць меры заахвочвання ў выглядзе залічэння часу адбывання арышту ў агульны тэрмін ваеннай службы маюць Міністр абароны Рэспублікі Беларусь і начальнік Генеральнага штаба Узброеных Сіл – першы намеснік Міністра абароны Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 147. Асаблівасці прававога становішча асуджаных на арышт ваеннаслужачых

1. Час адбывання арышту ў агульны тэрмін ваеннай службы і выслугу гадоў для прысваення чарговага воінскага звання не залічваецца.

2. Падчас адбывання арышту асуджаны ваеннаслужачы не можа быць прадстаўлены да прысваення чарговага воінскага звання, прызначаны на вышэйстаячую пасаду, пераведзены на новае месца службы і звольнены з ваеннай службы, за выключэннем выпадкаў звальнення яго па захворванні.

3. Асуджаным ваеннаслужачым за час адбывання арышту выплачваецца толькі аклад па воінскім званні.

ГЛАВА 19 ВЫКЛЮЧАНА

Артыкул 148. Выключаны

Артыкул 149. Выключаны

Артыкул 150. Выключаны

Артыкул 151. Выключаны

Артыкул 152. Выключаны

Артыкул 153. Выключаны

Артыкул 154. Выключаны

Артыкул 155. Выключаны

Артыкул 156. Выключаны

Артыкул 157. Выключаны

Артыкул 158. Выключаны

Артыкул 159. Выключаны

Артыкул 160. Выключаны

Артыкул 161. Выключаны

Артыкул 162. Выключаны

Артыкул 163. Выключаны

Артыкул 164. Выключаны

РАЗДЕЛ VI ВЫКАНАННЕ ДАДАТКОВЫХ ПАКАРАННЯЎ

ГЛАВА 20 ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ ДАДАТКОВЫХ ПАКАРАННЯЎ

**Артыкул 165. Парадак выканання прыгавору аб пазбаўленні асуджанага
воінскага або спецыяльнага звання**

1. Суд, які пастанавіў прыгавор аб пазбаўленні асуджанага воінскага або спецыяльнага звання, пасля ўступлення яго ў законную сілу накіроўвае копію або выпіску з прыгавору органу або службовай асобе, якія прысвоілі асуджанаму гэта званне.

2. Пасля атрымання копіі або выпіскі з прыгавору орган або службовая асоба ва ўстаноўленым парадку ўносяць у адпаведныя дакументы запіс аб пазбаўленні асуджанага воінскага або спецыяльнага звання, а таксама прымаюць меры па пазбаўленні яго правоў і льгот, прадугледжаных для асоб, якія маюць адпаведнае званне.

3. Копія або выпіска з прыгавору аб пазбаўленні асуджанага ваеннаабавязанага воінскага звання накіроўваюцца ў ваенны камісарыят па месцы воінскага ўліку.

4. Орган або службовая асоба на працягу месяца з дня атрымання копіі або выпіскі з прыгавору паведамляюць суду, які пастанавіў прыгавор, аб яго выкананні.

Артыкул 166. Выключаны

Артыкул 167. Выключаны

Артыкул 168. Выключаны

Артыкул 169. Выключаны

Артыкул 170. Выключаны

Артыкул 171. Выключаны

**РАЗДЕЛ VII
ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ
Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЖЫЦЦЁВАГА ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ**

**ГЛАВА 21
ПАРАДАК І ЎМОВЫ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ
Ў ВЫГЛЯДЗЕ ПАЖЫЦЦЁВАГА ПАЗБАЎЛЕННЯ ВОЛІ**

Артыкул 172. Месца адбывання пажыццёвага пазбаўлення волі

1. Асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі, а таксама асуджаныя, якім смяротная кара ў парадку памілавання заменена пажыццёвым пазбаўленнем волі, адбываюць пакаранне ў папраўчай калоніі асаблівага рэжыму або ў турме.

2. Асуджаныя, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе пажыццёвага пазбаўлення волі ў папраўчай калоніі асаблівага рэжыму або ў турме, утрымліваюцца асобна ад іншых асуджаных, якія адбываюць пакаранне ў гэтай калоніі або ў турме.

Артыкул 173. Парадак і ўмовы выканання пакарання ў выглядзе пажыццёвага пазбаўлення волі

1. Асуджаныя, якія адбываюць пажыццёвае пазбаўленне волі, утрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу або ў звычайных жылых памяшканнях папраўчай калоніі асаблівага рэжыму, камерах турмы і носяць адзенне спецыяльнага ўзору.

2. Асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі ўтрымліваюцца ў памяшканнях камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму, камерах турмы, як правіла, не больш чым па два чалавекі. Па просьбе асуджанага і ў іншых неабходных выпадках паводле пастановы начальніка папраўчай калоніі, турмы пры ўзнікненні пагрозы асабістай бяспекі асуджанага ён можа ўтрымлівацца ў адзіночнай камеры. Праца такіх асуджаных арганізуецца з улікам патрабаванняў утрымання асуджаных у камерах.

3. Перавод асуджаных на пажыццёвае пазбаўленне волі ў звычайныя жылыя памяшканні папраўчай калоніі асаблівага рэжыму праводзіцца пры адсутнасці спагнанняў за парушэнне ўстаноўленага парадку адбывання пакарання і пры добрасумленых адносінах да працы па адбыцці імі не менш за дзесяць гадоў пажыццёвага пазбаўлення волі.

4. Асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі, якія ўтрымліваюцца ў звычайных жылых памяшканнях папраўчай калоніі асаблівага рэжыму і злосна парушаюць устаноўлены парадак адбывання пакарання, пераводзяцца ў памяшканні камернага тыпу папраўчай калоніі асаблівага рэжыму, у турму. Паўторны перавод у звычайныя жылыя памяшканні дапускаецца не раней чым праз год.

4¹. Перавод асуджаных на пажыццёвае пазбаўленне волі з турмы ў папраўчую калонію асаблівага рэжыму для ўтрымання ў звычайных жылых памяшканнях або з папраўчай калоніі асаблівага рэжыму ў турму ажыццяўляецца судом па прадстаўленні адміністрацыі

папраўчай установы, узгодненым з наглядальнай камісіяй пры мясцовым выканаўчым і распарадчым органе.

5. Асуджаныя на пажыццёвае пазбаўленне волі маюць права:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры трох базавых велічынь у парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець два кароткатэрміновыя спатканні на працягу года;

3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года;

4) мець штодзённую прагулку працягласцю трыццаць хвілін.

5¹. Атрыманне адукацыі асуджанымі на пажыццёвае пазбаўленне волі не ажыццяўляецца. Адміністрацыяй папраўчай установы для такіх асуджаных ствараюцца ўмовы для самаадукацыі, якія не супярэчаць парадку і ўмовам адбывання пакарання.

6. Па сканчэнні дзесяці гадоў пажыццёвага пазбаўлення волі асуджаныя могуць быць пераведзены на палепшаныя ўмовы ўтрымання. У гэтым выпадку ім дазваляецца дадаткова:

1) штомесяц расходаваць на набыццё прадуктаў харчавання і прадметаў першай неабходнасці грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у памеры адной базавай велічыні ў парадку, які вызначаецца часткамі 2–6 артыкула 82 гэтага Кодэкса;

2) мець адно кароткатэрміновае спатканне на працягу года;

3) атрымліваць адну пасылку або перадачу і дзве бандэролі або два дробныя пакеты на працягу года;

4) мець штодзённую прагулку працягласцю трыццаць хвілін.

7. На асуджаных на пажыццёвае пазбаўленне волі распаўсюджваюцца ўмовы адбывання пакарання, устаноўленыя гэтым Кодэксам для асуджаных на пазбаўленне волі, з улікам асаблівасцей адбывання пажыццёвага пазбаўлення волі. Прымяненне мер заахвочвання і спагнання ажыццяўляецца ў парадку, устаноўленым артыкуламі 111 і 113 гэтага Кодэкса, з улікам характару і віду мер заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца пры адбыванні пакарання.

РАЗДЕЛ VIII ВЫКАНАННЕ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ СМЯРОТНАЙ КАРЫ

ГЛАВА 22 ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ Ў ВЫГЛЯДЗЕ СМЯРОТНАЙ КАРЫ

Артыкул 174. Правое становішча асуджаных на смяротную кару

1. Асуджаныя на смяротную кару ўтрымліваюцца пад узмацненай аховай у асобных камерах, выконваюць абавязкі і маюць правы, устаноўленыя для асоб, якія ўтрымліваюцца ў месцах выканання меры стрымання ў выглядзе заключэння пад варту. Прагулка гэтай катэгорыі асуджаных не прадастаўляецца.

2. Пасля ўступлення прыговору ў законную сілу асуджаныя на смяротную кару маюць права:

1) звярнуцца ва ўстаноўленым законам парадку з хадайніцтвам аб памілаванні;

2) мець сустрэчы з адвакатамі і іншымі асобамі, якія маюць права на аказанне юрыдычнай дапамогі, без абмежавання іх працягласці і колькасці;

3) атрымліваць і адпраўляць лісты без абмежаванняў;

4) мець адно кароткатэрміновае спатканне з блізкімі родзічамі ў месяц;

5) атрымліваць адну пасылку або перадачу адзін раз у тры месяцы ў парадку, які ўстанаўліваецца адміністрацыяй установы, набываць на працягу месяца па безнаяўным разліку прадукты харчавання і прадметы першай неабходнасці на грашовыя сродкі, якія ёсць на іх асабовых рахунках, у тым ліку атрыманыя па паштовых пераводах, у памеры, устаноўленым для асоб, якія ўтрымліваюцца ў турмах на строгім рэжыме;

- б) афармляць ва ўстаноўленым законам парадку неабходныя грамадзянска-прававыя і шлюбна-сямейныя адносіны;
- 7) мець сустрэчы са свяшчэннаслужыцелем;
- 8) атрымліваць неабходную медыцынскую дапамогу.

Артыкул 175. Парадак выканання смяротнай кары

1. Прыгавор да смяротнай кары, які ўступіў у законную сілу, накіроўваецца на выкананне пасля атрымання афіцыйнага паведамлення аб адхіленні скаргаў, накіраваных у парадку нагляду, і хадайніцтва аб памілаванні.

2. Смяротная кара выконваецца непублічна шляхам расстрэлу. Выкананне смяротнай кары ў дачыненні да некалькіх асуджаных праводзіцца асобна адносна кожнага і ў адсутнасць іншых асуджаных на смяротную кару.

3. Пры выкананні смяротнай кары прысутнічаюць пракурор, прадстаўнік установы, у якой выконваецца смяротная кара, і ўрач-спецыяліст. Па дазvole пракурора ў выключных выпадках пры выкананні смяротнай кары дапускаецца прысутнасць і іншых асоб.

4. Смерць асуджанага канстатуецца ўрачом-спецыялістам. Аб выкананні прыгавору складаецца акт.

5. Адміністрацыя ўстановы, у якой выконваецца смяротная кара, абавязана паведаміць аб выкананні прыгавору суду, які пастанавіў яго, а суд паведамляе аднаму з блізкіх родзічаў. Суд, які пастанавіў прыгавор, накіроўвае ў орган, што рэгіструе акты грамадзянскага стану, па месцы знаходжання гэтага суда паведамленне аб смерці асобы, асуджанай на смяротную кару. Цела для пахавання не выдаецца, аб месцы пахавання не паведамляецца.

Артыкул 176. Прыпыненне выканання смяротнай кары

1. Пры выяўленні ў асуджанага на смяротную кару прыкмет псіхічнага расстройтва (захворвання) адміністрацыя ўстановы арганізуе яго медыцынскі агляд камісіяй у складзе трох урачоў-спецыялістаў, аб чым складаецца пратакол.

2. У выпадку ўстанаўлення псіхічнага расстройтва (захворвання), якое пазбаўляе асуджанага магчымасці ўсведамляць свае дзеянні, прыгавор да смяротнай кары ў выкананне не прыводзіцца і пратакол медыцынскага агляду накіроўваецца ў суд, які пастанавіў прыгавор.

3. У дачыненні да асуджанага, указанага ў частцы 2 гэтага артыкула, суд прыпыняе выкананне прыгавору да смяротнай кары і вырашае пытанне аб прызначэнні асуджанаму прымусовай меры бяспекі і лячэння ў парадку, устаноўленым Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

4. У выпадку папраўкі асуджанага пытанне аб прымяненні да яго смяротнай кары або магчымасці замены яе іншым пакараннем вырашаецца судом, які пастанавіў прыгавор.

РАЗДЕЛ IX
ВЫКАНАНИЕ МЕР КРИМИНАЛЬНОЙ АДКАЗНАСЦІ,
НЕ ЗВЯЗАНЫХ З ПРЫМЯНЕНЕМ ПАКАРАННЯ

ГЛАВА 23
ПАРАДАК ПРЫМЯНЕННЯ МЕР
ВЫПРАБАВАЛЬНАГА І ПРАФІЛАКТЫЧНАГА ЁЗДЗЕЯННЯ
ПРЫ АДТЭРМІНОЎЦЫ ВЫКАНАННЯ ПАКАРАННЯ,
УМОЎНЫМ НЕПРЫМЯНЕННІ ПАКАРАННЯ, А ТАКСАМА
ПРЫ АСУДЖЭННІ БЕЗ ПРЫЗНАЧЭННЯ ПАКАРАННЯ

Артыкул 177. Органы, якія ажыццяўляюць выпрабавальны і прафілактычны кантроль, а таксама прафілактычнае назіранне за паводзінамі асуджаных

1. Кантроль за паводзінамі асуджаных з адтэрміноўкай выканання пакарання, умоўным непрымяненнем пакарання і без прызначэння пакарання, а таксама арганізацыю выканання прыгавору суда і кантроль за выкананнем абавязкаў, устаноўленых прыгаворам суда, ажыццяўляюць крымінальна-выканаўчыя інспекцыі, а прафілактычнае назіранне адпаведна на працягу тэрміну адтэрміноўкі, выпрабавальнага тэрміну і тэрміну судзімасці ажыццяўляюць тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў па месцы жыхарства асуджаных.

2. У дачыненні да непаўналетніх і ваеннаслужачых, асуджаных на ўказаныя ў частцы 1 гэтага артыкула меры крымінальнай адказнасці, кантроль ажыццяўляецца адпаведна інспекцыямі па справах непаўналетніх і камандаваннем воінскіх часцей.

3. У парадку, прадугледжаным заканадаўствам, да ажыццяўлення кантролю і прафілактычнага назірання могуць прыцягвацца работнікі іншых службаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў.

Артыкул 178. Абавязкі асуджаных пры ажыццяўленні мер крымінальнай адказнасці, не звязаных з прымяненнем пакарання

1. Асуджаныя з адтэрміноўкай выканання пакарання, умоўным непрымяненнем пакарання або без прызначэння пакарання адпаведна на працягу адтэрміноўкі, выпрабавальнага тэрміну або тэрміну судзімасці выконваюць абавязкі, прадугледжаныя артыкулам 9 гэтага Кодэкса, а пры адтэрміноўцы выканання пакарання і ўмоўным непрымяненні пакарання – і абавязкі, устаноўленыя прыгаворам суда.

2. Пры адтэрміноўцы выканання пакарання і ўмоўным непрымяненні пакарання асуджаныя абавязаны рабіць справаздачу аб сваіх паводзінах перад крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, камандаваннем воінскай часці, з'яўляцца па іх выкліку без абмежаванняў перыядычнасці яўкі, даваць тлумачэнні адносна невыканання ўстаноўленых для іх абавязкаў.

3. Выкананне асуджанымі з адтэрміноўкай выканання пакарання і ўмоўным непрымяненнем пакарання ўстаноўленых для іх абавязкаў улічваецца крымінальна-выканаўчай інспекцыяй, камандаваннем воінскай часці пры вырашэнні пытання аб неабходнасці накіравання ў суд прадстаўлення аб адмене адтэрміноўкі выканання пакарання або ўмоўнага непрымянення пакарання, а таксама пры вырашэнні пытання аб вызваленні ад пакарання асуджанага па сканчэнні адтэрміноўкі.

4. Арганізацыя выканання асуджаным з адтэрміноўкай выканання пакарання, умоўным непрымяненнем пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі ўстаноўленага для яго судом абавязку выканаць у пэўным аб'ёме грамадска карысныя работы ўскладаецца на крымінальна-выканаўчую інспекцыю, камандаванне воінскай часці, а ў дачыненні да непаўналетняга – на інспекцыю па справах непаўналетніх. Парадак і ўмовы выканання асуджаным указанага абавязку ажыццяўляюцца па правілах главы 4 гэтага Кодэкса.

Артыкул 179. Парадак ажыццяўлення кантролю і прафілактычнага назірання за асуджанымі

1. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя ажыццяўляе рэгістрацыю і персанальны ўлік асуджаных з адтэрміноўкай выканання пакарання і ўмоўным непрымяненнем пакарання, асуджаных без прызначэння пакарання, кантралюе з удзелам іншых службаў тэрытарыяльных органаў унутраных спраў выкананне асуджанымі ўмоў выпрабавання і выкананне ўскладзеных на іх абавязкаў, ажыццяўляе прафілактычнае назіранне за асуджанымі без прызначэння пакарання, аказвае асуджаным дапамогу ў працаўладкаванні, атрыманні адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь, абароне іх правоў і законных інтарэсаў, арганізуе і праводзіць выхаваўчую работу з асуджанымі. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанымі вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

1¹. Камандаванне воінскай часці ажыццяўляе рэгістрацыю і персанальны ўлік асуджаных з адтэрміноўкай выканання пакарання і ўмоўным непрымяненнем пакарання, асуджаных без прызначэння пакарання, кантралюе выкананне асуджанымі ўмоў выпрабавання і выкананне ўскладзеных на іх абавязкаў, ажыццяўляе прафілактычнае назіранне за асуджанымі без прызначэння пакарання, аказвае асуджаным дапамогу ў атрыманні адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь, абароне іх правоў і законных інтарэсаў.

2. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці на працягу дзесяці дзён пасля атрымання копіі або выпіскі з прыговору выклікаюць асуджанага для гутаркі, паведамляюць яму аб узятці на персанальны ўлік, растлумачваюць яму яго правы і абавязкі з улікам вызначанай судом меры крымінальнай адказнасці і прававыя наступствы невыканання асуджаным ускладзеных на яго абавязкаў.

3. Пры наяўнасці або ўзнікненні акалічнасцей, якія сведчаць аб мэтазгоднасці ўскладання на асуджанага з адтэрміноўкай выканання пакарання або ўмоўным непрымяненнем пакарання дадатковых абавязкаў, якія прадугледжаны законам, але не былі ўскладзены на яго пры вынясенні прыговору, крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці маюць права накіраваць у суд прадстаўленне аб іх устанаўленні.

4. Калі пры адтэрміноўцы выканання пакарання або пры ўмоўным непрымяненні пакарання суд прызначыў асуджанаму дадатковае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, крымінальна-выканаўчая інспекцыя ў поўным аб'ёме ажыццяўляе мерапрыемствы, прадугледжаныя артыкуламі 31–35 гэтага Кодэкса.

5. Выключана.

6. Пры ўхіленні асуджанага з адтэрміноўкай выканання пакарання або ўмоўным непрымяненнем пакарання ад кантролю крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці праводзяць першапачатковыя мерапрыемствы па ўстанаўленні месца яго знаходжання і прычын ухілення.

Артыкул 180. Вылічэнне тэрміну судзімасці, выпрабавальнага тэрміну і адтэрміноўкі

1. Тэрмін судзімасці, выпрабавальны тэрмін і адтэрміноўка адпаведна пры асуджэнні без прызначэння пакарання, з умоўным непрымяненнем пакарання або адтэрміноўкай выканання пакарання вылічваюцца з дня ўступлення ў законную сілу прыговору суда.

2. Па сканчэнні тэрміну судзімасці або выпрабавальнага тэрміну адпаведна прафілактычнае назіранне і кантроль за паводзінамі асуджанага без прызначэння пакарання або з умоўным непрымяненнем пакарання спыняюцца. Асуджаны здымаецца з уліку ў крымінальна-выканаўчай інспекцыі, воінскай часці, аб чым яму паведамляецца пісьмова.

3. Пры адтэрміноўцы выканання пакарання крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці за два тыдні да сканчэння адтэрміноўкі прадстаўляюць у суд

у поўным аб'ёме неабходныя матэрыялы, якія маюць дачыненне да ацэнкі паводзін асуджанага і ступені яго выпраўлення, а таксама афіцыйнае заключэнне адносна магчымасці вызвалення асуджанага ад прызначанага пакарання.

Артыкул 181. Правыя наступствы невыканання асуджаным ускладзеных на яго абавязкаў і невыканання ўмоў выпрабавання

1. У выпадку ўхілення асуджанага ад выканання ўскладзеных на яго абавязкаў, нявыплаты або няпоўнай выплаты крымінальна-прававой кампенсацыі ва ўстаноўлены прыгаворам тэрмін без уважлівых прычын або парушэння грамадскага парадку, за якое да яго была прыменена мера адміністрацыйнага спагнання, ці ўчынення іншага адміністрацыйнага правапарушэння, за якое законам прадугледжана адміністрацыйнае спагнанне ў выглядзе адміністрацыйнага арышту, крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці выносяць асуджанаму афіцыйнае папярэджанне.

2. Калі асуджаны пасля афіцыйнага папярэджання працягвае ўхіляцца ад выканання ўскладзеных на яго абавязкаў, не выплаціць у поўным аб'ёме крымінальна-прававую кампенсацыю, крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці могуць у дачыненні да асуджанага з адтэрміноўкай выканання пакарання або ўмоўным непрымяненнем пакарання накіраваць у суд прадстаўленне аб адмене адтэрміноўкі або ўмоўнага непрымянення прызначанага пакарання.

3. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці таксама могуць накіраваць у суд прадстаўленне аб адмене адтэрміноўкі выканання пакарання або ўмоўнага непрымянення пакарання, калі асуджаны пасля вынесенага яму афіцыйнага папярэджання неаднаразова (два або больш разы) парушыў грамадскі парадак, за што да яго двойчы былі прыменены меры адміністрацыйнага спагнання, або ўчыніў іншае адміністрацыйнае правапарушэнне, за якое законам прадугледжана адміністрацыйнае спагнанне ў выглядзе адміністрацыйнага арышту, а таксама ў выпадках, калі асуджаны знік.

4. Зніклым лічыцца асуджаны, месца знаходжання якога невядомае і не было ўстаноўлена на працягу трыццаці дзён, нягледзячы на прынятыя першапачатковыя меры вышуку.

5. Калі з хадайніцтвам у суд аб адмене адтэрміноўкі выканання пакарання або ўмоўнага непрымянення пакарання звярнулася асоба, якой было даручана назіранне за асуджаным, крымінальна-выканаўчая інспекцыя, камандаванне воінскай часці прадстаўляюць сваё заключэнне адносна мэтазгоднасці прыняцця судом такога рашэння.

ГЛАВА 23¹

ПАРАДАК ВЫКАНАННЯ СПЕЦЫЯЛЬнай КАНФІСКАЦЫі

Артыкул 181¹. Парадак выканання спецыяльнай канфіскацыі

1. Суд, які паставіў прыгавор аб спецыяльнай канфіскацыі маёмасці, пасля ўступлення яго ў законную сілу накіроўвае копію прыгавору, выканаўчы ліст для выканання ў органы прымусовага выканання па месцы знаходжання маёмасці разам з копіямі рашэння (пракола, пастановы) аб адабранні і (або) арышце маёмасці, вопісу маёмасці, дакумента, які ўтрымлівае інфармацыю аб месцы знаходжання маёмасці. Пры адсутнасці ў справе вопісу маёмасці накіроўваецца даведка аб тым, што вопіс маёмасці не праводзіўся.

2. Улік, захоўванне, ацэнка і рэалізацыя канфіскаванай маёмасці ажыццяўляюцца ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 181². Абавязкі трэціх асоб у дачыненні да маёмасці, якая падлягае спецыяльнай канфіскацыі

1. Арганізацыі і грамадзяне, якім перададзена на захоўванне маёмасць, што падлягае спецыяльнай канфіскацыі, абавязаны забяспечыць яе захаванасць.

2. За пашкоджанне, зрасходаванне, утойванне або адчужэнне маёмасці, падвергнутай вопісу або арышту, а таксама за ажыццяўленне банкам і (або) нябанкаўскай крэдытна-фінансавай арганізацыяй аперацый з грашовымі сродкамі, размешчанымі на рахунках і (або) ва ўклады (дэпазіты), на якія накладзены арышт, вінаватых прыцягваюцца да адказнасці ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 24 ПРЫМЯНЕННЕ ПРЫМУСОВЫХ МЕР ВЫХАВАЎЧАГА ХАРАКТАРУ І ПРАФІЛАКТЫЧНАГА НАЗІРАННЯ Ў ДАЧЫНЕННІ ДА НЕПАЎНАЛЕТНІХ АСУДЖАНЫХ

Артыкул 182. Органы, якія ажыццяўляюць кантроль за прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару і прафілактычнага назірання за асуджанымі

1. Кантроль за выкананнем непаўналетнімі асуджанымі, устаноўамі і канкрэтнымі асобамі патрабаванняў, абумоўленых прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару ў дачыненні да непаўналетніх асуджаных, а таксама прафілактычнае назіранне за імі ажыццяўляюцца інспекцыямі па справах непаўналетніх па месцы іх жыхарства або па месцы знаходжання спецыяльнай навучальна-выхаваўчай установы, спецыяльнай лячэбна-выхаваўчай установы.

2. Інспекцыі па справах непаўналетніх вядуць улік непаўналетніх, асуджаных з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, растлумачваюць ім парадак і ўмовы выканання і адбывання ўказаных мер, кантралююць выкананне ўскладзеных на іх абавязкаў, у тым ліку звязаных з выкананнем адпаведных прымусовых мер выхаваўчага характару, прымяняюць меры заахвочвання і спагнання.

Артыкул 183. Парадак выканання прымусовых мер выхаваўчага характару

1. На працягу дзесяці дзён пасля паступлення рашэння суда аб прымяненні прымусовай меры выхаваўчага характару ў орган унутраных спраў непаўналетні запрашаецца ў інспекцыю па справах непаўналетніх у сувязі з выкананнем прызначанай судом прымусовай меры выхаваўчага характару.

2. На працягу тэрміну судзімасці за непаўналетнім асуджаным, якому прызначана прымусовая мера выхаваўчага характару, ажыццяўляецца прафілактычнае назіранне і ў сувязі з гэтым на яго ўскладаюцца абавязкі, прадугледжаныя часткай 3 артыкула 9 гэтага Кодэкса.

3. Пры ўскладанні на непаўналетняга асуджанага абавязку кампенсаваць сваімі сродкамі або ліквідаваць сваёй працай прычынены ўрон інспекцыя па справах непаўналетніх вызначае тэрмін і па жаданні асуджанага парадак пакрыцця прычыненага ўрону (сваёй працай або сродкамі асуджанага), а таксама форму прынясення прабачэння пацярпеламу.

4. Прымусовая мера выхаваўчага характару ў выглядзе абмежавання свабоды вольнага часу непаўналетняга асуджанага выконваецца шляхам выканання непаўналетнім на працягу ўстаноўленага судом тэрміну пэўнага парадку выкарыстання вольнага ад вучобы або працы часу, а таксама абавязкаў і забарон, устаноўленых судом. Інспекцыя па справах непаўналетніх па месцы жыхарства асуджанага абавязана забяспечыць належны кантроль за паводзінамі непаўналетняга ў вольны ад працы або вучобы час і выкананнем ім

устаноўленых для яго забарон. Пры неабходнасці інспекцыя па справах непаўналетніх мае права накіраваць у суд прадстаўленне аб устанаўленні для непаўналетняга асуджанага дадатковых забарон, прадугледжаных пунктам 4 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, калі такія не былі ўстаноўлены судом пры пастанове прыгавору.

5. Пры змяшчэнні непаўналетняга асуджанага ў спецыяльную навучальна-выхаваўчую ўстанову, спецыяльную лячэбна-выхаваўчую ўстанову ён накіроўваецца ва ўказаную ўстанову за кошт дзяржавы і ў суправаджэнні работніка прыёмніка-размеркавальніка для непаўналетніх.

Артыкул 184. Вылічэнне тэрмінаў прымянення прымусовых мер выхаваўчага характару

1. Тэрмін абмежавання свабоды вольнага часу вылічваецца суткамі з дня пастаноўкі непаўналетняга асуджанага на ўлік у інспекцыю па справах непаўналетніх. Прымяненне прымусовай меры выхаваўчага характару ў выглядзе абмежавання свабоды вольнага часу спыняецца па дасягненні асуджаным паўналетняга ўзросту.

2. Тэрмін знаходжання непаўналетняга асуджанага ў спецыяльнай навучальна-выхаваўчай установе, спецыяльнай лячэбна-выхаваўчай установе вылічваецца месяцамі з дня паступлення асуджанага ва ўказаную ўстанову.

3. Спыненне прымянення прымусовых мер выхаваўчага характару ў сувязі з дасягненнем асуджаным паўналетняга ўзросту не цягне пагашэння судзімасці, калі не скончыліся тэрміны яе пагашэння, устаноўленыя артыкулам 121 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 185. Меры заахвочвання і спагнання, якія прымяняюцца да непаўналетніх, асуджаных з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару

1. За добрыя паводзіны і добрасумленныя адносіны да вучобы непаўналетняму, асуджанаму з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, указаных у пунктах 1–4 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, можа быць аб'яўлена падзяка. За поспехі ў вучэбнай, спартыўна-масавай, грамадскай дзейнасці непаўналетні, асуджаны з прымяненнем прымусовай меры выхаваўчага характару, указанай у пункце 5 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, можа заахвочвацца кіраўніком спецыяльнай навучальна-выхаваўчай установы, спецыяльнай лячэбна-выхаваўчай установы. Меры заахвочвання такога непаўналетняга прадугледжваюцца заканадаўствам аб адукацыі.

2. За парушэнне грамадскага парадку, вучэбнай і працоўнай дысцыпліны, невыкананне абавязку ва ўстаноўлены тэрмін кампенсаваць або ліквідаваць прычынены ўрон, невыканання пэўнага парадку выкарыстання вольнага часу або парушэнне ўстаноўленых забарон у сувязі з абмежаваннем свабоды вольнага часу непаўналетняму, асуджанаму з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, указаных у пунктах 1–4 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, можа быць вынесена афіцыйнае папярэджанне, а пры паўторным пасля афіцыйнага папярэджання ўчыненні ўказаных парушэнняў – аб'яўлена вымова ў пісьмовай форме. Да непаўналетняга, асуджанага з прымяненнем прымусовай меры выхаваўчага характару, указанай у пункце 5 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, за ўчыненне дзеянняў (бяздзейнасць), якія з'яўляюцца дысцыплінарнай правіннасцю, могуць быць прыменены меры дысцыплінарнага спагнання ў выглядзе заўвагі або вымовы.

3. Непаўналетні, асуджаны з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, мае права абскардзіць рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання вышэйшай службовай асобе, пракурору або ў суд. У выпадку абскарджання такім непаўналетнім

рашэння аб накладанні спагнання яго выкананне не прыпыняецца. Пры наяўнасці падстаў спагнанне можа быць адменена або заменена службовай асобай, якая прымяніла яго, вышэйстаячай службовай асобай, якая мае на гэта права, ці адменена пракурорам або судом. Рашэнне службовай асобы аб накладанні спагнання на непаўналетняга, асуджанага з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, указаных у пунктах 1–4 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, можа быць абскарджана вышэйстаячай службовай асобе або пракурору не пазней за адзін год з дня накладання такога спагнання, а рашэнне службовай асобы аб накладанні дысцыплінарнага спагнання на непаўналетняга, асуджанага з прымяненнем прымусовай меры выхаваўчага характару, указанай у пункце 5 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, – вышэйстаячай службовай асобе або пракурору на працягу аднаго месяца з дня накладання такога спагнання. Абскарджанне ў суд рашэння службовай асобы аб накладанні спагнання праводзіцца ў парадку, устаноўленым Грамадзянскім працэсуальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

4. У выпадку, калі непаўналетні, асуджаны з прымяненнем прымусовых мер выхаваўчага характару, указаных у пунктах 1–4 часткі 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, пасля аб’яўленай яму вымовы дапусціць да сканчэння тэрміну судзімасці ўказаныя ў частцы 2 гэтага артыкула парушэнні, інспекцыя па справах непаўналетніх мае права накіраваць у суд прадстаўленне аб замене прымусовай меры выхаваўчага характару больш строгай, прадугледжанай часткай 2 артыкула 117 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

РАЗДЗЕЛ X

ВЫЗВАЛЕННЕ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ.

ДАПАМОГА АСОБАМ, ВЫЗВАЛЕННЫМ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ, І КАНТРОЛЬ ЗА ІМІ

ГЛАВА 25

ВЫЗВАЛЕННЕ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ

Артыкул 186. Падставы вызвалення ад адбывання пакарання

Падставамі вызвалення асуджанага ад адбывання пакарання з’яўляюцца:

- 1) адбыццё тэрміну пакарання, прызначанага па прыгаворы суда;
- 2) адмена прыгавору суда са спыненнем справы вядзеннем;
- 3) умоўна-датэрміновае вызваленне ад адбывання пакарання;
- 4) замена неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем;
- 5) амністыя або памілаванне;
- 6) цяжкае захворванне або інваліднасць;
- 7) іншыя падставы, прадугледжаныя Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 187. Парадак прадстаўлення да датэрміновага вызвалення ад адбывання пакарання

1. У дачыненні да асуджанага, да якога могуць быць прыменены ўмоўна-датэрміновае вызваленне або замена неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем, орган або ўстанова, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, накіроўваюць у суд прадстаўленне аб умоўна-датэрміновым вызваленні асуджанага ад адбывання пакарання або аб замене яму неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем.

2. У дачыненні да асуджанага, які прадстаўляецца да памілавання органам або ўстановай, што выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, адпаведнае хадаўніцтва ўносіцца ў парадку, які вызначаецца зацверджаным Прэзідэнтам Рэспублікі

Беларусь Палажэннем аб парадку ажыццяўлення памілавання грамадзян, асуджаных судамі Рэспублікі Беларусь.

3. У прадстаўленні да ўмоўна-датэрміновага вызвалення або замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем і ў хадайніцтве аб памілаванні павінны ўтрымлівацца даныя, якія характарызуюць асабістыя якасці асуджанага, яго паводзіны, адносіны да працы і навучання падчас адбывання пакарання, адносіны да ўчыненага дзеяння, інфармацыя аб ліквідацыі наступстваў учыненага дзеяння, аб прызнанні віны ва ўчыненым злачынстве, выкладзеныя ім гарантыі правапаслухмянага ладу жыцця пасля вызвалення, а таксама іншыя акалічнасці, што пацвярджаюць дасягненне асуджаным пэўнай ступені выпраўлення, якія заслугоўваюць увагі.

4. Парадак прымянення амністыі вызначаецца органам, які выдаў акт аб амністыі.

5. Прадстаўленне аб вызваленні ад адбывання пакарання ў выніку псіхічнага расстройства (захворвання) асуджанага накіроўваецца ў суд начальнікам органа або ўстанова, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці. Адначасова з прадстаўленнем у суд накіроўваюцца заключэнне медыцынскай камісіі і асабістая справа асуджанага.

6. Прадстаўленне аб вызваленні ад адбывання пакарання ў выніку іншага цяжкага захворвання накіроўваецца ў суд начальнікам органа або ўстанова, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці. Адначасова з прадстаўленнем у суд накіроўваюцца заключэнне медыцынскай або рэабілітацыйнай экспертнай камісіі і асабістая справа асуджанага. У прадстаўленні павінны ўтрымлівацца даныя, якія характарызуюць паводзіны асуджанага падчас адбывання пакарання.

7. У выпадку прызнання інвалідам I або II групы асобы, асуджанай на грамадскія работы, папраўчыя работы або абмежаванне волі, орган або ўстанова, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, накіроўваюць у суд прадстаўленне аб яе датэрміновым вызваленні ад адбывання пакарання.

7¹. Парадак медыцынскага асведчання і пералік захворванняў, якія перашкаджаюць далейшаму адбыванню пакарання, вызначаюцца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь сумесна з Міністэрствам аховы здароўя Рэспублікі Беларусь.

8. У выпадку цяжарнасці жанчыны, якая адбывае пакаранне ў выглядзе грамадскіх работ, папраўчых работ або абмежавання волі, орган або ўстанова, што выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, накіроўваюць у суд прадстаўленне аб яе датэрміновым вызваленні ад адбывання пакарання з моманту прадстаўлення водпуску па цяжарнасці і родах.

9. Па адбыцці асуджаным устаноўленай законам часткі тэрміну пакарання адміністрацыя органа або ўстанова, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, абавязана ў месячны тэрмін разгледзець пытанне аб яго прадстаўленні да ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем.

10. У выпадку адмовы суда ва ўмоўна-датэрміновым вызваленні або замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем паўторнае накіраванне прадстаўлення па любой з гэтых падстаў можа мець месца не раней чым па сканчэнні шасці месяцаў з дня вынясення вызначэння (пастановы) суда аб адмове.

11. Асобы, вызваленыя ад пакарання ўмоўна-датэрмінова, калі яны былі накіраваны ў папраўчыя ўстановы, папраўчыя ўстановы адкрытага тыпу ў выпадках, прадугледжаных пунктам 1 часткі 6 артыкула 90 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, могуць быць ізноў прадстаўлены да ўмоўна-датэрміновага вызвалення або замены неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем не раней чым па сканчэнні аднаго года з дня вынясення вызначэння (пастановы) суда аб іх накіраванні ў папраўчыя ўстановы, папраўчыя ўстановы адкрытага тыпу.

12. У выпадку прызнання ваеннаслужачага, асуджанага на абмежаванне па ваеннай службе, непрыдатным да ваеннай службы па стане здароўя камандзір воінскай часці

накіроўвае ў суд прадстаўленне аб вызваленні асуджанага ад далейшага адбывання пакарання або аб замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем. Адначасова з прадстаўленнем у суд накіроўваецца медыцынскае заключэнне.

13. У дачыненні да асуджанага ваеннаслужачага, які адбывае пакаранне ў выглядзе абмежавання па ваеннай службе, камандзір воінскай часці накіроўвае ў суд прадстаўленне аб вызваленні ад адбывання пакарання або аб замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем пры наступленні акалічнасцей, прадугледжаных часткай 3 артыкула 53 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

14. У выпадку ўступлення ў сілу крымінальнага закона, які мае адваротную сілу, прадстаўленне аб умоўна-датэрміновым вызваленні асуджанага ад адбывання пакарання, аб замене яму неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем або аб іншым паляпшэнні становішча асуджанага мае права накіраваць у суд з захаваннем парадку, устаноўленага гэтым артыкулам, наглядальная камісія пры мясцовым выканаўчым і распарадчым органе.

Артыкул 187¹. Крытэрыі і ступень выпраўлення асуджаных на пакарэнні, не звязаныя з ізаляцыяй ад грамадства

1. Ступень выпраўлення асуджаных на пакарэнні, не звязаныя з ізаляцыяй ад грамадства, вызначаецца на пасяджэнні камісіі тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў па ацэнцы ступені выпраўлення асуджаных на падставе ўсебаковага вивучэння іх асабістых якасцей і ацэнкі паводзін у перыяд адбывання пакарання ў частцы адпаведнасці асуджанага крытэрыям, прадугледжаным часткамі 2 і 3 гэтага артыкула, па адбыцці асуджаным тэрміну пакарання, указанага ў артыкулах 90 і 91 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаны можа быць прызнаны асуджаным, які цвёрда стаў на шлях выпраўлення, калі ён становіцца характарызуецца па месцы жыхарства, не мае дзеючых спагнанняў за парушэнне парадку і ўмоў адбывання пакарання, добрасумленна адносіцца да працы, вучобы, прыняў усе залежныя ад яго меры па пакрыцці ўрону, прычыненага злачынствам, а таксама па ліквідацыі маёмаснай і (або) маральнай шкоды і яго паводзіны сведчаць аб устойлівым імкненні да правапаслухмяных паводзін.

3. Асуджаным, які даказаў сваё выпраўленне, можа быць прызнаны асуджаны, калі ў адпаведнасці з заканадаўствам ён лічыцца асуджаным, які не падвяргаўся ў перыяд адбывання пакарання адміністрацыйнаму спагнанню і яго паводзіны адпавядаюць крытэрыям, прадугледжаным часткай 2 гэтага артыкула, і сведчаць аб тым, што ў асуджанага сфарміравана гатоўнасць весці правапаслухмяны лад жыцця, і калі пры гэтым ён кампенсавалі ўрон, прычынены злачынствам, а таксама ліквідавалі маёмасную і (або) маральную шкоду.

4. Парадак арганізацыі і правядзення пасяджэнняў камісій тэрытарыяльных органаў унутраных спраў па ацэнцы ступені выпраўлення асуджаных устанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў.

Артыкул 188. Прадстаўленне асоб, якія адбываюць пажыццёвае пазбаўленне волі, да замены гэтага пакарання пазбаўленнем волі

1. Прадстаўленне аб замене пажыццёвага пазбаўлення волі пазбаўленнем волі на падставах, прадугледжаных Крымінальным кодэксам Рэспублікі Беларусь, можа быць унесена ў суд адміністрацыяй папраўчай установы, калі асуджаны на працягу апошніх трох гадоў не прызнаваўся асуджаным, які злосна парушае ўстаноўлены парадак адбывання пакарання.

2. Не прадстаўляюцца да замены пажыццёвага пазбаўлення волі пазбаўленнем волі асуджаныя, якія ўчынілі падчас адбывання пажыццёвага пазбаўлення волі новае цяжкае або асабліва цяжкае злачынства.

3. У выпадку адмовы суда ў замене асуджанаму пажыццёвага пазбаўлення волі пазбаўленнем волі паўторнае ўнясенне прадстаўлення можа мець месца не раней чым па сканчэнні трох гадоў з дня прыняцця судом рашэння аб адмове.

Артыкул 189. Адтэрміноўка адбывання пакарання ў дачыненні да асуджаных цяжарных жанчын і жанчын, якія маюць дзяцей ва ўзросце да трох гадоў

1. Асуджаным цяжарным жанчынам і жанчынам, якія маюць дзяцей ва ўзросце да трох гадоў, якія адбываюць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі, судом можа быць прадастаўлена адтэрміноўка адбывання пакарання на перыяд, калі яны могуць быць вызвалены ад працы з прычыны цяжарнасці, родаў і да дасягнення дзіцем трохгадовага ўзросту.

2. Адтэрміноўка адбывання пакарання не прымяняецца да жанчын, асуджаных на пазбаўленне волі на тэрмін большы за пяць гадоў за цяжкае або асабліва цяжкае злачынства.

3. Прадстаўленне ў суд аб вызваленні асуджанай жанчыны, узгодненае з наглядальнай камісіяй пры мясцовым выканаўчым і распарадчым органе, накіроўвае адміністрацыя папраўчай установы. Да прадстаўлення прыкладаюцца характарыстыка асуджанай, даведка аб згодзе родзічаў або іншых асоб прыняць яе і дзіця, прадаставіць ім жыллё і стварыць неабходныя ўмовы для пражывання, медыцынскае заключэнне аб цяжарнасці ці даведка аб наяўнасці дзіцяці, а таксама асабістая справа асуджанай.

4. Адміністрацыя папраўчай установы, атрымаўшы вызначэнне (пастанову) суда аб адтэрміноўцы адбывання пакарання ў дачыненні да асуджанай, вызваляе яе з папраўчай установы. У асуджанай бярэцца падпіска аб яўцы ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю па месцы жыхарства ў трохдзённы тэрмін з дня прыбыцця і аб адказнасці за няяўку без уважлівых прычын ва ўстаноўлены тэрмін для пастановаўкі на ўлік.

5. Асуджаная накіроўваецца да месца жыхарства самастойна за кошт дзяржавы.

6. У дзень вызвалення асуджанай у крымінальна-выканаўчую інспекцыю па месцы яе жыхарства накіроўваецца копія вызначэння (пастановы) суда аб адтэрміноўцы адбывання пакарання з указаннем даты вызвалення.

7. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя ставіць асуджаную на ўлік і ў далейшым ажыццяўляе кантроль за яе паводзінамі, арганізуе і праводзіць выхаваўчую работу з асуджанай. Парадак арганізацыі і правядзення выхаваўчай работы з асуджанай вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

8. Пасля яўкі асуджанай крымінальна-выканаўчая інспекцыя на працягу трох сутак абавязана накіраваць пацвярджэнне яе яўкі ў папраўчую ўстанову па месцы вызвалення асуджанай.

Артыкул 190. Наступствы невыканання ўмоў адтэрміноўкі адбывання пакарання асуджанай жанчынай да дасягнення дзіцем трохгадовага ўзросту

1. У выпадку непрыбыцця асуджанай да месца яе жыхарства ў двухтыднёвы тэрмін з дня вызвалення крымінальна-выканаўчая інспекцыя праводзіць першапачатковыя мерапрыемствы па вышуку асуджанай, абвясчае яе ў вышук. Такая асуджаная можа быць затрыманая з санкцыі пракурора на тэрмін да трыццаці сутак і паводле пастановы начальніка тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў можа змяшчацца ў ізалятар часовага ўтрымання тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў. Спагнанне з асуджанай грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з яе вышукам, праводзіцца шляхам ажыццяўлення выканаўчага надпісу. Памер грашовай сумы, зрасходаванай у сувязі з вышукам асуджанай, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

2. Калі асуджаная, у дачыненні да якой прыменена адтэрміноўка адбывання пакарання, дапускае парушэнні грамадскага парадку або працоўнай дысцыпліны ці

ўхіляецца ад выхавання дзіцяці або яго догляду, крымінальна-выканаўчая інспекцыя абвясчае ёй афіцыйнае папярэджанне.

3. У выпадку, калі дзіця нарадзілася мёртвым або асуджаная адмовілася ад дзіцяці, перадала яго ў дзіцячую інтэрнатную ўстанову або знікла з месца жыхарства ці працягвае пасля зробленага папярэджання ўхіляцца ад выхавання дзіцяці або яго догляду, дапускае парушэнні грамадскага парадку або працоўнай дысцыпліны, крымінальна-выканаўчая інспекцыя па месцы яе жыхарства ўносіць у суд прадстаўленне аб адмене адтэрміноўкі адбывання пакарання і накіравання асуджанай для адбывання пакарання, прызначанага прыгаворам суда. Да прадстаўлення прыкладаецца копія вызначэння (пастановы) суда аб адтэрміноўцы адбывання пакарання.

4. Па дасягненні дзіцем трохгадовага ўзросту або ў выпадку яго смерці крымінальна-выканаўчая інспекцыя па месцы жыхарства асуджанай з улікам яе паводзін, адносін да выхавання дзіцяці, характару ўчыненага злачынства, адбытага тэрміну пакарання накіроўвае ў суд прадстаўленне аб умоўна-датэрміновым вызваленні асуджанай ад пакарання, або аб замене неадбытай часткі пакарання больш мяккім пакараннем, або аб накіраванні яе ў папраўчую ўстанову для далейшага адбывання пакарання. У апошнім выпадку крымінальна-выканаўчая інспекцыя прадстаўляе ў суд сваё заключэнне аб магчымасці залічэння ў тэрмін пакарання часу адтэрміноўкі, калі асуджаная не адбывала пакаранне.

Артыкул 191. Спыненне адбывання пакарання і парадак вызвалення асуджаных

1. Адбыванне пакарання ў выглядзе пазбаўлення права займаць пэўныя пасады або займацца пэўнай дзейнасцю, грамадскіх работ, папраўчых работ, абмежавання па ваеннай службе, арышту, абмежавання волі, пазбаўлення волі спыняецца ў апошні дзень тэрміну пакарання з улікам тых змяненняў, якія могуць быць унесены ў тэрмін пакарання ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Асуджаных на абмежаванне волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, арышт і пазбаўленне волі вызваляюцца ў першай палове апошняга дня тэрміну пакарання. Калі тэрмін пакарання заканчваецца ў выхадны, дзяржаўнае свята і святочны дзень, устаноўленыя і аб'яўленыя ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам, непрацоўнымі, асуджаны вызваляецца ад адбывання пакарання ў перадвыхадны або перадсвяточны дзень. Пры вылічэнні тэрміну месяцамі ён заканчваецца ў адпаведнае чысло апошняга месяца, а калі гэты месяц не мае адпаведнага чысла, – у апошні дзень гэтага месяца.

3. Пры вызваленні асуджанаму выдаюцца рэчы і каштоўнасці, якія належаць яму, грошы, што захоўваюцца на яго асабовым рахунку, асабістыя дакументы, а таксама дакументы аб вызваленні ад пакарання і аб працоўнай дзейнасці. У выпадку неабходнасці працаўладкавання асуджаных, абавязаных кампенсавать выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, адміністрацыя ўстановы крымінальна-выканаўчай сістэмы ў дзень вызвалення асуджанага накіроўвае ў суд па яго месцы жыхарства выканаўчы дакумент.

4. Дакумент, што сведчыць асобу асуджанага, які вызваляецца ад пакарання ў выглядзе арышту, абмежавання волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу або пазбаўлення волі, які захоўваецца ў яго асабістай справе, выдаецца яму на рукі. Пры адсутнасці пашпарта ў асабістай справе асуджанага, а таксама ў выпадку, калі тэрмін дзеяння пашпарта скончыўся, адміністрацыя папраўчай установы загадзя прымае меры па яго вырабе. У выпадку неабходнасці вырабу новага пашпарта адпаведныя выдаткі ўтрымліваюцца са сродкаў, якія ёсць на асабовым рахунку асуджанага. Пры адсутнасці ў асуджанага сродкаў на асабовым рахунку выдаткі, звязаныя з выдачай новага пашпарта, аплачваюцца за кошт сродкаў, якія выдзяляюцца з рэспубліканскага бюджэту

на фінансаванне органаў і ўстаноў крымінальна-выканаўчай сістэмы, і іншых крыніц у адпаведнасці з заканадаўствам.

4¹. Асуджаныя, абавязаныя пакрываць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, што вызваляюцца і падлягаюць працаўладкаванню, да месца жыхарства суправаджаюцца работнікам установы крымінальна-выканаўчай сістэмы.

5. Датэрміновае вызваленне ад адбывання пакарання праводзіцца ў дзень паступлення адпаведных дакументаў, а калі дакументы атрыманы пасля заканчэння працоўнага дня, – раніцай наступнага дня.

6. Крымінальна-выканаўчая інспекцыя ў дзень заканчэння тэрміну пакарання ў выглядзе папраўчых работ, а пры вызваленні ад гэтага пакарання на іншых падставах не пазней за наступны працоўны дзень пасля атрымання адпаведных дакументаў абавязана прапанаваць адміністрацыі ўстановы, дзе асуджаны адбываў пакаранне, спыніць вылічэнні з яго зароботнай платы. Вызваленаму пісьмова паведамляецца аб спыненні адбывання пакарання і зняцці з уліку ў крымінальна-выканаўчай інспекцыі.

7. Асуджанаму, які вызваляецца ад адбывання пакарання з прычыны адмены прыговору са спыненнем вядзення па крымінальнай справе, начальнікам органа або ўстановы, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, растлумачваюцца яго правы на аднаўленне маёмасных, працоўных, жыллёвых і іншых страчаных правоў. У дакуменце аб вызваленні асуджанаму прыносяцца афіцыйныя прабачэнні ад імя дзяржавы.

ГЛАВА 26

ДАПАМОГА ВЫЗВАЛЕНЫМ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ

Артыкул 192. Аказанне дапамогі вызваленым у іх працоўным і бытавым уладкаванні

1. Не пазней чым за тры месяцы да сканчэння тэрміну пакарання асуджанага на абмежаванне волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу або на пазбаўленне волі адміністрацыя ўстановы крымінальна-выканаўчай сістэмы праз тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў і камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (адзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта прымае меры па яго працоўным і бытавым уладкаванні. У дачыненні да асоб, абавязаных кампенсаваць выдаткі, затрачаныя дзяржавай на ўтрыманне дзяцей, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, у выпадку неабходнасці іх працаўладкавання адміністрацыя ўстановы крымінальна-выканаўчай сістэмы не пазней чым за тры месяцы да будучага вызвалення інфармуе аб гэтым суд, тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў і камітэт па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта, упраўленне (адзел) па працы, занятасці і сацыяльнай абароне гарадскога, раённага выканаўчага камітэта па месцы жыхарства ўказаных асоб. Парадак аказання адміністрацыяй установы крымінальна-выканаўчай сістэмы дапамогі асуджаным, указаным у гэтай частцы, у працоўным і бытавым уладкаванні ўстанаўліваецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. Службай сацыяльнай адаптацыі ўстаноў крымінальна-выканаўчай сістэмы з асуджанымі з дня фактычнага адбывання імі пакарання праводзіцца выхаваўчая работа з мэтай падрыхтоўкі іх да вызвалення, высвятляюцца іх правы і абавязкі пасля вызвалення.

3. Інваліды I і II групы, а таксама асобы, якія дасягнулі агульнаўстаноўленага пенсійнага ўзросту, пры неабходнасці па іх згодзе накіроўваюцца камітэтам па працы, занятасці і сацыяльнай абароне абласнога, Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта ў дамы-інтэрнаты для састарэлых і інвалідаў. Непаўналетнія, якія не маюць бацькоў, у неабходных выпадках перадаюцца органам апекі і апекавальніцтва па месцы жыхарства

непаўналетніх для прадастаўлення ім статусу дзяцей-сірот, дзяцей, якія засталіся без апекі бацькоў, і для іх далейшага ўладкавання.

Артыкул 193. Аказанне дапамогі вызваленым з папраўчых устаноў, папраўчых устаноў адкрытага тыпу, арыштных дамоў

1. Вызваленыя ад адбывання пакарання ў выглядзе арышту або пазбаўлення волі забяспечваюцца бясплатным праездом да месца жыхарства або працы, а таксама прадуктамі харчавання або грашамі на дарогу па ўстаноўленых нормах.

2. Пры адсутнасці неабходных па сезоне адзення, абутку і сродкаў на іх набыццё вызваленыя ад пакарання забяспечваюцца адзеннем і абуткам бясплатна, а таксама ім можа быць выдана аднаразовая грашовая дапамога за кошт сродкаў, якія выдзяляюцца з рэспубліканскага бюджэту на фінансаванне органаў і ўстаноў крымінальна-выканаўчай сістэмы, і іншых крыніц у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. Забеспячэнне харчаваннем, адзеннем, абуткам, выдача аднаразовай дапамогі, а таксама аплата праезду вызваленых ад пакарання праводзяцца ў парадку і памерах, якія ўстанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

4. Пры вызваленні ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання волі з накіраваннем у папраўчую ўстанову адкрытага тыпу, арышту або пазбаўлення волі інвалідаў I і II групы, цяжарных жанчын і жанчын, якія маюць малалетніх дзяцей, а таксама непаўналетніх асуджаных адміністрацыя ўстановы або органа, якія выконваюць пакаранне і іншыя меры крымінальнай адказнасці, загадзя паведамляе родзічам або іншым асобам.

5. Асобы, вызваленыя ад пакарання, якія патрабуюць па стане здароўя пастаяннага нагляду, а таксама непаўналетнія ва ўзросце да шаснаццаці гадоў накіроўваюцца да месца іх жыхарства ў суправаджэнні родзічаў або работніка папраўчай установы.

Артыкул 194. Права вызваленых ад пакарання на працоўнае і бытавое ўладкаванне і іншыя віды сацыяльнай дапамогі

Вызваленыя ад пакарання ў выглядзе абмежавання волі, арышту і пазбаўлення волі маюць права на працоўнае і бытавое ўладкаванне і атрыманне іншых відаў сацыяльнай дапамогі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 27 НАЗІРАННЕ І НАГЛЯД ЗА ВЫЗВАЛЕНЫМІ АД АДБЫВАННЯ ПАКАРАННЯ

Артыкул 195. Правое становішча асоб, якія адбылі пакаранне

Асобы, якія адбылі пакаранне або вызвалены ад пакарання і маюць судзімасць, выконваюць абавязкі і карыстаюцца правамі, што ўстаноўлены для грамадзян Рэспублікі Беларусь, з абмежаваннямі, устаноўленымі гэтым Кодэксам і іншымі заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 196. Прафілактычнае назіранне за асобамі, якія адбылі пакаранне, і ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання

1. За асуджанымі пасля адбыцця пакарання за цяжкае або асабліва цяжкае злачынства, умоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або асобамі, судзімымі два і больш разы да пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі за любыя наўмысныя злачынствы, на працягу тэрміну судзімасці ажыццяўляецца прафілактычнае назіранне органам унутраных спраў, а за непаўналетнімі – інспекцыямі па справах непаўналетніх па іх месцы жыхарства.

2. Адміністрацыя папраўчых устаноў, папраўчых устаноў адкрытага тыпу, арыштных дамоў паведамляе аб будучым вызваленні асуджаных у тэрытарыяльны орган унутраных спраў па месцы іх жыхарства за дзесяць дзён да іх вызвалення па адбыцці тэрміну пакарання, а пры вызваленні на іншых падставах – у дзень вызвалення. Асобе, якая вызваляецца, паведамляецца аб неабходнасці яўкі ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў або інспекцыю па справах непаўналетніх па месцы яе жыхарства для пастаноўкі на ўлік на працягу трох дзён пасля прыбыцця да месца жыхарства.

3. Асуджаныя за цяжкія або асабліва цяжкія злачынствы пасля адбыцця пакарання аж да пагашэння або зняцця судзімасці знаходзяцца пад прафілактычным назіраннем і выконваюць абавязкі, устаноўленыя часткай 3 артыкула 9 гэтага Кодэкса.

Артыкул 197. Кантроль за ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання на працягу неадбытай часткі пакарання

1. За ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання на працягу неадбытай часткі пакарання ажыццяўляецца кантроль крымінальна-выканаўчымі інспекцыямі па месцы іх жыхарства. За непаўналетнімі, умоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання, кантроль ажыццяўляюць інспекцыі па справах непаўналетніх па месцы іх жыхарства. З умоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання на працягу неадбытай часткі пакарання праводзіцца выхаваўчая работа, парадак арганізацыі і правядзення якой вызначаецца Міністэрствам унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

2. Пры ўмоўна-датэрміновым вызваленні ад адбывання пакарання ў выглядзе абмежавання волі, пазбаўлення волі адміністрацыя ўстанова паведамляе ў дзень вызвалення ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю, у дачыненні да непаўналетніх – у інспекцыю па справах непаўналетніх па месцы жыхарства асуджанага аб яго вызваленні і накіроўвае туды копію вызначэння суда аб умоўна-датэрміновым вызваленні ад адбывання пакарання. У сваю чаргу вызваленаму паведамляецца аб неабходнасці яўкі ў крымінальна-выканаўчую інспекцыю, інспекцыю па справах непаўналетніх для пастаноўкі на ўлік на працягу трох дзён пасля прыбыцця да месца яго жыхарства.

3. На працягу неадбытай часткі пакарання асуджаныя павінны выконваць абавязкі, устаноўленыя для асуджаных, якія знаходзяцца пад прафілактычным назіраннем, а таксама абавязкі, што былі ўскладзены на іх судом пры ўмоўна-датэрміновым вызваленні ад пакарання, сваімі паводзінамі пацвярджаюць выпраўленне, рабіць справаздачу аб сваіх паводзінах перад органам, які ажыццяўляе кантроль за ўмоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання, з'яўляцца па яго выкліку без абмежавання перыядычнасці яўкі.

4. У выпадку ўхілення асуджанага на працягу неадбытай часткі пакарання ад выканання ўстаноўленых абавязкаў або парушэння грамадскага парадку крымінальна-выканаўчая інспекцыя абвешчае яму афіцыйнае папярэджанне.

5. Калі ўмоўна-датэрмінова вызвалены ад пакарання ў адпаведнасці з артыкуламі 90 і 119 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь пасля афіцыйнага папярэджання не выконвае ўскладзеныя на яго абавязкі або неаднаразова парушыў грамадскі парадак, за што да яго двойчы былі прыменены меры адміністрацыйнага спагнання, крымінальна-выканаўчая інспекцыя або інспекцыя па справах непаўналетніх могуць накіраваць у суд прадстаўленне аб адмене ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання.

Артыкул 198. Парадак устанаўлення прэвентыўнага нагляду

1. Прадстаўленне аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду за асобамі, указанымі ў частцы 3 і пункце 1 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, накіроўваецца ў суд адміністрацыяй папраўчай установы не пазней чым за месяц да будучага вызвалення гэтых асоб з папраўчай установы, а прадстаўленне аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду за асобай, указанай у пункце 2 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага

кодэкса Рэспублікі Беларусь, – тэрытарыяльным органам унутраных спраў па месцы жыхарства гэтай асобы.

2. Прадстаўленне аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду за асобамі, указанымі ў частцы 3 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, умоўна-датэрмінова вызваленымі ад пакарання, а таксама за асобамі, якім неадбытая частка пакарання заменена больш мяккім пакараннем, накіроўваецца ў суд тэрытарыяльнымі органамі ўнутраных спраў па месцы жыхарства гэтых асоб па сканчэнні тэрміну ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або поўнага адбыцця больш мяккага пакарання ці пасля прыбыцця да месца жыхарства.

3. Вызначэнне (пастанова) суда аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду і патрабаванняў прэвентыўнага нагляду накіроўваецца судом адміністрацыі папраўчай установы або ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў, ад якіх паступіла прадстаўленне аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду.

4. Вызначэнне (пастанова) суда аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду за асобамі, указанымі ў частцы 3 і пункце 1 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, і патрабаванняў прэвентыўнага нагляду аб'яўляецца гэтым асобам адміністрацыяй папраўчай установы за дзень да іх вызвалення з папраўчай установы і ў той жа дзень накіроўваецца ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў па выбраным месцы жыхарства. Пры гэтым асоба папярэджваецца аб адказнасці за невыкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду без уважлівых прычын.

5. Вызначэнне (пастанова) суда аб устанаўленні прэвентыўнага нагляду за асобай, указанай у пункце 2 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, і патрабаванняў прэвентыўнага нагляду аб'яўляецца гэтай асобе тэрытарыяльным органам унутраных спраў па яе месцы жыхарства. Пры гэтым асоба папярэджваецца аб адказнасці за невыкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду без уважлівых прычын.

6. Прэвентыўны нагляд за асобамі, указанымі ў частцы 3 і пункце 1 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, лічыцца ўстаноўленым з дня вызвалення іх з папраўчай установы, а прэвентыўны нагляд за асобай, указанай у пункце 2 часткі 4 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, а таксама за асобамі, указанымі ў частцы 3 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, у дачыненні да якіх прэвентыўны нагляд устаноўлены па сканчэнні тэрміну ўмоўна-датэрміновага вызвалення ад пакарання або поўнага адбыцця больш мяккага пакарання, – з дня аб'яўлення гэтым асобам тэрытарыяльнымі органамі ўнутраных спраў вызначэння (пастанова) суда аб устанаўленні за імі прэвентыўнага нагляду.

Артыкул 199. Выключаны

Артыкул 200. Парадак ажыццяўлення прэвентыўнага нагляду

1. Ажыццяўленне прэвентыўнага нагляду не павінна мець мэтамі знявагу чалавечай годнасці і кампраметацыю асобы, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд.

2. Ажыццяўленне прэвентыўнага нагляду ўскладаецца на тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў па месцы жыхарства асобы, за якой ён устаноўлены.

3. Пры ажыццяўленні прэвентыўнага нагляду ўпаўнаважаныя супрацоўнікі тэрытарыяльных органаў унутраных спраў абавязаны:

1) зарэгістраваць асобу, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, у дзень звароту яе па рэгістрацыю;

2) паставіць на ўлік асобу, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, у адпаведнасці з актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь;

3) сфатаграфавать асобу, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд;

4) аб'явіць пад распіску асобе, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, патрабаванні прэвентыўнага нагляду;

5) кантраляваць выкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду асобай, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд.

4. Пры ажыццяўленні прэвентыўнага нагляду ўпаўнаважаныя супрацоўнікі тэрытарыяльных органаў унутраных спраў маюць права:

1) патрабаваць звесткі аб паводзінах асобы, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, ад адміністрацыі арганізацыі па месцы яе працы, а таксама ад грамадзян па месцы жыхарства;

2) хадайнічаць перад адпаведнымі дзяржаўнымі органамі, іншымі арганізацыямі аб працоўным і бытавым уладкаванні асобы, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд;

3) выклікаць асобу, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, і праводзіць з ёй прафілактычныя гутаркі, а пры неабходнасці – у прысутнасці прадстаўнікоў адміністрацыі арганізацыі па месцы яе працы, а таксама яе родзічаў;

4) апытаць асобу, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, аб выкананні ёй патрабаванняў прэвентыўнага нагляду;

5) уваходзіць у любы час сутак у жыллё асобы, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд.

5. Пры ажыццяўленні кантролю за выкананнем патрабаванняў прэвентыўнага нагляду асобай, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, тэрытарыяльныя органы ўнутраных спраў могуць прыцягваць членаў наглядальных камісій і грамадзян, якія ўдзельнічаюць у ахове правапарадку.

6. Пры ажыццяўленні прэвентыўнага нагляду тэрытарыяльны орган унутраных спраў, які ажыццяўляе прэвентыўны нагляд, мае права ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам і іншымі заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь накіраваць у суд прадстаўленне аб працягу або датэрміновым спыненні прэвентыўнага нагляду, аб змяненні патрабаванняў прэвентыўнага нагляду ў межах, прадугледжаных часткай 8 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

7. Вызначэнне (пастанова) суда аб працягу прэвентыўнага нагляду, аб змяненні патрабаванняў прэвентыўнага нагляду аб'яўляецца асобе, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, тэрытарыяльным органам унутраных спраў, які ажыццяўляе прэвентыўны нагляд.

8. Вышук асоб, якія ўхіляюцца ад прэвентыўнага нагляду, ажыццяўляецца тэрытарыяльнымі органамі ўнутраных спраў.

Артыкул 201. Абавязкі асобы, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд

1. Асоба, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, абавязана выконваць наступныя патрабаванні прэвентыўнага нагляду:

1) прыбыць ва ўстаноўлены тэрытарыяльным органам унутраных спраў, адміністрацыяй папраўчай установы, папраўчай установы адкрытага тыпу, арыштнага дома або лячэбна-працоўнага прафілакторыя тэрмін да выбранага месца жыхарства і з'явіцца ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў для пастаноўкі на ўлік;

1¹) з'яўляцца ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў для рэгістрацыі ад аднаго да чатырох разоў на месяц;

2) з'яўляцца па выкліку ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў ва ўказаны тэрмін і даваць тлумачэнні па пытаннях выканання ёй патрабаванняў прэвентыўнага нагляду;

3) паведамляць тэрытарыяльнаму органу ўнутраных спраў аб перамене месца жыхарства;

4) выключаны.

2. Асоба, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, у выпадку, указаным у частцы 8 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, абавязана:

1) не наведваць пэўныя месцы;

2) не пакідаць сваё жыллё ў пэўны час сутак;

3) не выязджаць за межы раёна (горада) па службовых і асабістых справах без згоды тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў;

4) не выязджаць за межы Рэспублікі Беларусь.

3. Асоба, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, не павінна ўчыняць злачынствы і адміністрацыйныя правапарушэнні.

Артыкул 202. Парадак спынення прэвентыўнага нагляду

1. Прэвентыўны нагляд спыняецца ў выпадках, указанных у частцы 11 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

2. Спыненне прэвентыўнага нагляду ў выпадках, указанных у пунктах 1–3 часткі 11 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, праводзіцца вызначэннем (пастановай) суда па прадстаўленні тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў, які ажыццяўляе прэвентыўны нагляд.

3. Вызначэнне (пастанова) суда аб спыненні прэвентыўнага нагляду аб'яўляецца тэрытарыяльным органам унутраных спраў, які ажыццяўляе прэвентыўны нагляд, асобе пад распіску.

4. Прэвентыўны нагляд у выпадках, указанных у пунктах 4–6 часткі 11 артыкула 80 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, спыняецца тэрытарыяльным органам унутраных спраў.

Артыкул 203. Адказнасць за невыкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду

Асоба, за якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, за невыкананне патрабаванняў прэвентыўнага нагляду прыцягваецца да адказнасці ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 204. Скаргі і заявы, звязаныя з ажыццяўленнем прэвентыўнага нагляду

Скаргі і заявы асобы, у дачыненні да якой устаноўлены прэвентыўны нагляд, на дзеянні тэрытарыяльных органаў унутраных спраў, звязаныя з ажыццяўленнем прэвентыўнага нагляду, разглядаюцца начальнікам вышэйстаячага тэрытарыяльнага органа ўнутраных спраў, пракурорам або судом.

РАЗДЗЕЛ XI ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 205. Увядзенне ў дзеянне гэтага Кодэкса

Гэты Кодэкс уводзіцца ў дзеянне спецыяльным законам Рэспублікі Беларусь.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А.Лукашэнка

(Неафіцыйны пераклад). Распаўсюджваецца згодна з пунктам 14 Палажэння аб дзейнасці па распаўсюджванні (прадстаўленні) прававой інфармацыі, зацверджанага Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 снежня 2010 г. № 712 «О совершенствовании государственной системы правовой информации Республики Беларусь».